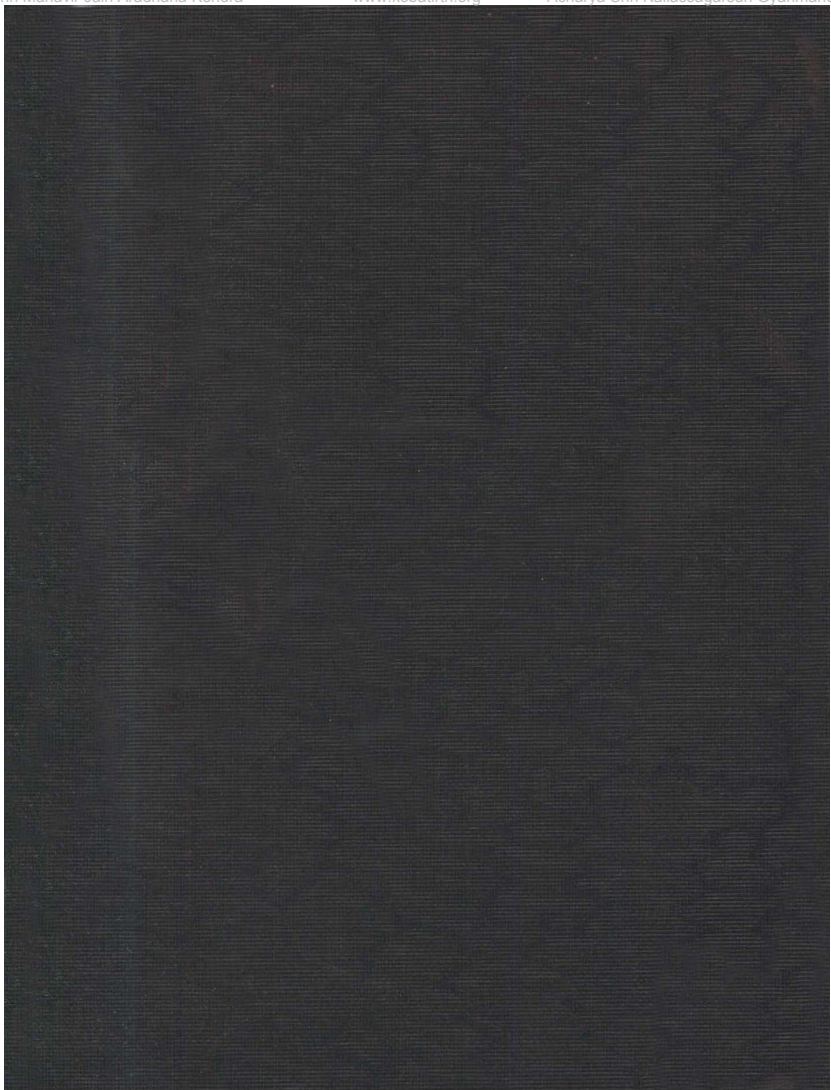

શ્રી કન્યાવિક્રય દોષ.

રચનાર

શ્રી શ્રી શ્રી મુનીમહારાજ શ્રી સુખસાગર
રજ મહારાજના શિષ્ય મુની મહારાજ
શ્રી બુદ્ધિસાગરજી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા,
શ્રી જૈનોદય બુદ્ધિસાગર સમાજ.
મુ. સાણંદ.

વીરસંવત ૨૪૩૧ સંવત ૧૯૬૧

કી. ૩૦-૪-૦

અમદાવાદમાં.

“રાજનગર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ”માં શા. મગનલાલ
હડીસંગે છાપ્યું.

પ્રસિદ્ધકર્તાએ સર્વ હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

અર્પણપત્રિકા.

શેઠજી. રા. રા. જેસંગભાઈ કંકુચંદભાઈ ઝવેરી.
વડોદરા.

શેઠજી. રા. રા. નથુભાઈ મંછાચંદ.
વિજયપુર.

॥ શ્રી વીરોવિજયતેતરામ્ ॥

શ્રોતં શ્રુતેનૈવનકુણ્ડલેન, દાનેનપાણિર્નતુકંકણેન ॥
વિભાતિકાયઃકરૂણાયરાણાં, પરોપકારૈર્નતુચંદનેન ॥

(માણસોની “ક્ષયિત કાયા” પણ પરોપકારથી “અક્ષયિત” આભૂષણાલંકૃત થાય છે.) તેવા સજ્જનોના જીવિતને ધન્યવાદ છે. સજ્જનો હરનીશ પરોપકાર કર્તે વ્યતામાં વિમગ્ન રહે છે, તેઓ પોતાનું કાર્ય તજી દઇ પરોપકારવૃત્તિ કાર્યને પ્રથમ સ્વીકારે છે. શાખાસ છે તે વા પરોપકારવૃત્તિ વિમગ્ન અંતઃકરણવાળા વિષ્ણુધોને “વા” તેઓના જીવિતને. જન્મને સાંસારિક ધર્માદિ વર્તુલુકોને પણ શતવાર પ્રેમપૂર્વક ધન્યવાદ છે. તેવાઓથીજ આ પૃથ્વી ભૂષિત—ને પૃથ્વીને “વહુરત્ના વસુંધરા” એ વિશેષજી પણ લાયકજ છે કે તેનાં રત્નો આ પૃથ્વી વલયમાં છે.

(૪)

આપ પણ તેવા સજ્જનોના ગુણાલંકારલક્ષ્મી છો, ધર્મમાં અતિ પ્રેમાર્દ્રભાવ રાખો છો, સિદ્ધાંતોક્ત શ્રાવકના ગુણોથી વિરાજીત છો, દયાળુ, ગુણવાન, સુશીલ, ધર્મદૃઢવાન, પરોપકારી ને જૈનમાર્ગમાં અતિ ઉચ્છાલિત છો, તન મનને ધન અર્પી વીરપ્રણિત ધર્મને વધારવા, ઉજવણી કરવા, હરનીશ અનુમોદન આપવા ખત ધરાવો છો; તેમજ સાધુ મહારાજોને તથા ધર્માનુયાયી બંધુઓને તદનુસાર વર્તવા વારંવાર અતિ પ્રેમપૂર્વક સઘ સમાજમાં “સ્વમનસ્થ” પ્રેમાર્દ્રભાવ દર્શાવી “માર્ગસ્થોના” મનને વારંવાર યોગ્ય દૃઢ આનંદીત કરો છો; વિગેરે અનેક ગુણોના પ્રભાવથી રંજીત થયેલ આ સમાજ આપના ગુણાનુવાદને નિરંતર અનુસરી તે ભાવથી આકર્ષિત થઈ આ લઘુ પુસ્તક આપને ભેટ આપવા મનોચ્છુકતા ધરાવે છે તો ધરિત વિનય પૂર્વક સ્વીકાર કરશો.

લેખક.

શ્રી જૈનોદય બુદ્ધિસાગર સમાજ.

મુ. સાબુદં.

પ્રસ્તાવના.

આ ભારતભૂમિ વિશાલ રમણીય સ્થાન છે. આ ભૂમી દેવભૂમી સમાન છે, તેમાં જન્મ પામેલાઓના જન્મને સાફદયતા છે; કારણ કે ભારત સ્થલમાં જન્મ લેવાને “નભવાસી” અમરો પણ અહુર્નિશ ઈચ્છા રાખે છે. તે દેવો પ્રતિદિન એવી આકાંક્ષાપૂર્વક ઉચ્ચારણ કરે છે કે, “ ધન્યાસ્તુ યે ભારતભૂમિ મામે ” (તે) જેઓ આ ભારત સ્થલમાં જન્મ પામેલા છે તેઓના જન્મને ધન્ય વાદ છે, માટે દેવભૂમીસમાન ભારત મંડલમાં જન્મ પામી વીરજ મહારાજ પ્રણિત સત્યધર્મને અંગિકાર કરવો. તદનુસાર હરનીશ વર્ત્તનું એ સૌકો પ્રાણીઓનું કર્તવ્ય છે, પણ ચાલુ સમય કઠિન વરતાય છે માટે દીવસે દીવસે તે કર્તવ્યતા વિછિન્નતાપણાને પ્રાપ્ત થયેલી જીવામાં આવતાં તથા કેટલાક જૈનઅધુઓની વગર મહેનતી અન્યાયાનુગામી કન્યાવિક્રયરૂપી વૃત્તિને રોધ કરવા ધણા દીવસથી આ પુસ્તક રચવાનો વિચાર ચાલતો, પણ “ સમયાભાવાત્ ” તેમજ “ અન્યકાર્યા વરોઘાત્ ” તે વિચાર સંપૂર્ણતાને પામી શક્યો નહોતો. તેટલામાં ભાવિનતાને આધારે સૌરાષ્ટ્ર તરફ પ્રયાણાવસર આવ્યો, ત્યાં જવું થયું, તત્ર નિવાસિત થતાં તત્રથોની કન્યાવિક્રયવૃત્તિ આધીન કર્તવ્યતા નયનાવલોકન થતાં મેં દૃઢતાથી તેઓની વૃત્તિવિનાસક ‘કન્યાવિક્રય દોષ’ નામનું પુસ્તક રચવા આરંભ કર્યો, તેમાં વરોઢરાવાસી

(૬)

જૈનધર્માભૂષણ સૂષિતાંગ સુશ્રાવક જેસંગભાઈ કંકુચંદ
તથા નથ્યુભાઈ મંછાચંદભાઈએ તે વાતને પ્રેમપૂર્વક અ
નુમોદન આપ્યું, ને પુસ્તક રચવા વારંવાર મુને પ્રેરણા
કરી ઈચ્છા જણાવી જે તૈયાર થયે છપાવવા પણ વખતે
મદદ આપીશ. તેથી આ “કન્યાવિકૃય દોષ” નામનું
લેખ પુસ્તક રચી બહાર પાડવા બનતો પ્રયાસ ક-
રેલ છે તો તદનુસાર વર્તતાં “વા” લખેલ નાવેલના લે
ખને વિચારતાં-માંહીથી સાર ગૃહણ કરતાં ધીમેધીમે
તથાપિ સત્વરતાથી સૌકો જૈનખંડુઓ ઉપરોક્ત નિષેધ
ને રોકવા બનતો પ્રયાસ અંગિકાર કરશે ને સત્યધર્માનુ
યાયીઓ બનશે, ને રચનાર, અનુમોદન દેનાર ઉભયના
કરેલ શ્રમને પૂર્ણ ફળદાયી કરશે એવી આશા છે. વળી
ધર્મ છે તેજ સહાયી છે. અન્ય સાંસારિક વસ્તુઓ ક્ષય
કારી છે. ધર્મ એકલો અવિનાશી ને અખંડ સુખદાયી
છે. એજ. इत्यलम्.

अनुष्टुपछंद.

कुंथुः करोतु कल्याणं, सुमतिस्सर्व संपदः ॥

शेषास्तु धनधान्यानि, प्रयच्छन्तु जिनास्सदा ॥

કિંવહ્વાઈંવરણ વિલેખનન. શિવમસ્તુસદાસર્વેષામ.
“કિંવહ્વાઈંવર વિલેખનન” હુમેશાં સર્વતુ કલ્યાણ થાઓ.
લેખક.

શ્રી જૈનોદયપુદ્ધિસાગર સમાજ.

સુ. સાણંદ.

(૭)

જાહેર ખપ્પર.

અમારે ત્યાંથી તથા નીચે લખેલે ઠેકાણેથી
નીચે લખેલાં પુસ્તકો તૈયાર મળશે.

કન્યાવિક્રય દોષ. કી. ૩૦-૪-૦

પુજ્યસંગ્રહ (મુનીમહારાજ શ્રી બુદ્ધિ-
સાગર વિરચિત. કી. ૩૦-૨-૦

શ્રી જૈનોદય બુદ્ધિસાગર સમાજ.

મુ. સાણંદ.

શા. જસંગભાઈ મોતીલાલ બુકસેલર.

ઠે. રીચીરોડ-મુ. અમદાવાદ.

(૮)

છપાયછે.

મુનીમહારાજ શ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજનું
ખનાવેલું “ચિંતામણી” નામનું પુસ્તક થોડા દી
વસમાં શાસ્ત્રી અક્ષરથી છપાઈ તૈયાર થશે. તેનું કદ
આશરે કન્યાવિક્રયની બુક જેવડું થશે. આ પુસ્ત-
કમાં નિતી તથા જ્ઞાનસહિત શિખામણના બોધપાઠ
ત્રણસેંને આશરે છે. તે સિવાય શ્રીમાન્ આચાર્યો-
ની ખનાવેલી ગુંહલીઓ મર્મ તથા અર્થ સાથે દા-
ખલ કરવામાં આવી છે. કીંમત ઘણીજ જુજ.

ફક્ત રૂ-૩-૦ ત્રણ આના.

શ્રી જૈનોદય બુદ્ધિસાગર સમાજ.

મુ. સાણંદ.

॥ नै नमः संखेश्वर पार्श्वनाथाय ॥

कन्याविक्रय दोष.

॥ मंगलम् ॥

श्री सर्वज्ञ नमस्कृत्य । स्मृत्वा श्री रविसागरं ॥

कन्याविक्रय दोषाख्यं । पुस्तकं क्रियते मया ॥१॥

योत्रोश अतिशयरूप लक्ष्मीये करी विराजत लो-
कलोक लास्कर सर्व पदार्थ ज्ञाता येवा सर्वज्ञमहारा-
जने नमस्कार करीने, तथा वणी पंथ महावृत्तधारक
संसारतारक यत्नगतिवारक आणख्यहयारी कृपानिधि
दयानिधि प्रशम रसवाहक श्री नेमसागरजना शिष्य
परमोपकारी श्री रविसागरज सहगुरु महाराजनी अ-
मृतमयी अलौकित व्यक्ति (भूर्ति) तुं हृदयमां स्मरल्ल
करी तेमनी कृपाथी “कन्याविक्रय दोष” नामतुं पुस्तक
तेमना प्रशिष्य वृद्धि नामना आसथी लव्य लवोना
उपकार निमित्तार्थम् अने जैन शासननी अति वृद्धि
भाटे कंठक आसक छिडावत प्रयत्न कराय छे. आ प्र-
संगे श्री सुभसागरज गुरुने पुनः पुनः त्रिकरक्षयोगे
नमन करे छे.

(૨)

કન્યાવિક્રય દોષ.

કન્યાનો વિક્રય કરીને દ્રવ્યોપાર્જન કરવું તે મહાપાપ છે.

કન્યાનું જે વેચવું તે મહા પાપ છે, એમ સર્વ ભવ્યાત્માઓને જણાવવા હું આ પુસ્તક રચું છું; તેમાં શાસનદેવતાઓ સાહાય્ય કરો, ઇષ્ટ મહામંત્રાત્મક દેવો સહાય્ય કરો, કે જેથી ઇષ્ટકાર્ય સિદ્ધ થાય.

કળિકાળના યોગે “હુંડા અવસર્પિણી કાળ” પંચમ આરો કૃષ્ણપક્ષિયા જીવ દક્ષિણાર્ધ ભરત વિગેરે કારણોથી જૈનશાસનની અભિવૃદ્ધિ દેખવામાં આવતી નથી. અને કેટલાક શ્રાવકો અનેક પ્રકારના સંશય પાપમાં આશક્ત થઈ સત્યધર્મપરાંગમુખ થતા જાય છે, અને સત્ય ધર્મને વિષે અનેક પ્રકારની શંકાઓ કરે છે. દૈવ યોગે કેટલાંક વર્ષથી જૈનોમાં કેટલાંક શ્રાવકોમાં યુક્ત રીતે પોતાની છાકરીઓનું વેચાણ થાય છે, કેટલાક કેટલાક ભાગમાં તો ચીલડાની પેઠે—શાકની પેઠે પોતાની છાકરીઓની કિંમત કરી, તેમના માતપિતા વેચાણ કરે છે; એમાં મહા પાપ છે.

કાઠીઆવાડમાં (સૌરાષ્ટ્રમાં) મુખ્ય ઉદ્યમ કન્યા વિક્રયનો છે. પૈસાની પાખી લાલચથી અને એ પૈસો પેટપૂર્તિ કરવાને સાર પોતાના ધર્મને રસાતલમાં પેસાડી દેઈ “દયાને દુઃખમાંથી દેશવટે આપી” અને વાતસલ્ય પ્રેમમાં અંગારો સુકીને પોતાની દીકરીનું વેચાણ કરી

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૩)

રૂપેશાની થેલીઓ ધરમાં મુકી દીકરી પૈસા નામની પ-
દવીરૂપ કાળી દીલી કપાળમાં ધારણ કરી પૌતાની
દીકરીને ધરડા ડાસા (બુઢા) સાથે પરણાવે છે, અને લા
કડે માંકડું વળગાડી દે છે; અને મડદાલ બુઢાને મીઠળી
પહેરાવે છે. એ અગ્નિમાં અધમો ધનની પિપાસારૂપ
(અનિર્વાણ્ય ઉદર પોષણ હુતદ્રવ્યને) હોમી (આહુતિ
આપી) અગ્નિને તુલિ કરે છે. જે જૈનો દયાના દરિયાવ
કહેવાય છે, કોઈને દુઃખ દેતું નહિ, અહિંસા પૈરમ
ધર્મમાં જીવન ગાળનાર નામ ધરાવે છે, તેમાં કન્યા-
વિક્રયરૂપ ક્ષયરોગે વાસ કીધો છે. મારા જૈન બંધુઓ
ચોમાસામાં ઉત્પન્ન થતાં અળસિયાંની દયા કરે છે,
પાણીના પોરા વિગેરેની રક્ષા માટે ગરણાં રાખે છે,
ખોડાં હોરોની દયા માટે પાંજરાપોળો બાંધે છે પણ ક
ન્યાની દયા માટે કંઈ પણ મનમાં વિચાર લાવતા ન-
થી. અરે ! અહો શો જીલમ. અરે ! આ વિતરાગ દેવ !
તમારા ભકતોની આવી દુર્દશા, તેમની આવી ધાતકી
લાગણી. શું થવા બેઠું ! અને શું થશે. તે બિચારી
કન્યાની ઘેરાં બકરાંની દશા સામું કોણ દેખે ? એક બ
રાખ પીપાસાને વશ થતું એ શું યોગ્ય કહી શકાય ?
ના કદી કહી શકાય નહિ.

કન્યાવિક્રયની મનાર શું શાસ્ત્રમાં છે ?

કન્યાવિક્રયી—શુ આપણા શાસ્ત્રમાં કન્યા વેચવી ન

(૪)

કન્યાવિક્રય દોષ.

હિ એવી શાસ્ત્રકર્તાઓએ મનાઈ કરી છે તે કરી
હોય તો અંત્રાધાર બતાવો?

ધર્મસાધક—ઓ મારા વહાલા બ્રાતા! શાસ્ત્રોમાં કોઈપણ
ઠેકાણે કન્યાને વેચવી, એમ લખ્યું નથી. ભરતરા-
જા, સગરચક્રવર્તી, રામ, પાન્ડવો, શ્રી મહાવીર
સ્વામિન્દ્ર ભક્તો વિગેરે કોઈએ પણ પોતાની ક-
ન્યાને રૂપૈયા લઈ બીજાને વેચી નથી. થેડા વખ-
તથી પ્લેગની પેઠે આ મહારોગ ફાટી નિકળ્યો
છે. સ્વોદ્ધર પોષણ કરવા અસમર્થ, નિપુરુષાર્થી
અનુદોગી પુરુષોએ તે પ્રચાર જારી કરી દીધો છે, તો
તેઓનો મનોર્હ વચિચાર-સંસાર નિતિમાર્ગાનુગામી
કહેવાયજ નહીં; માટે કન્યાનો વિક્રય કરવો એ અ-
કથનીય પાપનું પગલું છે; તેમાં કોઈદી ઐયસ્કર-
થતુંજ નથી. માટે સર્વથા નિર્વિકલ્પી કન્યાદાન દેવું
એ જૈનધર્મની અત્યુન્નતિનું પ્રથમ દ્વાર છે.

કન્યાવિક્રયી—પોતે ઉત્પન્ન કરેલી છોકરી તે એક જાત
ના ફળની માફક કહેવાય, તો તે ફળનો સર્વથા
ઉપભોગ કરવામાં શું અનિતી છે? પોતે વેચવી
બેઠાં તથા ગુજરાન ચલાવવું બેઠાં.

ધર્મસાધક—ઓ મારા મિત્ર! અશ્રવણીયવાક્ય, કર્ણાકટ-
તાને વધારી વિશેષ ખેદ ઉપજાવે છે, જરા વિચારી
તે બોલો, પોતાનાથી જે ઉત્પન્ન થાય એ સર્વને

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૫)

વેચવાં જોઈએ એમ તમારું કહેવું યુક્તિહીન એ ને ધર્મશ્રદ્ધાહીન છે. કારણ કે-પોતાનાથી ઉત્પન્ન થયેલી એવી જે પોતાની છોકરી તેને જેમ ફળની માફક તું ગણે છે ત્યારે કેરી, જામફળ, વિગેરેને પોતે જેમ ભક્ષણ કરી ઉપભોગમાં લઈએ છીએ અને બીજાઓને પણ વેચી શકીએ છીએ તેમ તારી છાત્રી પણ એક ફળ સમાન થઈ તો તેમ તું પણ તેની સાથે કેમ ક્રિડા કરતો નથી અને પોતાની સ્ત્રી તરીકે કેમ ગણતો નથી તેહું શું કારણ છે તે બતાવ.

કન્યાવિક્રયી-હાય ! હાય ! અરરર ! પોતાની છોકરી સાથે તે ક્રિડા કરાયકે ? અને પોતાની સ્ત્રી તરીકે તેને કેમ કહેવાય ? એ પ્રમાણે કરનાર તો અધમ-માં અધમ મહા પાપી અધોરી જાણવો.

ધર્મસાધક-વારું ઠીક. પોતાની દીકરીની સાથે ક્રિડા કરનારને મહાપાપી શા કારણથી જાણવો ?

કન્યાવિક્રયી-સત્યદેવના શાસ્ત્રમાં તેમ કરનારને મહા પાપી કહ્યો છે, તેથી અમે પણ તેમાં મહા પાપ સમજીએ છીએ.

ધર્મસાધક-તેજ પ્રમાણે વિતરાગદેવના વચનથી સિદ્ધ થાય છે કે, કન્યાવિક્રય કરવો તેમાં મહા પાપ છે. પોતાની માતામાં સ્ત્રીજાતિત્વ રહ્યું છે તેવુંજ પોતા

(૬)

કન્યાવિક્રય દોષ.

ની સ્ત્રીમાં પણ અગ્રોક્તપણું (સ્ત્રીપણું) રહ્યું છે અને તેવું જ પોતાની દીકરીમાં સ્ત્રીજાતિપણું પણ રહ્યું છે. ફરેકમાં આંખ, કાન, નાક, શરીરનો આકાર સરખો છે, છતાં માતાને પૂજ્યયુદ્ધિથી નમવું, સ્ત્રીને વિપ-યયુદ્ધિથી ભોગવરી અને પુત્રીમાં વાતસલ્યતાભાવ. એમ પ્રત્યેકમાં જુદા જુદા પ્રકારની ભાવના રહેલી છે તેવું કારણ શું છે?

તેનો ઉત્તર કહેવાશે કે—ધર્મ વ્યવહાર એજ પ્રકારનો છે અને તેથી વિપરીત ચાલે તેને ધર્મ વ્યવહાર તોડવાથી મહાપાપ લાગે અને ચારગતિ માં અનંત દુઃખો ભોગવે તે પણ ધર્મશાસ્ત્રથી સિદ્ધ થાય છે. તેવીજ રીતે કન્યાવિક્રય કરવો એ પણ ધર્મશાસ્ત્ર વિરુદ્ધ છે તો તેથી વિરુદ્ધ ચાલનાર, નરકનિગોદમાં અનંત દુઃખો ભોગવે તેપણુ યુક્તિ યુક્ત છે.

કન્યાવિક્રયી—અમો પૈસાદાર છતાં દીકરી વેચી પૈસા લેતા નથી, પણ ગરીબ અવસ્થામાં પૈસાને માઢે વેચીએ તેમાં શા દોષ ?

ધર્મસાધક—અરે ક્ષ્ણાશ્રવણવાક્યવક્તા! મહારા વહાલા ભલા મનુષ્યો! પૈસાદાર છતાં જેમ સાડ સાડ જીંમીએ, અને ગરીબ અવસ્થા આવે ત્યારે અપણી ઉં (રામપાત્ર) લેઈ ઘરોઘર ભ્રમી ભિક્ષા કેમ માગ

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૭)

વી નહીં? એમ વર્તવામાં શો દોષ—ગરીબ અવસ્થા પ્રાપ્ત થતાં કેમ પોતાની સ્ત્રી અગર પુત્રને વેચતા નથી, તો પછી દીકરીને કેમ વેચવી જોઈએ? ગરીબ અવસ્થા પ્રાપ્ત થાય ત્યારે પથ્થરા કેમ ખાના નથી? કોઈ કહશે કે પથ્થરા તે કંઈ ખવાય અને તે શું પેટમાં પચે, તેના ઉત્તરમાં સમજવાનું કે—પથ્થરા જેમ ખવાય નહિ અને પેટમાં પચે નહિ તેમ દીકરીનો પૈસો તેને વેચી ખવાય નહિ અને તે આધો છતાં પચી શકે નહિ અને દરિદ્રપણું પ્રાપ્ત થાય.

કન્યાવિક્રયી—ધણા લોકો પોતાની દીકરીઓને વેચી પૈસા ખાય છે, તો તે કેમ ગરીબ થઈ જતા નથી? ઉલટા તે તો મૂછો ઉપર હાથ મૂકી તોરમાંને તોરમાં લહેર મારે છે અને આનંદમાં દિવસ ગુજારે છે તેનું કેમ?

ધર્મસાધક—જે લોકો પોતાની દીકરીઓ વેચે છે તેઓની સારી સ્થિતિ છતાં પણ પ્રતિદિન ગરીબ સ્થિતિ થતી જાય છે, સંતાનનો ઉચ્છેદ થાય છે, નિર્ધન તા થાય છે, બહીરસ્થિતિ દરશન અત્યુત્કૃષ્ટ જણાતું હોય પણ અંદર અલક્ષ્મીત્વ પ્રાપ્તપણું હોય. જે તેમાં શક નહીં. ઉપરનો ડાળ ગમે તેવો હોય પણ અંતરમાં ખાલી થતા જાય છે, તેની આખર

(૬)

કન્યાવિક્રય દોષ

ધટે છે, જ્ઞાતિમાં હલકો થાય છે, મહા પાપ બાંધે છે, છોકરીની ખરાબ આશિષ તેને શિરપાવમાં મળે છે અને છોકરીના પૈસા ખાનારની બુદ્ધિ બગડે છે.

કન્યાવિક્રયી-પોતાની દીકરીના પૈસા ખાવાથી બુદ્ધિ કેવી રીતે બગડે?

ધર્મસાધક-જેમ અનેક દુર્ગુણ ગણાનિવૃત્ત અવિદ્યજનનના સમાગમે સહુ સાધનો વિદ્વંતીભૂત થાય છે તેમ જ સ્વકન્યા વેચી લીધેલ પૈસા અતિભ્રમ કરી અનિવાર્ય દુખ દેનાર નિવડે છે, તેટલું જ નહિ પણ નિત્રેયસ પંથદારને રોધી નરકગામી દ્વારમાર્ગનો રસ્તો સહેલાઈવાળો છે તેમ દર્શાવી આપે છે. મદિરાપાનથી બુદ્ધિ બગડે છે તેમ દીકરીના પૈસા ખાવાથી બુદ્ધિ બગડે છે. પહેલાં દીકરીના પૈસા ખાવાની જે ઈચ્છા થઈ તેજ વખતે બુદ્ધિ ખરાબ થઈ અને પોતાની બહાલી દીકરીને ઘેરાં બકરાંની ઘેડે જ્યાં પોતાનું ખીસ્સું ભરાય ત્યાં દેવી એ શુભોચ્છા પાપ? એવાં પાપ કરી દુર્ગતિ પામીએ એમાં શું આશ્ચર્ય?

પ્રશ્ન-મારા પ્રિય ભાઈ! તમારા શરીરે ઉજ્જુ વાયુ લાગે છે તેને તમે આંખે દેખો છો? ઠંઠા વાયુ લાગે છે તે તમે દેખી શકો છો?

કન્યાવિક્રય દોષ:

(૯)

કન્યાવિક્રયી-ના સાહેબ, ઉભેલાયુ, ઠંડા વાસુ આંખે
 દેખી શકાતો નથી, પણ ઝાડને હલાવે છે, તંબુને
 હલાવે છે, આપણા શરીરને લાગે છે, તેથી તે વાય
 રો છે એમ જાણીને તે સત્ય માનવામાં આવે છે.
 ધર્મસાધક-મારા મહેરબાન સાહેબ! તેવીજ રીતે કન્યા
 વેચવાથી જે પાપ થાય છે તે આંખે દેખી શકાતું
 નથી, પણ પરલવમાં નીચ જન્મ, દરિદ્રાવસ્થા,
 રોગીપણું, આદિ દુઃખોથી પાપની સિદ્ધિ થાય છે.
 અનિતિ પંથાશ્રયી-સાહેબ-શ્રવણ કરો કે કન્યા
 વેચીને ઉપાર્જીત કરેલ દ્રવ્યોર્હવપાપ અદર્શનીય છે
 (દ્રષ્ટિગોચરને પ્રાપ્ત થઈ શકતું નથી) છતાં તદુલ
 વ અમોઘ પાપના યોગ, જન્મો જન્મ દારિદ્ર્યાદિ
 અનેક દુઃખોથી વારંવાર દુખ દેવા સ્વપંજ્ઞઓનું
 પ્રદર્શન કરી ભયંકરતા દર્શાવે છે, તેટલુંજ નહિ
 પણ નરકદ્વાર નથીત કરવા (લઈ જવા) સાર્થકાહનું
 કામ કરવા પણ પાછા પડતા નથી. આહા ! કેટલું
 દુઃખદાયી અનિતિપંથનું પગલું. વિચારો મારા
 મહેરબાન! માટે પેતાની છાકરીને વેચીને પરણા
 વીને પૈસા ખાવા તેમાં મહા પાપ છે.

જૈનશાસનમાં કન્યાવિક્રય કરવો તે અધર્મોત્તમ પા
 પ પ્રદર્શિત છે તેમ છતાં જે જૈનો કન્યાવિક્રય કરે છે તે
 અધર્મ બની ઉપરોક્ત વિશેષણ વિલંકારાલંકૃત ધર્મ
 અપયશના સહચરો બને છે તે નિઃશક્તા છે,

(૧૦)

કન્યાવિક્રય દોષ :

કન્યાવિક્રયશ્રી અતા મહા પાપો.

કન્યાવિક્રયના અધમ રીવાજથી આજકાલ સંજ્યા બંધ બાળાઓ વિધવાઓ બને છે, તે વિધવાઓ પોતાની યુવાવસ્થાથી સ્વછંદી અને દુરાચારિણીઓ બને છે અને કેટલીક તો નાતજાતથી પણ નિકળી જાય છે, કેટલીક નાતમાં રહી દુરાચાર કરે છે અને તેથી કરી ગર્ભ ધારણ થાય છે ત્યારે લોકલજ્જથી બીક પામતી, લાજતી, પોતાના ઉદર વિષે રહેલા ગર્ભનું પાતન કરે છે ઘણે ઠેકાણે સાંભળીએ છીએ કે અમુક વિધવાએ ગર્ભ પાત કર્યો, અને કદાપી બાળક પ્રસવે છે તો તેનો પણ નાશ કરે છે તેમ છતાં જૈનોનું નયનપંકજ વિકસિત થઈ ઉપરોક્તમાર્ગે રેવકોને સ્વસુગંધ અર્પણ નથી. તે શું અંધારું?—ખરેખર અંધારું ને વિધવાળુ-યસ હરનારું ને પાયમાલ કરનારું.

કાઠીયાવાડમાં ચાલતો કન્યાનનો વેપાર.

સૌરાષ્ટ્રમાં આધુનીક કાળમાં કન્યાવિક્રય થતો સૌ કોની દ્રષ્ટિગોચરતાને વારંવાર દર્શન દે છે. આજકાલ કાઠીયાવાડ (સૌરાષ્ટ્ર) માં કન્યાવિક્રય પુરજોસથી વંધતો જાય છે, અને તેવાજ કારણથી કાઠીયાવાડના લોકો કંગાલ અવસ્થાના ભોગી થઈ પડ્યા છે. કાઠીયાવાડી જૈનોમાં કેટલાંક કુટુંબોતો પોતાનો નિર્વાહમાત્ર કન્યાઓ

કન્યાવિકૃત્ય દાષ.

(૧૧)

ઉપરજ કરે છે. રાજાને ત્યાં પુત્ર પ્રસવથી જ્યેષ્ઠ આનન્દ થાય છે તેવોજ આનન્દ કાઠીયાવાડી જૈનોમાં પુત્રી પ્રસવથી થવાથી કેટલાક કન્યાવિકૃત્યોને થાય છે. કન્યાઓજ તેમના વ્યાપારની મુખ્ય વસ્તુ થઈ પડી છે. કાઠીયાવાડ માં જે કન્યા વેચનાર આવકો છે તેમાં જેને એક બે કન્યાઓ હોય છે તેને બજારમાંથી માલ ઉધારે બસે ત્રણસે રૂપૈયાનો મળી શકે છે, બીજાઓને કોના ઉપર ઉધાર માલ મળે! જેને એક બે દીકરીઓ હોય છે તેઓ કશો ઉગ્રમ નહીં કરતાં જ્યારે તે દીકરીઓ મોટી થાય છે ત્યારે કોઈ વૃદ્ધ વરને પોતાના ઘોળામાં ધુળ નાંખનારને વળગાડી રૂપૈયા મેળવી પૈસાપાત્ર બની મજ્જથી પછી બેઠાં બેઠાં ખાય છે અને ઉલોગ કરવાની કશી પણ પરવા ધરતા નથી. ધીમે ધીમે અધર્મથી મેળવેલાં નાણાં થોડા વખતમાં ફતા થઈ જાય છે. શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે:—

અધર્મોપાર્જિતં દ્રવ્યં પંચવર્ષાણિ તિષ્ઠતિ ॥

પ્રાપ્તે ચ પશ્ચમે વર્ષે સમૂલેન વિનશ્યતિ ॥

તો તે શ્લોકાધારે અધર્મોપાર્જિત નાણાં સ્વયમેવ ષષ્ટ વર્ષ પ્રાપ્ત થતાં વિનાસાલય નિવાસીભૂત થાય છે, તે વખતે અચ્છૂત સ્થિતિ પુનઃ પોતાને અનિવાર્ય દુઃખ દેવા તત્પર થઈ સ્વપંજઓતું પ્રદર્શન વારંવાર દેખાડે છે. કેમકે એ પૈસામાં એવો ગુણ છે કે તે લાંબો વખત પહોંચતો નથી અને કન્યાવિકૃત્યો અતે ભીખારીના ભીખારી રહે છે.

(૧૨)

કન્યાવિક્રય દોષ.

આજ પરણીને સાસરે આવી અને કાલે વિધવા, કેવો ત્રાસ!

કન્યાવિક્રય કરનારની ગરીબ સ્થિતિ હોવાથી અને ઉપરા ઉપરી દુષ્કાળો પડવાથી તેઓ હાલ એવા બેહુલ થઈ ગયા છે કે તેનું વર્ણન કરતાં ત્રાસ છુટે છે. કાઠીયાવાડમાં ઘણાખરા ઉત્તમ પુરૂષો કુળવંતો સ્ત્રીખારી થતાં પણ કન્યાવિક્રય કરતા નથી, પણ કેટલાકના લીધે આખું કાઠીયાવાડ ગણાય છે.

સ્ત્રીખારી બનેલા ગરીબ કાઠીયાવાડી જૈનોથી મહેનત મજૂરી બનતી નથી એટલે છેવટ મહાજનના ધરમાદાના દાણા ખાવાનો વખત આવ્યો છે; એટલું જ નહિ પણ કેટલાંક કુટુંબો ધરમાદા દાણા ખાય છે. અફસોસ! અફસોસ! અરેરે! જૈનોની આવી સ્થિતિ! અરેરે! આવી અધમાવસ્થા! શું જૈનીઓને આ થોડું શરમાવનારું છે!

જે જૈનો અનેક દુઃખ સંકટો આવી પડ્યા છતાં લાંબો હાથ કરી માગતા નહોતા, અને જે જૈનોના પૂર્વજો કરોડાધિપતિ દાનેશ્વરી ધર્મના સ્થંભ હતા તે જૈનોની દીન વચનથી બીજની આગળ માગણી થાય એ શું ઓછી શરમની વાત છે? સ્વહસ્તકૃત કન્યાવિક્રયોર્થે વ પાપથી પોતાની પુંછ પરવારતાં કર પ્રસારી દીન વાણી વદી અન્યાશ્રયી બનતાં પારંવાર માગે છે, તે આ

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૧૩)

પણ જોઈએ છીએ. અરે! કેવી તેઓની અકર્તવ્યતા. અવિચારી કર્મને અનિવાર્ય શરમતા છતાં, હજી કોઈ ચેતનું નથી અને એ અકરણીય રીવાજને અટકાવવા યત્ન કરતા નથી તેમ મુખોર્લૂવ મિષ્ટ મધુર શબ્દોચ્ચારણ પણ કરતા નથી (સખેદ) આહા ! શું જૈનખંધુઓ તમારી અવિચારતા, ને અકર્તવ્યતા.

એક જીવાન પુરૂષ લખે છે કે—હાલ કાઠીયાવાડમાં દશેક કન્યાઓ એવી મેં જોઈ છે કે—આજ પરણી ને સાસરે આવી અને કાલે વિધવા. પૈસાના લોભે ઘરડા જીવાને દીકરી પરણાવે પણ વિચારે કે પાકું પાન ક્યાં સુધી ઝાડ ઉપર રહે. અરે જૈનો! આપી પણ વધારે તમારી ખરાબ અવસ્થા થશે અને જૈનોની સંખ્યા પણ પ્રતિદિન જો આવો રિવાજ કાયમ રહેશે તો ઘટી જશે.

કન્યાવિક્રયને લીધે બીજો એક વધુ જૂલમ.

કન્યાવિક્રયને લીધે ખીજો એક વધુ જીલમ વધી પડ્યો છે, તે એકે—કાઠીયાવાડમાં મોટી મોટી કન્યાઓ કરી તે વેચવાના વેપારને લીધે ગુજરાતના કેટલાક વાણીઆઓ તે કન્યાઓ ખબે હજારે ત્રણ ત્રણ હજારે ખરીદ કરે છે અને દક્ષિણમાં વસતા વાણીઆ પણ કાઠીયાવાડી જીવાન બાળાઓના બાપને રૂપૈયાની કોથળી આ આપી લેઈ જાય છે—ગુજરાતમાં એ ઝેરી હવારૂપ કુટુંબે પ્રવેશ કર્યો છે. ગુજરાતમાં જેને કન્યા મળે નહિ

(૧૪)

કન્યાવિક્રય દોષ.

તે કાઠીયાવાડમાંથી રૂપૈયાનો કોથળીઓ ઠંલરી રૂપવંતી મનમાની પરખીને કન્યાઓને લઈ આવેા. જુઓ સુરત, અમદાવાદ, પાટણ, મેહેસાણા, વિજાપૂર, પાટણ, આદિ સ્થળે કાઠીયાવાડની ઘણી કન્યાઓ આવેલી છે તે શુ' થેલીઓ ઠાણ્યા વિના આવી હશે, અને તે કન્યાઓના માઆપની કેવી સ્થિતિ હશે તે ઉપર વિચાર કરો. આ પ્રમાણે કન્યાનો ઘટાડો કાઠીયાવાડમાંથી થવાથી કાઠીયાવાડના જીવાન ગરીબ છોકરાઓ આવા કારણથી નિર્વિવાહિત અલસનાન્વિત પુષ્પ ઉમ્મર પ્રાપ્ત થતાં વર્ષાઋતુર્લ્લેવ નવિન તણાસ્વાદિત ગવાદિ ચતુષ્પદોની માફક નૂતન નૂતન નારી રસસસિકો અવનિતલમાં તે રસ ન મળવાને લીધે મતિભ્રમિત થઈ ભટક્યાં કરે છે, તે નિચકાઓ કર્યાથી પાયમાલી સ્થિતિ ઉપર આવી જાય છે તે સૌરાષ્ટ્રની કન્યાવિક્રયીઓ નિર્દયતા ને અવિચારતા. અન્ય કંઈ પણ નહિ. હા શુ' અજ્ઞાનાંધકારનો ફેલાવો. વિદુજન મન મુજાવનારો અપાર દુઃખ દેનારો તે વિચારો. આવા કારણથી કુંવારા (વાંઠા) રહી બ્રષ્ઠ થાય છે. જીવાનીની ભર્તે અવસ્થામાં અન્ય વર્ણની સ્ત્રીઓને લઈ ભાગી જાય છે અને વ્યભિચારી બને છે, એ ત્રણ હજાર રૂપૈયા આપવાની શક્તિ નહિ હોવાને લીધે કન્યા કોણ આપે અને આવા કારણથી અન્યની કન્યાઓ પરણી સ્વજાતિથી પણ બ્રષ્ઠ થાય છે.

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૨૫)

કેટલાક પૈસા મેળવી પરણવા માટે ઘાંચી મોચી કે કેળીની છોકરીઓ લેઈ ગુજરાત કે બીજા દેશોમાં પોતે તેનાં માબાપ બની વાણીયામાં પરણાવી આપે છે, અને જ્ઞાતિને બ્રથ કરે છે. એક જુવાન પુરૂષ લખે છે કે, “હાલમાં મેં તેવા કેટલાક કેસોના અનુભવ કર્યો છે અને તેઓના લગાડા થતાં નજરે જોયા છે છતાં તેઓ નાતમાં રહેવા પામે છે. કહો જૈનોનું કેટલું અધાર્” ! “કહેવત છે કે સોનું કટાય નહિ અને વાણિયા વટલાય નહિ.” કાઠીયાવાડના તમામ જૈનો આમ કરતા નથી પણ કેટલાક અધમ જૈનોજ એમ કરે છે.”

કન્યાવિક્રય કરવાનું શું કારણ.

ઉદ્યોગ કરી શકાય નહિ. ઘર બેઠાં બેઠાં પૈસાદાર બનવાના હવાઈ વિચારોથી આ દશા થાય છે તથા તીર્થંકર ભગવાનનાં રચેલાં શાસ્ત્રો વાંચ્યા તથા સાંભળ્યા વિના આવી દુર્દશા થાય છે. તથા વળી પરદેશમાં રળવા જતું એ તો પરભવમાં પણ કેમ અને એવા વિચારોથી ઘર બેસી ગડમથલ કરી પાપી મચ્છાઓને બહેકાવી મૂકવાથી અને તાલપૂટ વિષ સમાન કન્યાવિક્રય કરવાની બુદ્ધિ થાય છે. આવક નામ ધરાવી પરદેશ જતું એ શું સારું કહેવાય. “હાંણાં હડીયો કરે અને ભૂત ભુસ્કા મારે” તેમ છતાં શું બીજાની નોકરી કરી શકાય! ઊંઘના સ્વપ્નામાં પૈસાદાર બની ઘર સંસાર

(૨૬)

કન્યાવિક્રય દોષ.

૨ ચલાવવો એજ જાણે મનુષ્યનું કર્તવ્ય હોય નહીં
એમ કન્યાવિક્રયીઓની મનોવૃત્તિ કળુસ કરે છે. આહા
હા ! કન્યાવિક્રયીઓને પરલવનો લયતો ક્યાંથીજ હશે !

**આ કન્યાવિક્રય ઉપર એક વાત કહેવામાં
આવે છે.**

નયનાનંદદાયક, રાજમાર્ગે રાજ્યત, વિવિધ પ્રતોલિ
કા હારવિરાજ્યત, વિશેષ ચિત્રવિચિત્ર ચિત્રામણ પંક્તિ
અલંકૃત આશ્રમસ્થાન શોભિત, પાવિકુપતડાગાદિ રમ્ય
જલાસયાન્વિત, સદ્ગુણ શોભિત ધાર્મિક ભક્તિત્વ વાત્સ-
લ્યાદિ ગુણગુણાલંકૃત ગુણિજન નિવાસ નિશ્રેયસનગર
સમ, જનનમન મુદકારક, એક વસંતપુર નામનું નગર
હતું, તેમાં એક વિમલ નામનો શ્રુતસ્થ રહેતો હતો તે
જાતે વણિક હતો. સત્ય જૈનધર્મમાં તેનું લક્ષ્ય હતું અને
તેની આખર ગામમાં સારી હતી. પોતે સાફ દીલનો હ
તો, કોઈનો ઉપકાર કરીને છુટતો, ગરીબ લોકોને સારો
આશ્રય આપતો અને ધનવાનપણાનું અભિમાન રાખ
તો નહોતો. દેવની પક્ષી શ્રદ્ધા રાખતો હતો, દરરોજ વ
ખતનું દાઢમટેખલ રાખી એક કલાક સત્યધર્મમાં ત-
થા નીતિનાં પુસ્તકો લક્ષથી વાંચતો. કોઈનો વિદ્યાસ
ધાત કરતો નહોતો. ઉત્તમ શિક્ષકો પાસેથી અભ્યાસ
કરી સદ્ગુરુ પાસે ધર્મતત્ત્વ પણ સાંભળતો હતો. તેને
વૃદ્ધાવસ્થાએ એક પુત્ર થયો તેનું નામ ધર્મચંદ રાખ્યું

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૧૭)

હતું. ધર્મચંદ્ર નાની ઉમરનો હતો, પૈસાદારનો. પુત્ર, વળી વહાલામાં વહાલો તેથી શાળામાં અભ્યાસ કરવાનું તે ક્યાંથી બને? મોટી ઉમરે પિતાએ નિશાળે મુક્યો, નિશાળમાં ધર્મચંદ્રને બેસી રહેવું ઝેર જેવું લાગતું, વારંવાર મનમાં ચિંતવે કે હવે ક્યારે માસ્તર છુટી આપશે, બહુ જરા પણ રમત નહિ, નિશાળેથી છુટવા નો જ્યારે ઘંટ વાગતો ત્યારે તેના મનમાં ઘણો હર્ષ થતો અને નિશાળે આવતું હોય ત્યારે જાણે યમદારગમન જવું હોયની ! એમ તેને લાગતું. એમ કરતાં મારી કૂટા તેનાં માઆપ લણવા મોકલતાં. નિશાળમાં કેટલોએ ક અભ્યાસ કર્યો.

ધર્મચંદ્રનું લક્ષ.

ધર્મચંદ્ર ઘણો વખત બીડીઓ પીવામાં ગાળતો, હરતાં ફરતાં બીડી, વાતના તડાકા લડાકામાં બીડી, જાજરમાં બીડી, ખાતાં બીડી, ગાદી ઉપર બેસીને પણ બીડી, એવી તેને ખરાબ રૂવ પડી હતી. તે ને કુમિત્રોની સોબત થઇ હતી, તેઓ તેને કુટોચોમાં દારવા લાગ્યા. લાઇ સાહેબનો મિજાજ પણ અધમવૃત્તિનો થવા લાગ્યો, માતાપિતાની શિખામણ શ્રવણ કરતાં છણકારા લણકારા કરવા લાગ્યો, કોઇ કહે કે ધર્મચંદ્ર તમે બીડી કેમ વધારે કૂંકો છો, ત્યારે તેને જવા બના માનમાં મુખ મજકોડી તોખરા જેવું કરી કહેતો કે “ બેસ બેસ ચખાવસા! તારું ડહાપણુ જોયું. ડહાપણુ

(૧૮)

કન્યાવિક્રય દ્રાપ.

ના દરિયા બેસ બેસ!! ” એમ કહેતો ત્યારે સામે કહે નાર ધણી “ કહેતો કે આપ શેડીઆના પુત્ર છે, માટે માફ કરો ” એમ વિનયથી કહેતો. ધર્મચંદ બીજા છે કરાઓ સાથે કજિયા કરવામાં બાકી રાખતો નહોતો, ઠંડા મશકરીતો તેને સોપારીના કડકા જેવીજ થઈ, ભાંગ ગાંજો તો તેને પ્યારાં લાગતાં, તેના કુમિત્રો તેને વ્યભિચારની કુટેવમાં ફસાવવા લાગ્યા, જૂગટું પણ રમતાં શિખ્યા, ધણા લોકો કહેવા લાગ્યા કે, વિમળશેઠની ખાછળ અંધારું ઘોર વળ્યું. શેઠને પોતાના પુત્ર વિષે વિશેષ કાળજી નહોતી અને તેને સુધારવા લક્ષ પણ આપતા નહોતા, તોપણ તેની ખરાબ વર્તણૂકથી અંતરમાં દાઝતા હતા. એક દિવસ તેના કુમિત્રોની ટોળી શેઠ પરગામ ગયેલા હતા તે લાગ જોઈ ધર્મચંદની હવેલીમાં આવી. ધર્મચંદ પોતાની મંડળી સાથે ઠંડા પહોરનાં ગપ્પાં સપ્પાં મારવા બેઠા. પરસ્પર એક બીજાની મસ્કરી કરી હસે છે, એવામાં એક ફાટાંતુટાં લુગડાં પહેરી એક ગરીબ ડાસી પોતાના નાના બચ્ચાને કેડમાં બેસાડી ત્યાં આવી ઉભી અને કરગરી આજીજ કરવા લાગી. તેના સામું કોણ જુએ?

તવંગરોને ગરીબની ફી દયા.

પેલી બિચારી ડાસી બે હાથ જોડી પોતાનું દુઃખ આવા લાગી, પણ લાઈ સાહેબે તેની વાત ધ્યાનમાં લી

કન્યાવિકૃત દોષ.

(૧૯)

ધી નહીં અને સિપાઇ પાસે ધક્કા મરાવી કાઢી મૂકી. સારી આશાએ આવેલી ડાશીને ધક્કો વાગતાં ત્રણચાર ગાથાં પણ ખર્ચ ગઇ અને બોલી કે,—“દુખીયાની દયા કેને હોય.” ખરાબ આશિષ આપી ડાશી અશ્રુધારા વરસાવી ચાલી ગઇ. ધર્મચંદે વિવિધ મેવા તથા પકવાન મંગાવ્યાં અને વાતોના તડાકા ચારતાં આરોગ્યા. પણ ડાશીની દયા ક્યાંથી આવે? પરભવમાં દાનવૃત્ત નિયમ કરવાથી મનુષ્યાવતાર પ્રાપ્ત થાય છે, તેને માણસો, શાળીસો, શેઠીઆનો પુત્ર શી રીતે જાણે!

હવે શું થયું!

મિથાન આરોગ્યાબાદ બીડીઓનાં બણગાંતો વારો આવ્યો. ધર્મચંદ બીડી ફૂંકતો ફૂંકતો ગાદી ઉપર બેઠો લો છે, એટલામાં એક તણખો ગાદી ઉપર પડ્યો, તેનું કેકડને ભાન રહ્યું નહીં. અગ્નિનો તણખો પ્રજળવા લાગ્યો, મિત્રો ઉઠી સૌ સૌના ઠંકાણે ગયા. ધર્મચંદ ચાકરના બોલાવાથી ઘેર જમવા ગયો. હવે હવેલીમાંથી ધૂમાટો નિકળવા લાગ્યો, તેની સાથે જાણે ધર્મચંદનો પણ ધૂમાટો નિકળતો ના હોય તેમ લાસ્યું, પાસે રહેનારા લોકોએ આ બગ્ગર ધર્મચંદને આપી. તે બોલ્યો કે,—“ગંધાડીના ગાંડા માણસો જીવેને કંઈ બાકી રાખે છે. જાજા જા તારી હવેલી સળગે એમ બોલવા લાગ્યો. કહ્યું છે કે:—

(૨૦)

કન્યાવિક્રય દોષ.

उपदेशाहि मूर्खाणां, प्रकोपाय न शांतये ॥

મૂર્ખાઓને હિતકર વચન કહેવું તે ઉલટું કૌશલે
માટે થાય છે પણ શાંતિને માટે થતું નથી.

ધૂમાડાના ગોટેગોટ નિકળવા લાગ્યા. લોકો આગ
લાગી, આગ લાગી, એમ ખૂબો પાડવા લાગ્યા. ધર્મચંદ
ની માતાએ આ વાત સાંભળી તેણે ખૂબ પાડવાથી
આડોશી પાડોશી આગ એલવવા દોડી ગયાં. ધર્મચંદ
ને તેની મા કહેવા લાગી કે, અરે! દીકરા ગજબ થયો.
દોડદોડ હવેલી સળગી ઉઠી. ભાઈસાહેબ ઉઠી મનમાં
બડબડવા લાગ્યા. સાળી રાંડની હવેલી વળી સળગી.
સળગી ગધ તો ગધ. સરકારી બંબા આવી પહોંચ્યા
પણ આખરે આખી હવેલી આખમાખ થઈ ગઈ. દર-
દાગીના બચી ગયા. ‘પાપનો ઘડો ફૂટ્યો.’

શેઠ ઘેર આવ્યા. હવેલી બળતી દેખી શોકાતુર
થયા. શેઠ ધર્મચંદને બોલાવી પૂછ્યું. દીકરા! આપણી
હવેલી કેમ બળી ?

ધર્મચંદ-હું તો કાંઈ તે વિષે જાણતો નથી.

શેઠ-બહુ પેહેલાં તું તે હવેલીમાં ગયો હતો કે?

પુત્ર - હા બાપા.

શેઠ-કેમ તું એકલો હતો કે ખીજું કોઈ હતું?

પુત્ર—મમમ મારા મિત્રો લેલેલે લેગા હતા.

શેઠ—ત્યાં જોશી રાંડનાઓ શું કરતા હતા ?

કન્યાવિકૃત દાષ.

(૨૧)

ધર્મચંદ-બેઠા બેઠા વાતો કરતા હતા.

શેઠ-બીડી ફીડી પીધી હતી કે ?

ધર્મચંદ-અચકાતાં બહીતાં પી પી પીધી હતી.

શેઠ બણ્યુ કે નક્કી બીડી પીતાં અમિના તણખા થી હવેલી બખી એમ નિશ્ચય કર્યો. શેઠ બહુ શિક્ષક રી અને ધમકી આપી પણ કેને અસર થાય. કુતરાંની પૂંછડી વાંકી ને વાંકી. તેના મિત્રો વાતો કરવા લાગ્યા. અહ્યા બાપાલાલ, ધર્માની હવેલી ઉઠી તેં બણ્યુ કે ! બા. પાલાલ કહેવા લાગ્યો કે વાગ્યું તેવું બાબરુ લાગ્યું— બખી તેની ટળી, તેમાં આપણું શું ગયું. હાશ તે પણ હવે આપણા જેવો બાખી આવો થયો. કેટલાક દિવસ પછી ધર્મચંદ મિત્રોને જઈ મળ્યો. તેના મિત્રોએ પૂછ્યું કે અહ્યા હવેલી બખી ગઈ કે શું ? ધર્મચંદ કહ્યું. હા બખી ગઈ. મિત્રોએ કહ્યું. ગઈ સો ગઈ. મિત્રોએ ધર્મચંદને કહ્યું. ચાલ ચાલ, આજ તો ગામની બહાર રોડ મારવા જઈએ. સર્વ મિત્રો સાથે મળી ચાલવા લાગ્યા. કહ્યું છે કે:—

શ્લોક,

કાવ્યશાસ્ત્રવિનોદેન, કાલોગચ્છતિ ધીમતાં ॥

ઘ્યસનેન ચ મૂર્ખાણાં, નિદ્રયાક લહેન વા ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—વિદ્વાનોનો (સમય)શાસ્ત્ર વિનાશથી જાય છે, ને મૂર્ખાઓનો સમય વ્યસનથી જાય છે, તો તે શ્લોકા-

(૨૨)

કન્યાવિકૃત્ય દોષ.

ધારે ખરૂંજ છે. માટે મૂર્ખપણું એ બહુજ દુષ્ણતું દ્વાર છે. મૂર્ખ મિત્રતા દુષ્ણતો દરિયો છે, માટે કોઈ દીવસ તેવાની મિત્રતા કરવી ઉચિત નથી.

મિત્રો વિચારો આવા કુમિત્રોની સોખતમાં જરા માત્ર સુખ પ્રાપ્ત થતું નથી. ઉપરોક્ત કુમિત્રો કોઈક દુ કાનેથી પાનની બીડીઓ કરાવી તથા કૂંકવાની બીડીઓ ફૂંકતા ફૂંકતા માટેલા સાંકડની પેઠે ફરવા લાગ્યા, એવા માં એક ગાય વચમાં બેઠી હતી તેને ધર્મીએ સાળી વચમાં બેઠી છે, બેઠી બેઠી વાગાળે છે, એમ કહી જોસભે ર સોડી મારી.

વાંદરાઓમાં અને મૂર્ખાઓમાં શો ફેર?

ગાય ઉઠી ચાલી ગઈ, ભાઈ સાહેબ આગળ ચાલ્યા. શું યુવાવસ્થાનો તોર, અધોર પાપનો આશ્રયી. જુઓ જુવાન અવસ્થા ને વળી તેમાં ધનવાન હોય, કોઈ ટાડનાર ના હોય, અને વળી કુમિત્રોની સોખત હોય, તથા ઓછામાં પૂરું મૂર્ખપણું હોય ત્યારે વાંદરાઓ અને તેવા મનુષ્યોમાં પૂંછડા વિના શો વિશેષ ફેર મા લૂમ પડી શકે?

મિત્રોની ટોળી આગળ ચાલી કોઈ શિક્ષકનો પુત્ર દુકાને બેઠો બેઠો અભ્યાસ કરે છે તેને દેખી ચંદાળ ચાકડી કહેવા લાગી. અધ્યાપાપાલાલ જોયું કે? આ વે દાયુ દોર કેયું ખરાડા પાડે છે, ત્યારે વળી તેમાંથી એ

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૨૩)

ક બોલી ઉઠશે-પદ્મતલ્યં સોપિ મર્તવ્યં, અપદ્મતલ્યં સો-
પિ મર્તવ્યં; તદા દંત કદાઘૂટ કિં કર્તવ્યં.

મૂર્ખાઓના વિચાર.

(સખેદ) અરે! શું તેઓની પણ સમાન જીવનતા.
અન્યની મશ્કરી કરવી, વિક્રામનાં અકલ્પીતનીયગણ્યાં
મારવાં, કંઈપણ હાસ્યરસ વિના હસવું; અનુગ્રેએ મૂર્ખ
મિત્રોનું જીવોર્લ્લુપ, મધુર રસાસ્વાદનપણું; વિદ્યોપાર્જન-
તામાં નિવિર્યતા, એ આદિ અકથનીય કારણોથી પોતાની
જીંદગીનું ગુજારવાપણું એ તેઓના અનિતીપથાનુગા-
મી વિચારો. ખેદ છે કે તેવાઓથી પૃથ્વી અતિ ભાર
નમિત છે. મૂર્ખાઓના વિચાર પણ અજ્ઞાનથી ભરેલા
હોય છે, તેમની જીંદગી ખીજની મશ્કરી કરવી, નકા
માં ગણ્યાં મારવાં, હરવું; ફરવું; બાગસાધ્યો ઉડાવવી,
ભણવાથી કાયરપણું આદિથી ગુજરે છે. મૂર્ખાઓને
સારા માણસનો સંગ ગમતો નથી. પ્રભુની પૂજા કરવી,
ગુરુને નમન કરવું; તેનો ઝેરતા સરખું તેમને ભાસે છે.
હવે કુમિત્રોની ટોળી સાથે ધર્મચંદ ગામની બહાર આ
વ્યો. બાગમાં પ્રવેશ કર્યો, આડું અવળું ફરવા લાગ્યો.
એક ઠેકાણે ફરવા લાગ્યા ત્યાં એક વિરચંદ નામનો જી
વાન છાકરો આવ્યો, તેનો ચહેરો ખૂબસુરત હતો, તેના
મુખ ઉપર તેજ હતી, તે પણ ટોળી પાસે આવ્યો, તે
ની પાસે એક પુસ્તક હતું; ટોળીના મિત્રોએ આવકાર

(૨૪)

કન્યાવિક્રય દોષ.

આપવાથી તે પણ બેડો. પરસ્પર વાતોના તડાકા ઉડવા લાગ્યા.

બાપાલાલ—કેમ કેશવલાલ ! લોકો ખરું સુખ શેમાં માનતા હશે ?

કેશવલાલ—જેને જે વસ્તુ રૂચિ તેને તેમાં સુખ લાસે છે.

બાપાલાલ—મને તો સાડું સાડું ખાતું, રોફ માં રવો અને ગમત ઉડાવવી તેમાં આનંદ લાગે છે.

એવામાં પેલો પુસ્તક લઈને આવેલો છાકરો વિરથંદ બોલી ઉઠ્યો. મારા બંધુઓ! ખરું સુખ તો હિંસા, ચોરી, વ્યભિચારનો ત્યાગ કરી સારાં સારાં ધર્મનાં પુસ્તકો, નીતિનાં પુસ્તકો વાંચવાથી થાય છે. આપણાથી બનતો ઉપકાર બીજાને કરવો, ગરીબોનું દુઃખ દાળવું એમાં સુખ સમાયેલું છે.

ધર્મચંદ બોલી ઉઠ્યો—બેશ, બેશ, ભણેશરીના બેટા! તારું ડહાપણ જોયું. થોધાં પોધાંમાં સુખ ભર્યાં હશે? ખાતું, પીતું અને ઘોડાગાડીમાં ફરવું, હરવું, રોફ મારવો તે કેટલું સુખ કહેવાય? થોધાં પોધાં વાંચી મગજ ખાલી કરવું એમાં સુખ શું ?

વિરથંદ—શેઠના પુત્ર! આપા તમારા ગાંડાધના વિચારો પડીતજન કબૂલ કરશે નહિ, દુનિયામાં મનુષ્યજન્મ પામવો એ કંઈ પુણ્યવિના બનતું નથી, અને પુણ્ય તો ધર્મ, કર્મ, પરોપકાર, કર્યા વિના બનતું નથી. આ

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૨૫)

મ રોડે મારવામાં શું સુખ છે? કંઈ દેખાતું નથી. ગરીબોને સુખી કરવામાં, ધર્મી પુરુષોને સાહાય્ય આપવામાં, મુનિરાજોની આજ્ઞા પાળવામાં ખર્ચ સુખ સમાચ્છે. ધર્મચંદની ટાળીવાળાઓએ આને હસી કાઢ્યો, પણ આ છોકરો કંઈ પોતાના સહવિચારથી પાછો પડે તેવો નહોતો. તેણે વિચાર્યું કે આવા મૂર્ખાઓની સંગતથી શો ફાયદો થઈ શકે. યત:—

વરં પર્વત દુર્ગેષુ ભ્રાંતં વને ચરે: સહ ॥

ન મૂર્ખ જન સંપર્ક: કલ્પ કોટશિ તૈરપિ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—પર્વતોમાં, જંગલોમાં વનચરોની સાથે ભ્રમણ કરવું સાચું, પણ મૂર્ખ માણસની સંગતિ બિલકુલ સારી નથી. કહ્યું છે કે:—

પંડિતોપિ વરં શત્રુ: , ન મૂર્ખો હિતકારક: ॥

વાનરેણ હતો રાજા, વિપ્રશ્રૈરેણ રક્ષિત: ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—પંડિત પણ શત્રુ સારો પણ મૂર્ખ મિત્ર સારો નહિ. વાનરથી હુણાતા એવા રાજાનું બ્રાહ્મણ્યૈરે રક્ષણ કર્યું, માટે મૂર્ખાઓની સંગતિ ત્યાગ કરવા યોગ્ય છે.

મૂર્ખાઓ પોતાના ખોટા વિચારોને પણ સત્ય માને છે, પોતાના મનમાં આત્મું તે ખર્ચ, તે વિના બીજું સર્વ ખોટું એમ મૂર્ખાઓ માની લે છે.

હવે—આગમાં મિત્ર મડળ કરવા લાગ્યું. ચાલતાં ચાલતાં એક ફોજદારની સ્ત્રીની મશકરી કરી, આ વાત

(૨૬)

કન્યાવિકૃત્ય દોષ.

ની ફ્રેજદારને ખબર પડતાં તે મિત્રમંડળને સિપાઇ પાસે પકડાવ્યું. પોલીસે આઘા પાછા કરી ખૂબ ગડબંધાક આપ્યો. છેવટે વિમળશેઠને આ વાતની ખબર પડી તેથી તે ફ્રેજદારની પાસે ગયો અને આજીજી કરી દીકરાને છોડાવી ઘેર લાવ્યો. ધર્મચંદની ખરાબ દેવથી તેના પિતાના મનની બહુ લાગણી દુખાતી હતી, પણ શું કરે. મોટી ઉંમર થતાં પુત્રની સાથે મિત્રતાપણાથી બોધ કરી શકાય છે. તે શાસ્ત્રાધાર સત્ય છે કે:—મોટી ઉંમર થતાં જે દેવો પડે છે તે સુધરવી મુશ્કેલ પડે છે. કહેવત છે કે:—

લાઢયેત્ પંચ વર્ષાણિ, દશ વર્ષાણિ તાઢયેત્ ॥

મ મ્મે ચ ષોડશાબ્દેતુ, પુત્રં મિત્રૈરમાચરેત્ ॥૧॥

તો તેથી જે પડેલી દેવોને સુધારવા મિત્રતાધાર રાખવી પડે છે તેજ આધારે નાનાં જાડ અને કુખાં બાલક જેમ વાઝીણ તેમ વળે—

જેણે પોતાનાં છોકરાંને બહુ ગુણી કરવાં હોય તે જે તે છોકરાંની વર્તણૂક ઉપર બહુજ લક્ષ આપવું, તેમની કુટોચો તરફ દ્રષ્ટી દેવી અને મધુર વાણીથી શિખામણ આપી કુટોચોમાંથી છોડવવાં. ઘણાંખરાં છોકરાં વહાલના લીધે પોતાનાં માઆપને ગાળો આપે, તોફાન કરે, તોપણ તે માઆપ છોકરાંને શિખામણ આપતાં નથી, અગર શિક્ષા પણ કરતાં નથી.

કન્યાવિકૃત દોષ.

(૨૭)

વળી કેટલાંક માઆપ તો એવાં હોય છે કે—છોકરાં પાસે પરસ્પર એક બીજાને ગાળો દેવાય છે, પોતાની મા છોકરાને લાડમાં કહે કે બાબુડા તારા આપને હું કુતરો કહે. એટલે છોકરો આપને કુતરો કહે. તેના પિતા કહે કે તારી બાને રાંડ એમ કહેવું. ત્યારે છોકરો રાંડ કહીને બોલાવે એટલે તેનો આપ ખુશી થાય. વળી તેની મા છોકરાના હાથમાં લાકડી આપીને કહે કે જા—તારા બા પાને એક લાકડી ઠોક. ત્યારે તે અણુસમજમાં ઠોકે. તેમ તેના આપના કહેવાથી તેની માને ઠોકે. નાનપણમાંથી એ મહામંત્ર છોકરાઓને ભણાવાથી વૃદ્ધાયસ્થામાં તે જ છોકરાં માતા પિતાને લાકડીઓ મારે તેમાં શું નવા ઇ? આટલાથીજ નહિ પણ કેટલાક તો અસહ્ય ગાળો નાં વચનો વાણી શીખવવાના પ્રારંભમાં મંગળ તરીકે શિખવતા હોય એમ ભાસે છે. પણ તેજ ગાળો પાઠી છોકરાં માઆપને ભેટ તરીકે ત્રણ ચાર વધારીને આપે છે.

સારા સારા શબ્દો બોલતાં શીખવવા એજ મા-આપની ફરજ છે. જે છોકરાઓ નહારા હોય તેની સંગ નિ પોતાનાં છોકરાંને કરવા દેવી નહિ. પોતાનાં છોકરાંને કાયદાસર શિખામણ આપ્યાથી જેટલી અસર થાય છે તેટલી મારવા કુટવાથી થતી નથી. નાનપણમાંથી જ છોકરાંને પોતે મુખે ચઢાવીએ અને બ્યારે તેને ખરણાવીએ ત્યારે સ્ત્રીના ભરમાવાથી માઆપને લઢે વઢેક છુટ્યા કરે ત્યારે આપણે શોક કરીએ કે આ છોકરો જ

(૨૮)

કન્યાવિક્રય દોષ.

જુતાં પથરો જણ્યો હોત તો સાડું. એમ બોલીએ, રૂદન કરીએ, તેથી શું કંઈ ફાયદો થઈ શકે? ના કંઈ પણ થાય નહિ.

માઆપ પોતે કજિયો કંકાસ કરે તો તે દેખી છા કરાં કજિયા કંકાસ કરતાં શીખે છે. માઆપ જો આડો શી પાડોશી સાથે હળીમળીને ચાલે તો છાકરાં પણ તે વા સ્વભાવનાં થાય છે. મતલબ કે સૌની સાથે હળી મળીને ચાલવા શીખે છે. નિર્દયીનાં છાકરાં પ્રાયઃ નિર્દયી થાય છે, તેવું કારણ એજ છે; મારે માઆપે પોતે સદ્વર્તણુંકથી વર્તી છાકરાંની વર્તણુંક ઉપર લક્ષ આપવું. કહ્યું છે કે:—

માતા શત્રુઃ પિતા વૈરીઃ, યેન બાલો ન પાઠિતઃ ॥

ન શોભતે સમા મધ્યે, હંસ મધ્યે વકો યથા ॥૧॥

જે માઆપો પોતાનાં છાકરાંને ભણાવતાં નથી, ઉત્તમ પ્રકારની કેળવણી આપતાં નથી, તે માઆપને પોતાનાં (તેમનાં) છાકરાંનાં શત્રુ તરીકે ગણવાં (જાણવાં). બાલ્યાવસ્થામાં છાકરાંની આણસમજ વિશેષ રહે છે, પોતાના હિતની તેમને માલૂમ પડતી નથી, એ છાકરાં તું કેવો રીતે થાય તે માઆપ જાણી શકે છે. જ્યારે આપણે એક આંખના ઢાડને ઉછરવામાં આવ્યંત સંભાળી રાખીએ છીએ ત્યારે છાકરાંને શુભની પુષ્ટી આપવા લક્ષ રાખીએ નહિ તો તેના વૈરી કેમ ના બનીએ. આપણી પાઘડી, આપણું અંગરમું, ઘોમી પાસે ધોવ

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૨૯)

રાની સાફ કેવું રાખીએ છીએ, અને તેને હાથ લાગે ન હિ તેને માટે કેટલી કાળજી રાખીએ છીએ, ત્યારે લૂગાં હાં અને પાઘડી થકી પણ અધિક પ્રાણ થકી. ત્યારાં એવાં છોકરાંને કેળવવા કાંઈ પણ ઢરકાર રાખીએ નહિ. તે શું આજીવન અજ્ઞાન ? સ્ત્રીઓ પોતાના શિરોરૂહ (વાળ) આળવામાં, તથા તેને સાફ રાખવામાં જેટલી કાળજી રાખે છે તેટલી કાળજી પોતાની છોકરીની વાણી મીઠી કરવામાં, તેને ઘરનાં કામકાજ શિખવવામાં, કેળવણી આપવામાં, ન્યાયનીતિથી ચલાવવામાં, જે તેટલી સંભાળ રાખે તો તે દીકરી માઆપને કેટલી આશિષ આપે ? અને જ્યારે ભણ્યા ગણ્યા વિના મોટી પોતડા જેવી થાય અને કંઈપણ ઘરનાં બરાબર કામકાજ આવડે નહિ ત્યારે તે કેવી આશિષ આપે તે મિત્રો વિચારો—મૂર્ખ છોકરો અનીતિથી ચાલે તેમાં માઆપને દોષ છે અને તેનાં માઆપ શત્રુ છે એમ જણવું.

घरेणां वधे के गुण वधे.

પોતાનાં પ્રાણપ્રિય બહાણાં છોકરાંને સારા સારા દાગીના પહેરાવી રમાડવાં, કૂઠાવવાં, એમાંજ કેટલાંક માઆપ પોતાનું કર્તવ્ય માને છે; પણ તેના કરતાં છોકરાંને નિશાળે ભણવા મોકલવાં. તેમને સ્વચ્છ વસ્ત્ર પહેરાવવાં, તેમનું શરીર નિરોગી અને બળવાન રહે તેવા ખોરાક ખાવા આપવા, વિનયગુણ શિખવવો, સહ્ય

(૩૦)

કન્યાવિકલેય દોષ.

વચન બોલતાં શીખવવાં, ધાર્મિક અભ્યાસ કરાવવો, સત્ય ધર્મનું સ્વરૂપ જાણાવવું, ગુરુવંદન કરાવવું. કેટલાક ઇંગ્લીશ ભાષાથી કંઈક ફાંકો રાખનાર ગુરુવંદનમાં સમજતા નથી, સત્ય વચન બોલાવવાની ટેવ પાડવી, પરોપકાર કરતાં શીખવવું, સંસારમાં સર્વ જીવો આપણા સમાન છે માટે કોઈનું જુરુ ચિંતવવું નહિ એમ ભાવના કરાવવી, પોતાને ઘેર આવતાં મનુષ્યોને આવકાર સન્માન દેતાં શીખવવું, ધર્મ, અર્થ અને કામ એ ત્રણ વર્ગનું સાધન કેમ કરવું તે શીખવવું, સંકટ વેળાએ ધૈર્ય ધારણ કરવાનો બોધ કરવો, એજ ગુણરૂપ ધરેણાં જે માતા પિતાઓ પહેરાવે છે તે છોકરાંઓ બહુ શાભી ઉઠે છે. ધરેણાં પહેરાવવાનો હું નિષેધ કરતો નથી, કિંતુ તેના કરતાં ગુણો રૂપ ધરેણાં તરફ વધારે લક્ષ આપવું. એ ગુણો રૂપ ધરેણાં કોઈ ચોરી જશે નહિ, જ્યાં જશે ત્યાં સાથેને સાથે રહેશે. હવે આગળ શું થયું તે વિચારો. ધર્મચંદ હજી પોતાની કુટેવો છોડી નહિ, તેના પિતાજી વૃદ્ધ થયા હતા, વિમળશેઠ ધર્માને કોઈ વૃહસ્થની દીકરી પરણાવી, ત્યારબાદ થોડા વખતપછી શેઠ મૃત્યુ પામ્યા. સર્વ ધરનો ભાર ધર્મચંદના માથે આવી પડ્યો. આ ભાઈ સાહેબે ખરાખર અભ્યાસ કર્યો નહિ હતો, તેથી બહુ દુઃખ ખમવું પડ્યું. હવે પેલી કુમિત્રની ટોળી વારંવાર ધર્માની પાસે આવીને બેસે. ભાઈ સાહેબે ગાડીથોડા રાખ્યા, દુકાનમાં શું થાય છે

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૩૨)

તેની તપાસ કરી નહિ. બે વખત ખાતું, પીતું અને મોજ મઝામાં ગુલતાન રહેતું, નાટક જોતું, વેશ્યાઓના ઘેર જતું, તેથી લક્ષ્મી ગૂઢવા લાગી અને તેનો ભાર બોજ પણ હલકો પડ્યો. તેને કોઈ રૂપેયા પણ ધીરે નહિ એવી સ્થિતિ થઈ. થોડા વખત પછી તેની માતૃશ્રી પણ મરી ગયાં. હવે ધર્મચંદને કોઈ ટોકનાર પણ રહ્યું નહિ.

ભુગારી, વ્યભિચારી મનુષ્યો, નિરૂઢમી મનુષ્યો કે જે હાથ હા કરીને પેટ ભરનારાં ધર્મચંદની સોખત કરવા લાગ્યાં. ધર્મચંદ પણ તેથી પોતાની મોટાઈ સમજવા લાગ્યો. મહીનામાં બે, ત્રણ, ચાર ઉજાણીઓ ખરી ખરી ને ખરીજ. કોઈ વૃદ્ધ સગાં વહાણાં ધર્મને કહે કે અરે ભાઈ! તું ખરાબ મિત્રોની સોખત કરી પૈસા ઉડાવે છે તે બરાબર નથી.

ત્યારે ધર્મચંદ રીસથી બોલતો કે ચલ ચલ ડાસા, લવ લવ શું કરે છે. તારાં ઘરનો તું ડાહ્યા. હું કાંઈ તારાં વચન સાંખી રહેનાર નથી, તારા તો પૈસા હું નથી ઉડાવતો કે જેથી આટલું બધું બોલે છે. ભેંશનાં શીંગડાં ભેંશને ભારે. સાઠે બુદ્ધિ નાહી. છાતામાના બેશી રહો. વૃદ્ધ વિચારતો કે અરે! આવા કુપુત્રોથી પિતાની આખરૂં ઢૂંટાય તેમાં શક નથી. મૂળાઓને હિતકર શબ્દ વચનો વિપસમાન લાગે છે. એના પિતાએ જો પહેલાંથીજ સારા માસ્તર પાસે કેળવણી અપાવી હોત તો તેણે નામ રાખત. હવે તો નામ બોળશે, કહ્યું છે કે

(૩૨)

કન્યાવિક્રય દોષ.

દુહા.

મૂર્વ મનુષ્ય સમજાવતાં, પત પોતાની જાય;

વિષ્ટામાં પગ નાંચતાં, પોતે તે સ્વરડાય.

પેલો વૃદ્ધ શૃદ્ધસ્થ પોતાને ઘેર બોન ધારણ કરી :
 થો. ધર્મચંદના ગુમાસ્તાઓએ દુકાન છોડી રજા લીધી.
 લેણદારોએ અરજ કરી માલ જમ કર્યો, ફક્ત રહેવાનું
 ધર બાકી રહ્યું. તેની સ્ત્રીને અનુક્રમે બે છોકરીઓ થઈ,
 તે દશ બાર વરસની થઈ. હવે ધરનાં વાસણ વેચ્યા
 વિના ચાલે તેમ નહોતું. પૈસો પરમેશ્વર જેવો થયો, લો
 કે ઉઠારે માલ પણ આપતા નહોતા.

હવે તે સમયમાં શું થયું તે સાંભળો. ધર્મચંદ
 અનેક પ્રકારના વિચાર કરવા લાગ્યો, દરરોજ તેની સ્ત્રી
 તેના નામનાં રોડડાં રૂએ, અને કહેવા લાગી કે, તમારા
 પિતાનું નામ તમે બોલ્યું. આ તમારી વાંકડી મૂછાપર
 ધુળ પડી. માતાના પેટે આના કરતાં પત્થર આવ્યા
 હોત તો સારા કે જેથી અનેક પ્રકારના ઉપયોગમાં આવત.

શેઠાણીનાં આવાં વચન સાંભળીને ધર્માને ધણું
 ક્રોધ ચઢ્યો અને શેઠાણીને ખૂબ ગડદમપાક આપ્યો
 કે બીજાવાર કોઈ કાંઈ કહી શકે નહિ. શેઠાણી રોતી
 રોતી કહેવા લાગી કે:—“રીસ કરે દેતાં શીખામણુ ભા
 ગ્યદશા પરવારી” એ કહેવત યાદ રાખજો. મને લાગે
 છે કે—અજ્ઞને અને દાંતને પણ વેર થવાની થાડીવાર છે.

કન્યાવિક્રય દોષ.

(33)

અરેરે! શું થયા બેઠું. પહેલાં કેવી સ્થિતિ હતી અને હવે કેવી સ્થિતિ થઈ, અને થશે.

હવે આગળ શું થયું તે સાંભળો. - ધર્મચંદની ભોટી છાકરીનું નામ વિમળા હતું અને નાની છાકરીનું નામ કમળા હતું. ધર્મચંદને હવે ખાવામાં જરૂરના રોટલા ભાજ્યમાં આવ્યા, કપડાં પણ ફાટેલાં તુટેલાં પહેરવાં પડ્યાં, ઘરેણાં દારૂના વેચીઆવા પડ્યા, ગાડી ચોડા પણ વેચી નાંખ્યા, છાકરીઓ પણ પરણાવવા લાગ્યું થઈ, ઘરમાં સ્ત્રી વારંવાર ટોક્યાં કરતી કે, સોળ સત્તર વર્ષની છાકરીઓ ઘઈ હવે તેનો વિવાહ કરી પરણાવવી જોઈએ, નહિ તો આખરના કાંકરા થશે. ધર્મો પણ વિચારમાં પડ્યો, હવે શું કરવું તેનું ભાન રહ્યું નહિ, કોની પાસે રૂપૈયા માગવા તે પણ સૂઝ્યું નહિ. મેઠા ઉપર ચિંતાતુર થયો છતો વિચાર કરે છે.

તે ગામમાં ત્રણ ચાર કન્યાવિક્રયીઓ વસે છે, તેણે આ વાત જાણી. જાણ્યું કે ધર્મની પાસે રૂપૈયા ખરડ્યા છે માટે ચાલે તેની પાસે જઈએ. કન્યાવિક્રયીઓ ધર્મોને ઘેર આવ્યા, ધર્મની પાસે બેઠા. કેમ આવ્યા. — એમ પૂછવાથી કન્યાવિક્રયીઓએ કહ્યું કે શેડી આપની મુદાકાત લેવા આવ્યાગમન થયું છે, બીજું કાંઈ કારણ નથી. કેમ આપની તબીયત તો ઠીક છેને. ધર્મોએ કહ્યું કે હા ઠીક છે. કન્યાવિક્રય દલાલો — શેડી કેમ આપનો ચહેરો ઉતરી ગયો છે, ઉઠાસી દેખાઓહા, આપનાં વસ્ત્ર પણ ફાટેલાં તુટેલાં છે તેનું શું કારણ છે તે સમજાવશો ?

(૩૪)

કન્યાવિક્રય દોષ.

ધર્મચંદ-કંઈ નહિ સહેજ.

ધર્મચંદની સ્ત્રી-અરે વિમળાના બાપ સાંભળો છ કે! બાવાનું ખુટયું છે, શું રાંધું? કંઈ નથી. છાકરીઓ ભૂખી રૂવે છે.

વિમળા-બાપની પાસે આવી કહે છ કે, બાપા! કંઈ આજ પકાવવા અન્ન નથી, મને ભૂખ લાગી છે, એમ બોલી રાગડો તાણી રૂવે છે.

કન્યાવિક્રય દલાલો-શેઠ! આપની સ્ત્રી તથા આ છાકરી કેમ શું કહે છે? આપના દુઃખની વાત અમને કહો તો ઠીક.

ધર્મચંદ-દુઃખની શી વાત કરવી. હવે તો દુઃખને માથે શિંગડાં ઉગવાં બાકી રહ્યાં છે, એમ કહી ઊંડા નિઃશ્વાસ મુકે છે.

કન્યાવિક્રય દલાલો-શેઠ! આપના દીલની વાત અમને ખુલ્લા દીલથી કહો તો અમે કાંઈ સારી જુદિ આપીશું.

ધર્મચંદ-ભાઈઓ! મારે બાવાનું પણ દુઃખ પડે છે, અને ધરમાંથી ધન ખુટયું છે.

કન્યાવિક્રય દલાલો-શેઠ! જો આપની આવી સ્થિતિ છે તો કંઈ વેપાર કરો છ કે નહિ?

ધર્મચંદ-કેંઈ વેપાર કરવાની સૂઝ પડતી નથી અને આપણને તેમાં ગમ પણ પડતી નથી.

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૩૫)

ધર્મચંદની સ્ત્રી-અરે! સાંભળો છે કે નહિ, હું શું રાંધું તેના જવાબ આપો. છોકરીઓ રૂવે છે, પેટમાં ખાડા પડ્યા છે.

કન્યાવિક્રય દલાલો-શેડા! હો આ પાંચ રૂપૈયા અને ખાવાનું કરો. અમે આપને શું કરી શકીએ?

ધર્મચંદ-હાથમાં તે રૂપૈયા લેઈ કમળાને બોલાવી આપે છે. કમળા રૂપૈયા લઈ તેની માતાને આપે છે. માતા મિથું સામન મંગાવી રસોઈ કરે છે.

કન્યાવિક્રય દલાલો-શેડા! આપને કેટલી દીકરીઓ છે?

ધર્મો -એ દીકરીઓ છે.

કન્યાવિષ્ણુ-કોઈની સાથે વિવાહ કર્યો છે કે નહિ?

ધર્મો-સત્તર અઢાર વર્ષનો થઈ પણ હજી વિવાહ કર્યો નથી. હવે ગમે ત્યાં કરવો પડશે.

કન્યાવિષ્ણુ-શેડા! આપને ત્યાં લક્ષ્મીએ પગલાં કર્યાં છે તેને તમે કાઢી મૂકો છે.

ધર્મા-હું તો લક્ષ્મીનાં પગલાં દેખતો નથી, દીકરીના પથરામાં લક્ષ્મી કાંઈ ભરાણી નથી, મને લાગે છે કે ત્રીજી પણ દીકરી થશે.

કન્યાવિષ્ણુ-(હસી પડીને) શેડા! આપને પૈસો પેદા કરતાં આવડતો નથી, તેના ભાગ્યે દીકરીઓજ જાણે અવતરી ન હોય એમ હું માનું છું.

(૩૬)

કન્યાવિક્રય દોષ.

ધર્મો-વળી એને પરણાવતાં, પૈસા નથી તો વળી લ-
ક્ષ્મી ક્યાંથી.

કન્યાવિગ-શેઠ! અમારી બુદ્ધિ પ્રમાણે ચાલો તો ચા-
પ બેઠા બેઠા બાઓ, અને દહેર બાળ ઉડાઓ
એમ અમારું તો માનવું છે.

ધર્મો-બહાલા મિત્રો! આપે જે ધાર્યો તે ઉપાય મને કહો.

કન્યાવિક્રય-દેવિના જેવી શાલનારી રૂપરૂપની મણિ
યો એવી તો તમારી દીકરીઓ છે તેનાથી એમ
તમને લક્ષ્મીવાન બાણીએ છીએ, એક એક દિક
રીના પાંચ પાંચ હજાર રૂપૈયા મળે કે જેથી પૂર્વ
ના જેવા થાઓ.

ધર્મો-આપણી નાતમાં દીકરીઓ વેચી શકાય કે? અને
નાતના શેઠીઆઓ નાત બહાર મુકે તો?

કન્યાવિગ-તમારે તે બાબતનો ભય રાખવો નહીં. ધ
ણે ઠેકાણે એમ થાય છે. સુધરેલી પ્રજામાં હાલ
આપણું કોઈ નામ લઈ શકશે નહિ, કદાપિ શેઠી
આઓને માલુમ પડશે તો તેમને લાંચ આપીશું
એટલે રૂપરૂપ ધઈ જશે અને સુખેથી ટાઢા છાંયર
બેઠા બેઠા બાઈશું.

ધર્મો-આ કામ તમેને સોંપ્યું, જેમ પૈસા વધારે મળે
તેમ કરજો, વિદ્યાસલાત કરશો નહિ.

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૩૭)

મિત્રો વિચારો, ધર્મચંદની બુદ્ધિ કેવી બગડી, તેની કેવી ખરાબ હાલત થઈ, માણસને સંકટ આવવાનું થાય છે ત્યારે વિપરીત બુદ્ધિ ઉપજે છે. યતઃ “બુધુક્ષિતં કિં ન કરોતિ પાપં” ભૂખ્યો માણસ શું કરી શકતો નથી? અર્થાત્ સર્વ અકાર્યમાં પ્રવૃત્તિ કરે છે.

દેશની પાયમાલ સ્થિતિ આવવાની હોય છે, ત્યારે પરસ્પર નાત જાનમાં કજીયા કલેશ વધે છે. વૈરભાવ ઉત્પન્ન થાય છે. નાતના શેડીઆઓ લાંચ ખાનારા થાય છે. અગર પ્રમાદી થાય છે. તે લાગ જોડેને જેને જે સૂ છે તે કરી શકે છે. પહેલાં જે જતોના ઘેર રાજ્ય હતું, કોલત મંદતો જૈન, જૈન અને જૈનજ. અચગણ્ય પણ જૈન સત્યવાદી, પૂર્ણ કસાવાન બહાદુર જૈનોજૈનો હતા, તેને ઠેકાણે હાલ કંઈ દેખાતું નથી.

સાપ ગયાને લિસોટા રહ્યા.

બહાદુર જૈન રાજાઓ ગયા, તેમની અખુટ લક્ષ્મી પરદેશીઓ લઈ ગયા, વેપાર પણ જૈનમાંથી ઘટ્યો, સંપ પણ ઓછો થયો, તેનું કારણ ધર્મશ્રદ્ધા હીનપણું, અજ્ઞાન, આયસાપણું, અને પ્રમાદીપણું, તથા કુસંપજ દેખાય છે. તેથી હાલ નાતનાં બંધારણ તુટી ગયાં છે. પરદેશીઓના તાબામાં રહેવું, શરીર શક્તિ હીન, નિર્ધનપણું પ્રાપ્ત થયું. હજી જો જૈનીઓ કેળવણીથી સુધરે શી નહિ, તો કોણ જાણે આગળ શું થશે? - કન્યાવિક્રય

(૩૮)

કન્યાવિક્રય દોષ.

જેવા ખરાબ રોગોથી લોકો દુઃખી હીન ધર્મ શ્રદ્ધાહી ન બની જશે, તેની કેને દયા આવે. પોતાનાં છોકરાંને ધર્મની કેળવણી આપવી, વ્યાપારની કળા શીખવવી, તેમને સદ્ ગુણી બનાવવા એજ જૈનોના ઉદ્ધયનું પ્રથમ પગથીયું છે.

હવે આગળ શું થયું તે સાંભળો.

પેલા કન્યાવિક્રયીઓએ પરસ્પર કહેવા માંડ્યું કે, હવે આપણું કામ થયું, કોઇ ઘરાક શોધી કાઢીએ તો આપણું ખીસ્સું ભરાશે, એમ વિચારી તપાસ કરે છે. એક કન્યાવિક્રયી અને વૃદ્ધ શુદ્ધસ્થ જેનો સ્ત્રી મૃત્યુ પામી છે અને બીજી સ્ત્રી પરણવાની અભિલાષા છે, જેનું નામ કર્મચંદ છે તે મળ્યો. તે છુદ્દાએ આ કન્યાવિક્રયી દલાલને બોલાવ્યા. અરે ભાઈ! આવ. આવ કંઈ કીધે હી વાત સંભવી ખબર લાવ્યા કે નહિ ?

કન્યાવિક્રયી દલાલ-કર્મચંદ શેઠ ! તમારું મોટું ભાગ્ય ખુશીની ખબર લાવ્યો છું.

કર્મચંદ-અલ્યા! કહે તો ખરો. આ ધોળા દાદાવાળાને કોઇ મીઠળ પહેરાવે તેવા સમાચાર લાવ્યા ?

કન્યાવિક્રય-શેઠ! આપની આશા સફળ થશે, કોઇના ઘરે રૂપ રૂપની મણી રંભા જેવી એક અદ્ભૂત વર્ણની છોકરી છે, તે ધણીનું પેટ ભરાય તો તમારું કામ થાય. “વસુ વિના નર પશુ” રૂપેયાની કોથળીઓ ઠલવ્યા વિના કામ થાય તેમ નથી.

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૩૯)

કર્મચંદ-અહ્યા! કોની દીકરી છે અને કેટલી કોથળીએ કામ પતે તેમ છે?

કન્યાવિગ્ન-શેઠ પાંચ હજાર રૂપૈયા આપવા પડશે. એ તો વળી તમારું ભાગ્ય કે તેટલે રૂપૈયે પણ તમારા સિત્તેર વર્ષના મોટા ધરામાં કન્યા નાંખે છે.

કર્મચંદ-અહ્યા રૂપા! જા અને એટલે રૂપૈયે ઠરાવી આવ.

કન્યાવિક્રય દલાલ-રૂપો ધર્મચંદની પાસે જઈ વાત કરે છે. શેઠ એક ધરાક મળ્યું છે. ચાર હજાર રૂપૈયા આપવા તૈયાર છે. કેમ આપની મરજી શી છે?

ધર્મો-ખડુ સાડ. લઈ આવો ચાર હજાર રૂપૈયાની થેલી આંચેટલે પછી હું ચાંદસો કરી વિવાહ કરી પરણાવું.

કન્યાવિક્રયી દલાલ રૂપો-પાંચ હજાર રૂપૈયા કર્મચંદ પાસેથી લેઈ એક હજાર રૂપૈયા ખાધ જઈ ચાર હજાર રૂપૈયા ધર્માની આગળ હાજર કરે છે ત્યારે ધર્મચંદ દેખી ખુશી થાય છે. પશ્ચાત્ત કર્મચંદના ઘેર જઈ પોતાની કમળા દિકરીના વિવાહ ધર્મચંદ, કર્મચંદની સાથે કરે છે તથા એક મહિનાની અંદર લગ્ન લેવું એવો ઠરાવ પણ કર્યો.

ધર્મચંદ-ઘેર લગ્નની પણ તૈયારીઓ કરવા માંડી અને પાપડ વણવા સ્ત્રીઓ ભેગી થઈ.

કીશોરી-અહીં કમળા! તારો વિવાહ કોને ત્યાં થશે?

જમના-અહીં બોલીશ નહિ. એ તો બેવા બેવો ધાટ

(૪૦)

દન્યાવિકૃત્ય દોષ.

થયો છે. જાણે મશાણતું મહું, બળથું એના કરતાં
મરી જવું સાડું.

લક્ષ્મી-બળથું એના કરતાં સતાં રહેવું સાડું પીટયો જુ
દો અને ખાંખાં કરે, વળી મુખમાંથી ખાતાં લા
ળ પણ ચુવે, બળથું એના બાપને દયા કેમ આવી
નહિ હોય.

વીજકોર-ભાંગીજાંગીને દયા ક્યાંથી હોય. પોતાનું પેટ
ભરવું ત્યાં વળી છાકરીની દયા ક્યાંથી. પેલો કર્મ
ચાંદ તેલી સિત્તેર વર્ષનો ડોકરો તેની સાથે કમળ
જેવી કમળાનો વિવાહ.—અરેરે! શું થવા બેઠું? એ
ના કરતાં કોઈ ડાંમવા મળ્યો નહિ કે આ ઘરડું
જુઠાં બિચારીના ભાગ્યમાં!

ગૌરી-અલી બોલોમાં. બિચારી કમળાનો છવ દુઃખાય
છે. દીકરી અને ગાય જ્યાં આપે ત્યાં જાય. ગૌરી
બૈરિ લક્ષ્મીના કાનમાં કહેછે કે—એતો નગદ રૂપે-
યાથી દાદો ગલી સમજ કેવી-પઈસો દેખી મુનિ
નાં મન ચળે. લક્ષ્મી કેળવણી પામેલી સ્ત્રી હતી
તેથી તેને દયા આવતી.

લક્ષ્મી-ઘણી વાત કર નહિ. આપણા હિંદુસ્તાન દેશનું
ભડે બેસવા જેવું થયું છે. ગાયના ગળે છરી. બિ
ચારી ભણેલી ગણેલી કમલાડ્ય માળા કર્મચાંદ
કાગડાની ડોકમાં શોભે કે અલી! જુઠી ભ્રષ્ટ થાય

કન્યાવિકૃત્ય દોષ.

(૪૧)

છે ત્યાં સત્યનું નામ શું, ધર્મનું નામ શું, દેશની
દયા ક્યાંથી, દીકરીની દયા ક્યાંથી, જૈનીઓનું મહત્વ
ત્વ ઘટવાનું આજ મુખ્ય કારણ છે. પીટ્યા આવા
બુઢાઓને પરણતાં પણ શરમ ક્યાંથી આવે? વિષયના
લાલચું લ'પટીઓએ દેશને ખરાબ કર્યો અને
સંતતિનો વ્યવસ્થેદ કર્યો. પવિત્ર જૈન ધર્મને કંલક
લગાડયું. એવી દીકરીઓની આંતરડી શું મા'આપ
ને આશિષ આપે? શું દીકરીઓને મુખ્ય ધર્મની
લાજ પણ પેટભરા પિતાઓને ક્યાંથી આવે?

ચંપા-અસી મણી! હાલમાં વિક્ટોરિયા રાણી જેવી હું
દેશની ઉપરી હોઉં તો એવા ઘરડા બુઢાઓને લો
હાની પુતળીયો સાથે પરણાવું, અને દીકરીઓ
દેનાર પિતાઓને તોપના મૂળે ઉડાડી દઉં. મડ-
દાસ શેઠીઆઓને મૂછા કેમ ઉગી હશે? ખાયલા,
લાલચું, લાંચ ખાઉ શેઠીઆઓમાં રામ બળ્યા
હોત તો શું કોઇની મગદુર છે કે આવાં કાળાં
કર્મ કરે; અરરર! બિચારી કમળા આ વાત સાંભ-
ળી કેવી રૂઢન કરે છે?

મેનાં-એના ઘરમાં જન્મ પીટ્યાનાં છાજ્યાં લેશે ત્યારે
ધરાશે. મારા જેવી સંડતો ક્યારનીએ ના કહે કે
મારે તો પરણવું નથી.

આમ ધર્મચંદના ઘર સ્ત્રીયો પાપડ વણતી વણતી ન
તો કરે છે, એટલામાં જોશીને લેધ ધર્મો આવે છે. ધર્મ

(૪૨)

કન્યાવિક્રય દાપ.

અંદ કમળાની બાને બોલાવે છે અને જોશી તેડી લા-
વ્યાની વાત કહે છે કમળાની બા ધરમાં જાય છે ને
વળી સાંભળી આવ્યાથી કહે છે કે કમળાના બાપ! સાં
ભળો છો કે? જરા અહીં આવજો. તમારું કામ છે.
કમળાના બાપ ત્યાં જાય છે, ફાગણ સુદી ૧૫ ત્રીજી
નક્ષત્રે કંઈ છે એમ કમળાનો બાપ કહે છે. જોશીને રૂપી-
યો આપ્યો તે લઈ જોશી ઘેર જાય છે. પણ કમળાનો
કોની સાથે વિવાહ કર્યો? વદતો ઠીક છેને? મૂર્તિયો સા-
રો જોઈએ. એમ ધર્મચંદની સ્ત્રીએ કહ્યું.

ધર્મો—અહીં જાણે છે કે નહિ! બંદામાં કાંઈ ભૂત
આવે છે કે! મૂર્તિયામાં કંઈ કહેવાતું નથી, ઠરેજ માણસ છે.

ધર્મચંદની સ્ત્રી—કમળાને મૂર્તિયો ગમશે તો ખરોતો!

ધર્મચંદ—ઐરાંને બધી જાતની પૂજાપરજી! આપણ
ને ગમ્યું એટલે પરમેશ્વરને પણ ગમ્યું. તારા જેવી ડા-
ઢાહી ક્યાંએ દેખી નથી.

એમ કહી ધર્મચંદ બીજી લક્ષ્મીના કાર્યની તૈયારીઓ
કરે છે; થોડી મુદતે દીવસપર દીવસ જતાં લક્ષ્મી દીવસ
આવી પહોંચ્યાં. ધર્મચંદ પરણવા આવ્યા તેને જોઈ
કમળા બીજી છે, (મનમાં) ધરડો-બુઠ્યો મડદાળ આ મા-
રો વર થશે! એટલામાં તેની નાની બેન વિમળા આવે
છે અને કહે છે કે—જાહેન જોયો કે પેલો વર કેવો રૂપા
જો કલડાના જેવો કાળો દુંદાળો.

કમળા—ધરમાં પેશી જાય છે, અને એની માતા એ

કન્યાવિક્રય કૌપ.

(૪૩)

ને સજવે છે; સારાં સારાં લૂગડાં પહેરાવે છે.

કમળા—અલી મા! આ ઘરડા ડાસાની સાથે મારું લગન. એમ બોલી પોકે પોકે રૂએ છે. છાની પણ રહેતી નથી, ઉંડા નિશાસ નાંખતી પોતાના મનમાં કહેતી કે નિર્દય સ્વાર્થિયા. જન્મતી વખતેજ કેમ મને એર દેશ કે ફાંસો ઘાલી મારી નાંખી તહિ! એટલામાં માંહિરામાં કન્યા પધરાવવા વખત થવાથી તેની મા ચોરીમાં લાવી બેસારે છે. રોતાં રોતાં ફેરા ફેરવે છે, ચાર મંગળ વર્તાણાં એટલે કમળાને તથા કર્મચંદ તેલીને બાજતે વાજતે કર્મચંદના ઘેર વિદાય કર્યા.

કમળા કર્મચંદના સાસુ જોઇ બીએ છે, કર્મચંદ તેના સાસુ જોઇ કહે છે કે, આપ મારી પાંચ હજારની લાડી; કમળા એકાંતમાં જઈ પોકેપોક રૂએ છે. ત્રણ ચાર દિવસ થયા બાદ કર્મચંદ તેલીને તાવ આપ્યો; અને અચાનક મૃત્યુને શરણ થયા. સર્વ લોક ભેગા થયા, મૃત્યુક કાર્ય થઈ રહ્યું, ને કમળાને પહેરેલો ચુલ્લો ફોડવો પડ્યો. નાતના શેડીઆઓએ જાણ્યું કે ધર્માએ પોતાની દીકરીના પછસા બાંધા છે, તેથી તેમના ઘેર શેડીયા પૈકી ધોળા શેઠ જે નાતના શેડીયા હતા તે ગયા અને બાપી કરી કહ્યું કે તે નક્કી દીકરીના પૈસા બાંધા છે માટે તમે નાત બહાર મૂકવામાં આવશો; એવી ધમકી આપી. ધર્માએ એક હજાર રૂપિયા લાંચના આપ્યા એટલે શેઠ રાજી થઈ બોલ્યા કે, હવે બસ તારું

(૪૪)

કન્યાવિક્રય દોષ.

કોઈ નામ લેનાર નથી. મારા વિના કોણ નાત લેગી ક
રી શકે એમ છે. હવે ધર્માને ત્રણ હજાર રૂપિયા રહ્યા,
તેમાંથી અર્થ થતાં એ હજાર રૂપીઆ રહ્યા. પોતાની
દીકરી રાંડી તોપણ તેને કંઈ ચિંતા થઈ નહિ. ધર્મો ક
મળાને ઘેર ગયો અને કહેવા લાગ્યો. દીકરી તારા કર્મે
તું રાંડી, રૂઢન કરીશ નહિ. ચાલ, સર્વ રાચરચીકું માલ
મત્તા લેઈ આપણા ઘેર.

કમળા—દીકરીના પછસા ખાનાર પાપી, હવે તારા
ઘેર મરતાં સુધી પણ હું આવવાની નથી. ધર્મચંદ્ર બી
છ છોકરીને પાંચ હજાર રૂપિયા લેઈ સ્વામિનારાયણનો
ધર્મ પાળતા વાણીઆની સાથે પરણાવી. વિમળાને દર
રોજ સ્વામિનારાયણનો મંત્ર જપવો પડતો, વળી તે
વાણીઆ ધર્મીંધ હોઈ વિમળાને જૈન મંદિરમાં દર્શન ક
રવા પણ જવા દેતો નહિ, તેમ જૈનધર્મીને ન જાણે તે
તું કરવા ફરમાવતો હતો. ગાજર, સૂકરીયાં, બટાટાનું
શાક દરરોજ વિમળાને કરવું પડતું હતું તથા વિમળા
તે બળાત્કારે અવરાવવામાં પણ આવતું હતું. તેમ રાત્રે
પણ ખાતું પડતું હતું.

જૈનમિત્રો! આપ વિચારો કે શ્રાવકની છોકરીને પૈ
સા ખાવાને માટે ગોસાધજી તથા સ્વામિનારાયણના ધર્મ
પાળનાર તથા અન્યધર્મ પાળનાર બીજાઓની સાથે
પાપવૃત્તિના પોપણ કરનાર એકે ધંધો નહિ મળવાથી
ફક્ત દીકરીના પૈસા લેવા ઉપર જેનો ધંધો છે, તેવાઓ

કન્યાવિકૃત્ય દોષ.

(૪૫)

પોતાની બહાલી દીકરીને નીચવૃત્તિથી દીકરાના સુખનો કંઈ પણ વિચાર ન કરતાં પરણાવે છે. જ્યારે આપણી દીકરી પુન્યોદયથી આપણે ત્યાં જન્મ પામી ને આપણે સ્વામિનારાયણ તેમ જીજ્ઞા ધર્મ પાળનાર સાથે હાથે કરી પરણાવીએ અને ધર્મ ભ્રષ્ટ કરી મિથ્યાત્વી બનાવી એ, એ શું જોણું પાપ છે? પાપી પેટ ભરનારને આવાં કુકૃત્યો કરવાં પડે છે તેના કરતાં પોતે વેચાણું બહુતર છે કે ધર્મમાં કહેલું પાપના આપણે ભોગદારી થઈએ નહિ. કેટલાક નાતના સંબંધના લીધે પોતાની દીકરી હુંડીયાને આપે છે, પોતે તો ધર્મ દ્વંષ્ટ જૈનધર્મ સાથે માને, ને હુંડીયા ધર્મ ખોટો માને ત્યારે પોતાની દીકરી શું જોઈને હુંડીયા સ્વામિનારાયણ વિગેરે ઇત્યાદિ ધર્મીને આપતા હશે. અરરર! બહાલામાં બહાલી છાકરી ને એક બકરીની પેટે દશા કરીએ ત્યારે આપણે કસાઈ કરતાં ભૂંડા ગણાવવામાં તેમ કસાઈ કરતાં વિશેષ ભાગદારી થવામાં કંઈ શક નથી; કેમકે કસાઈતો એક વખત બકરીના ગળા ઉપર છરી સૂકી તેને પ્રાણવિમુક્ત કરે છે, એટલે દ્વંષ્ટ બકરીને એક વખત દુઃખ ખમવું પડે છે; પણ તમારી દીકરીને જીંદગી પર્યંતવું દુઃખ તમે આપો છો એટલે જીંદગી પર્યંત તેને તમે એવું દુઃખ લો છો કે રીખીરીખીને દુઃખ ખમ્યાં કરે છે. તો વિચારો કે આવા પાતકી કસાઈ કરતાં વધારે અધાર કર્મ તમને કેઈ પણ વખત ઉંચી ગતિ પહોંચવા દેવાને અનુકૂળ છે?

(૪૬)

કન્યાવિક્રય દોષ.

નહિ. પણ તમને અધમમાં અધમ ગતિ થવાને અનુકૂળ છે. તો પછી આપણે શું સુખ પામી શકીએ ?

વહોરા મુસલમાન લોકો બકરી ઘેરાં વિગેરેને સારી રીતે ખવરાવી ખીવરાવી પશ્ચાત તેને હલાલ કરે છે, તેમ તમે પણ કસાઇની નેમ લીધી છે કે દીકરીને પ્રથમ ખવરાવી ખીવરાવી પછી પૈસાને માટે ગમે ત્યાં બકરીની માફક છોકરીના સુખનું ગળું કાપવા તૈયાર થઇ ઘરડા બુઢાને પરણાવે છે. જેઓ પોતાના સ્વાર્થ તકાસે છે, દીકરીના સ્વાર્થ જોતા નથી, તેઓ દુનિયામાં કેમ જન્મતા હશે ? વાંચનાર! હવે આટલો વખત મેં તમને વિમળાને પોતાના બાપે પોતાની સ્વાર્થવૃત્તિથી બીજાને પરણાવી તેથી તેને થતા દુઃખનો ખ્યાલ તો આપે ધ્યાનમાં લીધો; પરંતુ પેલા પાતકીમાં પાતકી જે ધર્મે તેનું શું થયું તે આપણે જાણવું જોઇએ.

ધર્મચંદ પોતાની બે દીકરીઓ વેચી રૂ ૮૦૦૦) ની ચેલીઓથી પોતે સુખી થઇશ એમ ધારી લીધી, પરંતુ તેથી પણ સુખી થયો નહિ. હરામના પૈસાની કદી હવે લીઓ થઇ બાંધેલી રહી નથી તો પછી ધર્મચંદને ક્યાં થી થાય? દીકરીના પૈસા લેનાર પૈસાદાર થયો જોવામાં આવતો નથી તો ધર્મચંદ બિચારો ક્યાંથી પૈસાદાર થાય? દુનિયામાં હરામના પૈસા જેટલા લીધેલા હોય તેટલું બમણું નુકશાન થાયછે, અને “મીયાં ચોરે મૂઠે અને અઘ્લા ચોરે ઝીંટ” તે કહેવત ખરી માનીએ છીએ કે

કન્ય વિક્રય દ્વાર.

(૪૭)

જેટલા પૈસા કુડ કપટ કરીને લીધા હોય તેટલા પૈસા રહેતા નથી. આપણે દુનિયામાં જોઈએ છીએ કે જે લોકો જોઈએ છતાં કારણથી લોકોને આશ્ચર્ય આપે છે, વધારે લે છે, ખોડા દસ્તાવેજ કરે છે, ખોટી પંચાતો કરી પૈસા મેળવે છે, તોપણ આખર એક પ્રમાણિક માણસ પેદા કર તો હોય તેની બરાબરીમાં આવે છે. પ્રમાણિક માણસ મહેનત કરે છે તે મહેનત કરતાં પણ નીચ કામમાં બીજો માણસ કરે છે, વલખાં મારે છે, તોપણ આખર પ્રમાણિકને અપ્રમાણિકનો આ દુનિયામાં એકજ સરવાળો રહે છે. પરભવની બાબતમાં તો પ્રમાણિકને પ્રમાણિકનું અને અપ્રમાણિકને અપ્રમાણિકનું ફળ મળે છે. તેમ આ ભવમાં પણ પાપીઓને પાપનું ફળ ભોગવવું પડે છે; કેમકે અતિ ઉગ્રપુણ્ય ને અતિ ઉગ્રપાપ સાડા ત્રણ ધડી, સાડાત્રણ દિવસ અને સાડાત્રણ માસ. તેમ સાડાત્રણ વર્ષ એમ આ ભવમાં ફળ મળી શકે છે. તે પ્રમાણે ધર્મચંદની બાબતમાં થયું. પાપી ધર્મચંદની નશીબની ધરી નથી, તેની સ્ત્રી થોડા દિવસમાં મૃત્યુ પામી, તેથી તેના દુઃખનો પાર રહ્યો નહિ હાથે રાંધવું પડે, દુકાનનો પણ ધંધો કરવો પડે, પડણા વિગેરેને પણ પોતાના એકલા હાથે સાચવવા પડે, તે બધું કામ કરવામાં ધર્મચંદને બહુ બહુ વસમું લાગવા માંડ્યું. જેને હરામના પૈસાથી નીત તાવડી ચડાવી ખાવા માંડેલું એવા જીભના લાલચથી પણ આવું દુઃખ કેરે મૂકી

(૪૮)

કન્યાવિક્રય દોષ.

નીત નીત કંદોઈના ધરની મીઠાઈઓ તેમ ઘેર રોજ તાવડી ચડ્યા વગર તો તેઓને ખંધાણી વ્યસનની માફક અનુકૂળ પડતું વ્યસન લેવું પડે, તેમ તેઓને પણ ચાલે નહિ. એમ હુમેશ પોતે પૈસા ઉડાવવા માંડ્યો તેથી થોડા દિવસમાં પોતાની પાસેના દામ સઘળા થઈ રહ્યા. કેમકે ખાધાથી તો અન્નથી ભરેલ ભંડાર પણ જો જોતામાં વિગતાનું (ખાલી) થઈ જાય છે. સમુદ્ર પણ ખુટી જાય છે તે વાતાનો જ્યાંસ ધર્મચંદ પોતાની લાલચુ જીભના સહવાસથી ભૂલી ગયો ને તેથી મસીદના ફકીર જેવી તેની હાલત થઈ. ધરમાં વાસણ કુંસણ પણ વેચ્યાં તો પણ ભાઈ લાલચું જીભના લીધે કંઈ પણ વિચાર કરી શક્યા નહિ છેવટે ખાધાના પણ ધર્મચંદ ભાઈને વખા પડ્યા, પહેરવાનાં લૂગડાં પણ મળે નહિ, દીકરીના પૈસા ખાઉં એમ લોકોમાં પણ કહેવા લાગ્યા. જ્યાં સુધી દીકરીના પૈસા ખાવા હતા ને કોઈની પણ આશિષાળ નથી એમ જાણતો ત્યાંસુધી તો કોઈ કહેતું નથી. પણ “લક્ષ્મી વગર નર પશુ” તેમ ધર્મચંદભાઈને પણ લક્ષ્મી વગર સૌ કહેણ સાંભળવાં પડતાં; કેમકે પૈસાદારને તેના પૈસાની સહેથી કોઈ બોલતું નથી, પણ ધર્મચંદને પૈસા હોય તો લોકો ઉપર રહે પડેના દરેક જ દીકરીઓની પણ અનિષ્ટ આશિષાની વૃષ્ટીઓ તેના ઉપર વર્ષતી હતી, કેમકે તે બિચારીઓને શું સુખ આપ્યું હોય કે સારી આશિષા ધર્મીની ચડતી થાય તેવી

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૪૯)

દે. લોકોમાં ધર્મો ફીટકાર થવા પામ્યો ને આખરે તે પણ ગરીબ રાંક જેવો થઈ રહ્યો ને દુઃખ ઉપર દુઃખ પડવાથી દુઃખી થવા માંડ્યો.

મિત્રો! કન્યાવિક્રયનો પૈસો નદીના પૂર જેવો તુરત આવી તુરત ચાલ્યો જાય છે, વીજળીની પેઠે ક્ષણમાં નાશ પામનાર છે, લક્ષ્મી ચંચળ છે, બુદ્ધિમાન પાસે સદા રહે છે, પાપી પાસેથી જતી રહે છે. જે કે પરભવ પુન્યે કંઈ મળી શકે છે પણ છેવટે તો ચંચળ હોય નાશી જાય છે.

આખરે ધર્મને આટલું દુઃખ પડ્યું છે તેમાં પણ વળી વધારે દુઃખ દેવાને ભગદરનો રોગ થયો ને તેથી તેનાથી બરાબર ફરી પણ શકાતું નહિ, હલાતું પણ નહિ, તેમ ચાકરી કરનાર પણ કોઈ નહોતું. તાવની ખીમારી પણ શરૂ થઈ, છેવટે ઝાઝામાં પૂરો ક્ષયરોગ પણ દુઃખ દેવા સાથી થયો. હવે તેની પૂરી દશા આવી. આખો દિવસ રોગની વેદનાથી બૂમો પાડવા મંડ્યો, તેમ આર્તા નરા દુઃખ પરા ભવંતિ પ્રમાણે દુઃખી થાય એટલે પરમેશ્વરને સંભાળે તેમ પોતાની નીચ વૃત્તિથી કરેલાં અધાર કર્મ એક પછી એક તેને દષ્ટિગોચર થવાં લાગ્યાં, આખો દિવસ રૂદન કરવા લાગ્યો; સ્વાર્થ સુધી સૌ સયું છે, જે મિત્રો તેને ભાઈ ભાઈ કહેતા તે મિત્રો અત્યારે ધર્મને કોઈ અમથી તેમ મહોડાની બ-

(૫૦)

કન્યાવિક્રય દોષ.

બર પણ પૂછવા આવતા નહોતા. કુમિત્ર, કુલદાનારી, કુપુત્ર એ કોઇના નથી. સ્વપ્ન પણ ભયંકર આવવા લાગ્યાં. ત્રણ ત્રણ દિવસ ભૂખ્યા રહે તોપણ કોઈ ખબર લેતું નહોતું, શ્વાનની માફક કોઈ ચપણીઆમાં ખાવા મૂકી જતું, ઘર પણ લેણદારોએ કબજે કર્યું, ધર્મચંદને દુઃખનો પાર રહ્યો નહિ.

હાય હાય ! શું કરું. અરેરે! દુઃખનાં વાદળ માથે આવ્યાં. મેં શાં શાં પાપ કર્યાં. એક દિવસ મેં લીખા રહ્યોને ધક્કો મારી કાઢી મૂકી હતી અને હું ખુશી થતો હતો તેની ખરાબ દુવાથી તો આમ થયું નહિ હાય, થાય એમાં શી નવાઈ ? મેં દીકરીનો પૈસો પણ ખાધો, અભ્યાસ પણ કર્યો નહિ, મોજમજમાં મારા મિત્રોની સાથે મેં જીવાની અવસ્થા ગાળી, અરે! અતે મિત્રો પણ મારા થયા નહિ. આવાં કંકૃત્યો કરી હવે હું પરભવમાં શું મુખ પામીશ. આ મનુષ્ય જન્મ પામી કંઈ પણ ધર્મ કર્યું નહિ. અરેરે! મેં કોઈની શિખામણ માની નહિ, પૈસાદાર સ્થિતિમાં મારી પાસે એક કહેતાં અનેક માણસ હાજર થતાં તેમાંનું અત્યારે કોઈ આજીજ કરીને કહેતાં પણ આવતું નથી, મેં દેવને પુજ્યા નહિ, ગુરૂનાં દર્શન કર્યાં નહિ, હાય હાય! હવે નરક વિના મારો બીજો ઠેકાણો કયાંથી વાસ થાય ?

ધર્મના શરીરમાં ગુમરાં થવા લાગ્યાં, તેમ અશ-

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૫૧)

કિતના લીધે માંચામાંથી ઉઠાવાતું નહિ હોવાથી તેમ હાલી ચાલી નહિ શકાતું હોવાથી એકને એક પાસે સુઝ રહેવાથી ધર્મીને ચાંદી ને પાડાં પડવાથી છેવટે આ ખરે કીડા પડ્યા અને કીડાઓના ચટકાઓથી તેને અતિશય વેદના થવા માંડી ને તે વેદના સહન ન થઈ શકાવાથી છેવટે ખુલ્લે અવાજે મોટી મોટી ખૂમો પાડવા મંડ્યો. તેની ખૂમો લોકોમાં સંભળાવવા માંડી ને સૌને તેની વેદના જોઈ ધ્યાની દૃષ્ટીથી સૌ જોવા લાગ્યું, તેમ સર્વને દીકરીના પૈસા ખાનારની દશા જોઈ લોકો માં હોમાંહે વાતો કરવા લાગ્યાં કે—ખજ્યો એ દીકરીનો પૈસો! સૌના મોંએ દીકરીના પૈસા ખાનાર ઉપર ધિક્કારની દ્રષ્ટિ થવા લાગી પણ ધર્મીની અતિશય વેદનાથી અંત ઘડી લોકો પાસે આવ્યાં. અંતે દુઃખથી પોતાનાં પાતકી કર્મો સંભાળતાં આ દુનિયાનો ત્યાગ કરી નીચ ગતિનો સહગામી થયો.

વાંચકો! જોયું કે દીકરીના પૈસા ખાનારની દશા? ખાવાની હાલત, પીવાની હાલત, લુગડાંની વિરખણા અને આખરમાં હલકાઈ, પૈસાની ગરીબી ને છેવટે સગા નો નહિ, વહાલનો નહિ ને અંતે દુઃખ એવું કે કીડા પડ્યા છતાં કોઈ વીણનાર નહિ. આટલી દશા આવ્યા છતાં પૈસાની લાલચમાં લપટાયલા સ્વાર્થી મળ્યાપો પોતાની વહાલી દીકરીઓને ઘરડા બુઢાઓને આપે છે તેઓને કેમ કંઈ સુઝ પડતી નહિ હોય કે ધર્મીને જેવી

(પર)

કન્યાવિક્રય દોષ.

રીતે આ લવમાં તો આટલું દુઃખ પડ્યું પણ પરલવ
માં પણ નીચ ગતિના સહુગામી થઈશું. જરા વિચારે
નિકળ આ કરતાં પણ અધોર પાપના કર્મોના આંધકા
રી થશે. એવો હૃદયશુન્ય પુરુષ કોણ હોય કે આટલાં
આટલાં દુઃખ પુત્રીના પૈસા ખાનારને પડે છે જાણી પે
સા લેશે. ગમે તેવા પથ્થર હૃદયનો પુરુષ પણ આટલું
જોઈ પીગળ્યા વગર રહેશે નહિ. એવો મૂર્ખ કોણ હોય
કે આટલાં દુઃખ પોતાને માથે વહેરી લે?

નાતના શેઠીઆએ લાંચ લીધી હતી તેનો મોટા
માં મોટો પુત્ર મરણ પામ્યો, વેપારમાં ખોટ જતાં દેવા
જી કાઢવું પડ્યું અને અંતે દુઃખમાં ને દુઃખમાં વૃદ્ધા
વસ્થા ગાળવી પડી. દીકરીના પૈસા કાચા પારાની મા
ફક છે, જેમ કાચો પારો માણસના શરીરમાં પચી શક
તો નથી તેમ દીકરીનો પૈસો પચી શકતો નથી. નાત-
ની શેઠાઈ પણ ગંધ અને તેના બીજ સગાવહાલાને મ
ળી. તેનું નામ હરીચંદ્ર હતું તે નગરશેઠ તરીકે થયો
તેણે સારી રીતે ધર્મની કેળવણી લીધી હતી, પોતાની
નાતના વાણીયાઓએ એક સારા સ્થાનમાં ભેગા થઈ
તેને નગરશેઠની પદવી આપી તે વખત હજાર એક મા
ણસ નાતનું ભેગું થયું હતું. હરીચંદ્રશેઠ નાતની વચમાં
ઉભા થઈ બોલ્યા કે -મારા નાતીલા બાંધવો! તમે મને
નગરશેઠની પદવી શા કારણથી આપો છો તે કંઈ આ
પણુ ધ્યાનમાં છે.

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૫૩)

ત્યારે સભામાંથી એક સભ્ય શ્રુતસ્થ સરૂપચંદ ના
મનો હતો તેણે જવાબ દીધો કે—

હું નાતસહઆંધવો ! નાતનું તથા ગામનું સારું
કરવા, આપણી ઉત્તતી કરવા, હરીચંદને આપણે નગર
શેઠ તરીકે નીમીએ છીએ. શેઠને સર્વે તપસીઓના અ
વાજથી વધારી લીધા. હરીચંદશેઠ ઉભા થઈ બોલ્યા કે—

મારા બહાસા સદ્ગુણો! અને બહેનો ! મને ત
મોએ તમારાને સારા માટે નાતના શેઠ તરીકે તથા નગર
શેઠ તરીકે સ્વીકાર્યો છે, તે માટે હું આપનો ઉપકાર
માનું છું. મારી ફરજ છે કે જે તમોએ તમારી સકળ
માનવગુણુ લલુ કરવા વિશ્વાસનું કારણ છું તે વિ-
શ્વાસનો ગરઉપયોગ કરવા હું બિલકુલ ચાહતો નથી.
આજથી મારે તમારી ઉત્તતિ માટે ખરાબર લક્ષ રાખ
જી જોઈએ અને નાતનું નિષ્પક્ષપાતપણું કરવું જોઈએ.
કોઈની પણ પ્રાણાંતે લાંચ આપને પક્ષપાતથી કામ કરી
આપી નાતનું હિત સાચવવામાં ઉલટી રીતે ચાલતું ન
જોઈએ એ હું સારી રીતે સમજું છું ને તે પ્રમાણે હું
જ્ઞાસવા આ સમસ્થ સંઘની સમક્ષ પ્રતિજ્ઞા કરું છું.
તમારી ઉત્તતિ માટે તન મન ધનથી પ્રયત્ન કરીશ. શે
ઠની પદવીથી મક્લાવવાનું નથી તે જાણી પદવી લાય
ક કામ કરીશ અને પ્રમાણીકપણાથી ચાલોશ. નાતના
લોકો સુખી કેમ થાય ? કેમ ધનવાન થાય ? સદ્ગુણી
શાથી થાય ? નાતમાં પડેલા કુધારાઓ શાથી અટકે ?

(૫૪)

કન્ય વિક્રય દોષ.

એ સઘળી તરફ મારી છાંદગી ગાળીશ એ વિગેરે જે જે ફરજે નાતના શેઠની પદવી તરીકે છે તે હું બરોબર પાળીશ. યથાશક્તિથી કાળજીથી બજાવીશ, બીજાને પળાવીશ ને તેમને પળાવવા કહીશ. હું કોઈ કામમાં બૂલું તો મારા પ્યારા નાતીલાઓ તમે મને સુધારવા મુશ્કેલી કરજો. હું તે પ્રમાણે સુધારીશ ને જેમ બને તેમ મારી યથાશક્તિથી મારા નાતીલાઓનું ભલું થાય તેમ દીન પ્રતિદીન વર્તીશ.

એમ કહી બેશી જતાં તાલીઓના અવાજે સદ્ગૃહસ્થોએ તેમને હર્ષથી વધારી લીધા. આનંદ આનંદ થઈ રહ્યો એવામાં એક સદ્ગૃહસ્થ કે જેનું નામ મોહન લાલ હતું તેમણે ઉભા થઈ કહ્યું કે—

મારા પ્યારા નાતીબંધુઓ ! હું નગરશેઠની સંમતિ તથા આપણા સંમતિપૂર્વક બે બોલ બોલું છું કે—

આ ગામનું નામ વસંતપૂર છે અને તેમાં વસનાર આપણે જૈન છીએ. આપણા આપદાદાઓ ધર્મમાં દૃઢ શ્રદ્ધાવાનું હતા અને બહાદૂર હતા તથા ધનવંત હતા, આપણા ધર્મ તે વખતે શ્રેષ્ઠતામાં બિરાજતો હતો. જે નોના સમાન કોઈ ધનવાન નહોતું. વેપારમાં, રાજ્ય સલાહમાં જૈનોની મુખ્યતા હતી. આપણા આપદાદા ઓએ આજીવન ગિરનાર, શત્રુંજય ઉપર કરોડો રૂપિયા ખર્ચી દેરાશરો બંધાવેલાં છે તેમાંનું એક દેરાશર પણ આપણે બંધાવી શકવા સમર્થ નથી તેનું કારણ મિત્રો

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૫૫)

એ છે કે આપણે વેપારમાં પાછળ છીએ.

આપણા દેશમાંથી પરદેશ ઇંગ્લેન્ડ વિગેરે ઠેકાણે દરવર્ષે અગણિત રૂપિયા જાય છે અને લક્ષ્મીથી હિંદુ સ્થાન પ્રતિદિન ખાસી થતો જાય છે. કુવામાંથી હવા ડામાં પાણી જાય અને કુવામાં અન્ય નવાણુસ્થલથી પાણી નહિ આવે તો ખાસી થાયજ, તેમ હિંદુસ્થાન દેશમાંથી પૈસો બીજા દેશવાળા લેઈ જાય છે પણ આ પણા શ્રાવક લોકો અન્ય ઠેકાણેથી હિંદુસ્થાનમાં પૈસો લાવી શક્તા નથી તેનું કારણ કે આપણા દેશમાં વેપારનાં કારખાનાં નથી, ચીજો બનાવવાનાં કારખાનાં નથી, એક ટોપી માથે જોઈએ તે પણ પરદેશની, એક બુટ જોઈએ તે પણ પરદેશનું, એક બુટ તે પણ પરદેશી આવે, હજારો પ્રકારનાં વસ્ત્ર પણ પરદેશથી આવે ત્યારે આપણે કયો વેપાર કરી ધનવાન બનીએ ? બંધુઓ ! આપણે “ધરમાં હાંધી કુસ્તી કરે” તોપણ પરદેશમાં વેપાર કરવા, નોકરી કરવા, દેશ જોવા જઈએ નહિ અને ચાર નાળિયેર અને મણુ સુંઠના ગાંગડા લેઈ દુકાન માંડીશું તો શું પેદા કરી શકીએ. બંધુઓ ! પહેલાનાં કરતાં હવે વખત ખારીક આવ્યો છે, અન્ય દેશવાળા વેપારમાં હુન્નરકળામાં બહુ વધી ગયા છે, આપણામાં તેમનાઓમાંનું કશું નથી. મિત્રો ! જુઓ અમેરિકા દેશના લોકો ઉદ્યોગી અને સંપત્તી આજકાલ કેવા પૈસાદાર બની ગયા. જુઓ જે લોકો પહેલાં

(૫૬)

કન્યાવિક્રય દોષ.

જંગલી હતા અને ઝાડની છાલથી પોતાનું શરીર ઢાંકતા એવા ઈંગ્લાંડના લોકો હજારો ગાઉથી હિંદુસ્થાનમાં આવી રાજ્ય કરે છે અને ઈંગ્લીશ લોક મઠીભર છતાં એક આજ્ઞાપૂ લાકડીથી બકરાં મેઢાંના ટોળાની પેડે હિંદુસ્થાનના લોકોને પોતાના વશમાં રાખી સ્વતંત્રપણે રાજ્ય કરે છે એ શું વાતોના તડાકાથી બનતું હશે? અગર ઉંઘના તડાકામાં બનતું હશે? જીઓ! આજ કાલ કંઈપણ જેવા નહોતા એવા જાપાની લોકો ચીનાઈ સરકાર તથા રશિયા સરકારની સામે ટક્કર ઝીંસે છે અને સ્વતંત્ર બન્યા છે એ શું વાતોના તડાકામાં બનતું હશે? ટ્રાંશવાલ સરખું નાતું રાજ્ય, ઈંગ્લેન્ડ સરકાર સાથે લઢયું તેનો કેટલો સંપ? કેવો ઉદ્યોગ? કેટલો સ્વદેશા અભિમાન તે વિચારો. — દુનિયામાં એવો ન્યાય છે કે બળવાન નબળાને કબજે રાખે? મારા વહાલા સાધર્મી મિત્રો! જીઓ, યુરોપદેશમાં એક જર્મની દેશ તે લોકો આપણાં જૈની પુસ્તકો લાખો રૂપૈયા ખર્ચી ત્યાં મંગાવી તેમણે અભ્યાસ કરી આપણા જૈન તત્ત્વના અભ્યાસક બન્યા છે ત્યારે આપણે જૈનધર્મતત્ત્વના નાશક બનીએ છીએ, વિદ્યામાં પણ યુરોપદેશ વૃદ્ધિને પામ્યા છે તેનું કારણ ઉદ્યોગ, વેપાર, સંપ અને ભાતભાવ તથા હિંમત છે; માટે મારા મિત્રો! યાદ રાખો કે દુઃખ વિના સુખ નથી. “ખાતાં પિતાં હાર મળે તો હમકું યી કહિયે.” — જીઓ! ફ્રાન્સ દેશના લોકો કેવા ક-

કન્યાવિકૃત દોષ.

(૫૭)

ળાવાન છે? જુઓ! પારીસ શહેરનું પ્રદર્શન. તમારામાં એમાંનું કંઈ નથી.

ઉંચ અને નીચ સ્વભાવથી માલૂમ પડે છે કે જે મ એક કૂતરું બીજા કૂતરાને દેખી ધુરકીયાં કરે છે અને અદેખાઈ કરે છે તેમ આપણે જૈન લોકો પણ કૂતરાના જેવી નીચ વૃત્તિ ધારણ કરીએ છીએ તો તેથી નિર્ધન થઈએ છીએ તેમાં શું નવાઈ? પહેલાં જૈની લોકો ઉત્તમ કહેવાતા હતા તેનું કારણ એકે તે અત્યંત ધાર્મિક શ્રદ્ધાવાન્ હિંમતવાન પરગજુ અને બહાદુર તથા બેપારમાં કળામાં કુશળ હતા. હાલ તેમાંના ગુણો દેખાતા નથી તો નીચ બનીશું એમાં શું આશ્ચર્ય?

પહેલાંના જૈનો સત્ય બોલતા, ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધાવાન રહેતા, પ્રાણાંતે પણ ધર્મનો ત્યાગ કરતા નહોતા, ચોરી કરતા નહોતા, પારકી સ્ત્રીપ્રતિ માતૃભાવે વર્તતા, એક બીજાને સહાય આપતા, તેથી તે ઉત્તમ કહેવાતા હતા; અને આપણે તેનાથી ઉત્તર દુર્ગુણો ધારણ કરીએ છીએ. ધર્મને તો એક જાતનું વહેંચ મણી તેના સાચું જોતા નથી. ઉત્તમ કેળવણીનો અભ્યાસ કરતા નથી તો ઉત્તમપદ કેમ પામી શકીએ?

મારા જૈન બંધુઓ! જુઓ અણ એવા સુસંલભાનો પોતાના ધર્મ ઉપર કેવા શ્રદ્ધાવાન્ રહે છે. અરે જૈનો! સત્ય એવા જૈનધર્મની શ્રદ્ધામાં તમે શંકા કરો છો. જગતમાં ચડતી પડતી ચાલી જાય છે; વખત વખતની

(૫૮)

કન્યાવિક્રય દોષ.

છાંયડી; હાલ આપણી પડતી છે, જે ઉદ્ધમ કરીશું, પર
સ્પર સંપીને ચાલીશું તે અતે જૈનધર્મની ચઢતી થશે.
શ્રીવીરભગવાને ત્રેવીશ ઉદ્ધમ ભાંગ્યા છે. શ્રી મહાવીર
સ્વામી પણ ઉદ્ધમને પ્રાધાન્ય દાખવ્યો છે, આજસુ થઈને
બેસી રહેવું એમ કોઈનો પણ ઉપદેશ નથી. કહું છું કે:-

આલસ્યંહિ મનુષ્યાणां, શરીરस्थो महारिपुः ॥

નાસ્ત્યુદ્ધમઃ સમોબંધુઃ, કુસાચં નાવસીદાતિ ॥ ૧ ॥

મનુષ્યોના શરીરમાં રહેલો આલસ્ય એ મોટો
શત્રુ છે. ઉદ્ધમ સમાન બંધુ નથી કે જે ઉદ્ધમથી મનુષ્ય
દુઃખી થતો નથી. ખાવું, પીવું, અને હરવું ફરવું તે
માં મનુષ્યત્વનો જે સાર સમજે છે તે મૂળ છે. દુનિયા
માં મનુષ્યજન્મ મહા પુણ્યોદયે પ્રાપ્ત થાય છે, તે પા
મીને ઉદ્ધમ કરવો, વિવેક વિનય જ્ઞાન આદિ ગુણોની
પ્રાપ્તિ કરવી, ધર્મમાં કુશળ રહેવું, સત્ય બોલવું, સ્વ-
ધર્મી ભાઈઓની તન મન ધનથી ઉત્તની કરવી, એમાંજ
ધર્મ સમાયો છે.

મારા બહાલા જૈનો! આજકાલ થોડા વર્ષથી આપ
ણા ગામના જૈનોમાં પ્લેગના રોગની પેઠે કન્યાવિક્રય
નામનો મહારોગ ફાટી નિકળ્યો છે, તેથી જૈનો દિન
પ્રતિદિન પાવમાલ થાય છે, અને ધનથી ગરીબ થતા
જાય છે. પોતાની દીકરીઓને પૈસાને માટે ગમે તેને આ
પવી, એટલે સ્વામીનારાયણ, ગાસાઈ, ઢુંઢીઆઓને પો-

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૫૯)

તાની દીકરીઓની ભેટ આપવી અને ગરીબ જૈનો કુવારા રહે તેની દરકાર રાખવી નહિ એમ ખરેખર ગરીબીમાં ગરીબી લાવનાર અને વધતી જૈનોની સંખ્યાને ઓછી કરનાર તથા હૈયાત જૈનોની સંખ્યાને ઓછી કરનાર તમારી દોષણવાળી રૂઢી છે તેથી જૈનોની સંતતિનો ઉચ્છેદ થાય છે. પરંધર્મીઓને કન્યા આપવી તેમાં મહા પાપ છે કસાર્ધને ઘેર જેમ ગાય આપવી તેમાં જેમ પાપ છે. તેમ પોતાની દીકરીઓ પરંધર્મીઓને આપવી તેમાં મહાપાપ છે. ભલે આ વાક્ય સાંભળી બીજાઓને ક્રોધ થશે તોપણ તેથી હું ડરવાનો નથી. કન્યાવિક્રયીઓએ જૈનધર્મને મોટું કલંક લગાડ્યું છે. જૈનધર્મ ઉત્તમ છે અને તેના પાળનાર પણ ઉત્તમ છતાં નીચ કર્મ કરે તે કદી શાંતિ નહિ. કન્યાવિક્રય કરનાર પરભવમાં નિચ ગતિ પામે છે, તે બાબત કહું છે કે.—

કન્યાવિક્રય કર્તારઃ, પાપાત્માનો ભવંતિતે ॥

દારિદ્રપીડિતાશ્ચ, યાંત્ય મુત્ર ચ દુર્ગતિમ્ ॥ ૧ ॥

કન્યાને વેચનારા પાપી પુરૂષો દરિદ્રયવડે કરી આ ભવમાં પીડાય છે, તેના સંતાનનો ઉચ્છેદ થાય છે, આ ખરૂં નાશ થાય છે અને પરભવમાં દુર્ગતિ પામે છે. કન્યાને કેવી રીતે પાળી પરણાવવી તે સંબંધે કહુંછું કે—

કન્યાપ્યેવં પાલનીયા, શિક્ષણી યાતુ યત્ર તઃ ॥

વરાય ઇવ, ષે દેયા ધન, રત્ન સમન્વિતા ॥ ૧ ॥

(૬૦)

કન્યાવિક્રય દોષ.

કન્યાનું પણ દીકરાની જેડે પાલન કરવું તથા તેને સારી શિક્ષામણુ આપી ભણાવવી ગણાવવી અને એ જ્ય ઉમર થયે છતે ધન રત્નની સાથે કુળ ધર્મ અને ગુણે કરી સુક્ત એવા ઉત્તમ વર સાથે પરણાવવી.

દત્ત્વા સુવિધિના કન્યાં, ચતુર્મંગલપૂર્વકમ્ ॥

યથાશક્ત્યનુસારેણ જામાત્રે, દીયતે ધનમ્ ॥

ચાર મંગલપૂર્વક પિતાએ જૈનોક્ત વિધિવડે કરી સહિત જમાઈને કન્યા પરણાવવી અને પોતાની શક્તિ અનુસારે જમાઈને ધન આપવું પણ દીકરીના પૈસા લેવા નહિ.

કન્યાવિક્રય કરનાર ચંડાલના કરતાં પણ હલકો છે, તેનું દ્રષ્ટાંત લૈકિકશાસ્ત્રમાં કહ્યું છે તે નિચે પ્રમાણે.

પૂર્વે વિરમપુરી નામની નગરી હતી, તેની પાસે સાત ગાઉ ઉપર લક્ષ્મીપુર નામનું નગર હતું, તેમાં એક ગરીબ બ્રાહ્મણ રહેતો હતો, તેને દેવગંગા નામની દીકરી હતી. તે ખાટી થઈ, ત્યારે તેણે વિચાર્યું કે—આ પણા ધરમાં પૈસો જોઈએ તેટલો નથી તેટલા માટે તેને વિવાહ કોઈ પૈસાદાર સાથે કરીએ; એમ વિચારી પાસે ની વિરમપુરી નગરી તરફ જવા નિકળ્યો. જતાં જતાં ત્રણ ગાઉના આશરે નગરી રહી એટલે એક તળાવના તીરે વિસાઓ કર્યો અને દાતા પાણી કરવાનો વિચાર કર્યો અને મનમાં ચિંતવવા લાગ્યો કે—મારી પાસે કાંઈ પણ પૈસા

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૬૧)

નથી. ઉલટું આઠસેં રૂપૈયાનું દેલું છે, દીકરી પરણાવું
તો દોઢસો બસો રૂપૈયા પણ જોઈએ, ચારસેં પાંચસો
રૂપૈયા ઘરમાં હોય તો સારું. એમ પંદરસો રૂપૈયા હોય
તો ઠીક, એવો પોતાના મન સાથે વિચાર કરી ત્યાંથી
ઉઠ્યો અને આગળ ચાલ્યો. ચાલનાં ચાલતાં નગરીના
ઢરવાળા નજીક આવ્યો, ઢરવાળામાં પેસતાં તેને ગામના
શુકન થયા. શુકન સારા થયા હોવાથી રાજી થયો, પો
તાના જાળખીતાને ત્યાં ઉતારો કર્યો. પોતાના મનનો
વિચાર પાર પાડવા વરની શોધ કરવા લાગ્યો. તપાસ
કરતાં પોતાનાથી જરા કુળવાન બ્રાહ્મણ જોઈ સગાઈ કરી.

ઘણા પૈસાની લાલચથી બીજવર શોધ્યો, પોતે ઠ
રાવેલા પંદરસેં રૂપૈયામાંથી પદ્માના સાડાસાતસોની થે
લી ભરી પોતાના ગામ પ્રતિ ગમન કર્યું. બપોર પછી
ગમન કરેલું તેથી રસ્તામાં જતાં વિચાર થયો કે જો
હું દીવસ છતાં ગામમાં જમશ તો લોકો મારી નિંદા
કરશે માટે રાત્રિ થયા પછી જઈ તો ઠીક એવો મન
માં વિચાર કરી પેલું તળાવ આવ્યું ત્યાં રૂપૈયાની થે
લી માથા તળે મુકી શયન કર્યું. થોડીવાર પછી એક
ચંડાળણી શહેર તરફથી આવતી હતી તેને માથે માં
સનો ભરેલો સુંડલો હતો, તેણીએ વિચાર કર્યો કે હું
આખા દિવસની ભૂખી છું માટે ચાલ, આ તળાવમાં
રાંધી ખાઉં. એમ વિચાર કરી તળાવમાં જમ બેઠી અ
ને આસપાસ તજવીજ કરતાં હાડકાં પડેલાં હતાં તે

(૬૨)

કન્યાવિક્રય દોષ.

ઉપાડી ચુલો કર્યો, કાંટા વિગેરે બળતણ લાવી એકડું કર્યું, રાંધવાને માટે પાસે વાસણ નહોતું તેથી એ કપાસ મરેલા કુતરાનો ખોપરી હતી તે લાવી તેમાં માંસ રાંધવા ચઢાવ્યું. હવે બધું તો મળ્યું પણ માથે ઢાંકવા ને જોઈએ તે પણ કોઈનું જૂનું ખાસડું પડેલું હશે તે લાવી ઢાંક્યું.

આ બધી ચર્ચા પેલો સુતેલો બ્રાહ્મણ જોયાં કરતો હતો તે જોડો થઈ બોલ્યો, અરે! તું કોણ છે? તું જ તે કોઈ ચંડાળણી છે કે શું? તારો ચુલો, વાસણ, ખાવાનું સર્વ અપવિત્ર છેજ, અને વળી આ જૂનું ખાસડું લાવીને ઢાંક્યું!! પેલી ચંડાળણીએ જવાબ આપ્યો, મહારાજ! આતો મારો ખોરાક છે તેને તમે કેમ વખોડો છો. એ ખાસડું મેં એટલા માટેજ ઢાંક્યું છે કે—આ તળાવ પાસે મોટો રસ્તો છે માટે કોઈ અધમ કામ કરનારો અહીં થઈને જાય અને તેના પગની ધુળ તથા પડછાયો મારા ખાવાના ખોરાક ઉપર પડે તો તે અપવિત્ર થઈ જાય તે માટે આ ખાસડું ઢાંક્યું છે.

અરે ચંડાળણી! તારા કરતાં તે વળી કોણ વધારે પાપી અને અધમ છે! બ્રાહ્મણે કહ્યું.

મહારાજ! મારા કરતાં પણ વધારે પાપી અને અધમ પોતાની દીકરીને પૈસો લેઈ પરણાવનાર છે. જે માણસ પોતાની દીકરીનો પૈસો લેઈ પરણાવે છે તે મા

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૬૩)

રા કરતાં ઘણા અધમ અને નીચ કામ કરનાર છે. અંડાગણીએ કહ્યું.—

આટલું સાંભળતાંજ પેલા બ્રાહ્મણ ભાઈ ચુપ થઈ ગયા, અને મનના વિચાર વધ્યા. અરે! દીકરીના પૈસા આ માંસ કરતાં પણ ભૂડા! અને અંડાગણી કરતાં પણ હું વધારે નીચ અને અધમ લેખાઉં! અરેરે! કાળો કેર! એવો મનમાં કંઠપાંત કરી બ્રાહ્મણ ત્યાંથીજ ઉઠી વહેવાઈને ઘેર ગયો. જતાં માત્ર પેલી રૂપિયાની થેલી છોડી વહેવાઈ પાસે ઢગલો કર્યો. આ જોઈ વહેવાઈ વિચારમાં પડ્યા કે—આ શું? તેને રૂપૈયા ઓછા પડ્યા હશે. એમ વિચારી પેલા બ્રાહ્મણને કહ્યું તમને રૂપૈયા ઓછા પડ્યા કે શું! એમ નહિ થાય. તમારે વધારે સો બસો રૂપૈયા જોઈતા હોય તો લેઈ જાઓ, પણ મારા ઘેરથી ભાગી બાજે ઠેકાણે વિવાહ કરે તો અમારી આખરૂ જાય માટે બીજાને ત્યાં કરશો નહિ. આ સાંભળી પેલો બ્રાહ્મણ બોલ્યો કે—

ભાઈ! મારે તો તમારા રૂપૈયા બીલકુલ જોઈતા નથી. મેં કંઈ વધારે લેવાને રૂપૈયા પાછા આપ્યા નથી પણ એક નીચ અંડાગણીના વચનરૂપી બાણના બોધથી તમને તમારા રૂપૈયા પાછા આપ્યા છે. તમે તમારે સાડું લગ્ન જોવાની નક્કી કરી પરણાવવા સાડું વહેલા આવજો. હું કંકુના ચાંદલે કન્યા દેઈશ, મારે હવે દીકરીની બદાગ સરખી પણ હરામ છે, એમ કહી પો

(૬૪)

કન્યાવિક્રય દ્વાપ.

તાના ઘર આવ્યા. તે બધી વીતેલી વાત સ્ત્રી વીગ્રે રેને કહી. થોડા દિવસ પછી જન આવી એટલે પોતાની દીકરીને પરણાવી દીધી. એક બદામ પણ તેની લીધી નહિ. આ વાત આખા ગામમાં પ્રસરી, તેની રાજાને ખબર થઈ, રાજાએ બ્રાહ્મણને બોલાવી પૂછ્યું કે તારી થયેલી વાત કહી દે, ત્યારે બ્રાહ્મણે પોતાની વીતેલી હુકાકત સાંભળાવી. રાજા સર્વે હુકીકત સાંભળી ખુશી થયો અને તેને શાખાશી આપી તે ઉપરાંત શિરપાવ આપ્યો. ગામમાં ઠંઢેરો પીટાવી જાહેર કર્યું કે મારા રાજ્યમાં રહી કોઈએ કન્યાવિક્રય કરવો નહિ, જે કરશે તેને દેશપાર કરવામાં આવશે.

મારા બહાલા મિત્રો! ઉપરના દ્રષ્ટાંતથી વિચારો કે કન્યાવિક્રય કરવો એ કેવું નીચ કામ છે. તે ધ્યાનમાં આવશે.

આ પ્રમાણે વકીલાતની પરીક્ષામાં પાસ થયેલા માહુનલાલે ભાષણ આપ્યું, તે સાંભળી વસંતપુરના સર્વ ગૃહસ્થો ખુશી થયા અને હર્ષથી તાળીઓના અવાજમાં વધાવી લીધા. ત્યાર બાદ વકીલ નંદલાલ નામના એક ગૃહસ્થે નાતનો સભામાં ઉભા થઈ ભાષણ કર્યું કે:—

જૈનભાઈઓ અને જૈન બહેનો! હું મારી શક્તિ મુજબ કંઈક નાતના કલ્યાણને માટે બોલીશ તે આપ કૃપા કરી શ્રવણ કરશો. કેટલીક નાતોમાં અરુપરસ સાટાં

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૬૫)

કરી સામસામાં લગ્ન કરવાનો રીવાજ છે, તેપણ તેવોજ પાપી અને હાનિકર્તા છે. કોઈ એમ કહેશે કે-અમો દી-કરીના પૈસા લેઈએ નહિ પણ જ્યારે દીકરાને પરણાવી એ ત્યારે દેવા પડે માટે તેનું શું કરવું? તેનો એટલોજ જવાબ કે ભાઈઓ! આપણા દીકરાનું શું થશે તેનો વિચાર નહિ કરતાં ફક્ત એટલુંજ કરવું કે પોતાના દીકરાને ભણાવી ગણાવી સારાં લક્ષણવાળાં કરવાનો કાળજી રાખવી તો તે એમની મેળે પરણશે. વળી જ્ઞાતિમાં લેવા દેવાનો રીવાજ કયો હોય તો પછી દીકરાના શા માટે આપવા પડે? સારાં કૃત્ય કરવાથી સાફજ થાય છે. પાપ કરી મુખ મેળવવાની ઇચ્છા કરવી તે અગ્નિમાં પડી જીવતા રહેવાના વિચાર સરખું છે.

કન્યાવિક્રયના પૈસા લેઈ ધનવાન થવાની ઇચ્છા રાખવી તે ખોટું છે, એવા પૈસા લેનારની સ્થિતિ તરફ વિચાર કરશે તો બહુ ભૂંડી માલૂમ પડશે. પૈસો આવે ત્યારે તો સારો લાભ પણ અતે “ચાર દહાડાનું ચાંદર છું” તેની પેઠે પાછું તેવુંને તેવુંજ. “જેવે રસ્તે પૈસો આવ્યો હોય તેવે રસ્તે જાય છે.” તે પ્રમાણે અધમ રસ્તે મેળવેલો પૈસો સારે રસ્તે ભાગ્યેજ જાય છે. કન્યા વિક્રયનો પૈસો દુર્વ્યસન, વેશ્યા, ચોરી, લૂટ વિગેરેમાં જાય છે અને દીકરાને પરણાવતાં દેવા પડે છે. ઘરમાંથી કોઈની સ્ત્રી મરી જાય છે તેને ફરી પરણાવવામાં પૈસા આપવા પડે છે. અયોગ્ય રીતે ખાવા પીવામાં કોઈ અ-

(૬૬)

કન્યાવિક્રય દોષ.

આનક વરો આવી પડે તેમાં, એમ અનેક માર્ગે કન્યા વિક્રયનો પૈસો જાય છે. જેમ નદીનું પૂર ક્ષણમાં આવી ક્ષણમાં આદ્યું જાય છે તેમ કન્યાવિક્રયનો પૈસો નદીના પૂર સરખો થોડી સુદત ટકી શકે છે અને મૂળની મંડીનો પણ 'નવું' પૂર જીનાને તાણી જાય.' તેમ નાશ કરે છે.

કન્યાવિક્રય કરવાવાળા કન્યાદાન દેવા બેસે છે તે ન્યાયથી જોતાં વ્યાજબી નથી; કારણકે તેણે ક્યાં ખર્ચ કન્યાદાન લીધું છે? તેણે તો વિક્રય કરેલો છે મારે તેનું દાન દેવું આ ઠેકાણે ક્યાં રહું?

એક નાગર ગાગર ભરાય એટલા રૂપિયા લેધને પછી કન્યાદાન કરવા બેઠો ત્યારે ગોરે કન્યાદાન અપાવ્યું. પછી કન્યાના બાપ પાસે કહેવરાવ્યું કે 'મયાદત્તા' મેં કન્યાદાન કર્યું. કન્યાની મા પાસે કહેવરાવ્યું કે 'મયાપિદત્તી' મેં પણ કન્યાદાન કર્યું. પશ્ચાત્ ગોરે વરને કહ્યું કે તમે કહો કે 'મયાપ્રતિષ્ઠિતા' મેં કન્યાદાન લીધું, ત્યારે વરે ગોરના કાનમાં કહ્યું કે 'ખંદા ખરીદ કરકે લેતા હો.' જીઓ! એનું નામ કન્યાદાન કહેવાય નહિ પણ કન્યાને વેચી કહી શકાય છે.

વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ:

વિનાશકાળે મનુષ્યની વિપરીત બુદ્ધિ થાય છે એ ખર્ચ જ છે. કહ્યું છે કે:—

કન્યાવિકૃત્ય દોષ.

(૬૭)

અસંભવંદેષમૃગસ્યજન્મ, તથાપિરામોલુલુભેમૃગાયપ્રાયઃ॥
સમાયન્નવિપત્તિકાલે, ધિયોપિપુંસાંમલિનોભવન્તિ॥૧॥

ખરૂંજ છે કે વિશાસકાળ પ્રાપ્ત થતાં માનવોની વિભક્તમતિ પણ અન્યાયપંથ ગતિને આશ્રય કરવા અતિપણું ધરાવે છે. જો એમ ન થતું હોય તો સુવર્ણના મૃગનો જન્મ અસંભવ છે છતાં રામચંદ્ર તે મૃગને માટે ધનુષ ધરી, આ મૃગ હેમનો છે, તેને મારૂં. એમ વિચારી ધાવત થયા હતા તે શું? વિપરીતકાળજ. માટે પૂર્વોક્તકાળ પ્રાપ્ત થતાં વિદ્વજનોની મતિ પણ વિપરીત પણાને પામે છે; એમાં અસંશનીયપણું છે.

જ્યારે હિંદુસ્થાનમાં સુસલમાની રાજ્ય થવાનો સમય આવ્યો ત્યારે રજપૂતોની અરસ્પરસ ફાટાકૂટી થઈ અને સુસલમાની સત્તા તળે હિંદુસ્થાનનું તખ્ત દિલ્લી ગયું. તેમ સુસલમાનોનો જ્યારે કુદિન આવ્યો ત્યારે ઇંગ્લીશ લોકો હજારો ગાઉથી અત્રે આવી સ્વસત્તા પરાક્રમ વડે કરી હિંદુસ્થાનમાં પ્રવેશ કરી સુરત વિગેરે ઠેકાણે વેપારની કોઠીઓ ધાલી ધીમે ધીમે વેપાર વિગેરેમાં કુશળ થતાં રાજ્યમાં પણ પ્રવેશ કર્યો અને લશ્કર બનાવી નાનાં ગામ તાબે કરતાં અંતે મોટાં રાજ્યમાં પણ મૂખ ઘાલ્યું અને સંપ ઉદ્યોગ કળા પરાક્રમ ધર્મથી આખું હિંદુસ્થાન પોતાના વશમાં કરી લીધું. બુદ્ધિ કે સન ૧૮૫૭ ના બળવામાં સૂડીલર અંગ્રેજ લોકોના સ્થા

(૬૮)

કન્યાવિક્રય દોષ.

મું દેશી લશ્કર તથા રાજઓ હતા તોપણ તેમનું કંઈ આદ્યું નહોતું. જુઓ કે એ લોકો હિંદુસ્થાનમાં આ બધા ત્યારે કોઈ તેનું સગું નહોતું, કોઈના તેડાવ્યા પણ આવ્યા નહોતા, ફક્ત તેમણે ઉદ્યોગ, સંપ, ધૈર્ય, કળા અને બહાદુરીથી હિંદુસ્થાનનું રાજ્ય પ્રાપ્ત કર્યું છે. આ પછી પેકે તે લોકો અસ્પર્શ એક બીજાની અદબાધ કરતા નથી અને સંપીને ચાલે છે. જુઓ કે કોઈ ઇંગ્લીશ ભીખ માગતો દેખ્યો છે. આપણે જે અંગ્રેજ લોકોનો પહેલાં તિરસ્કાર કરતા, તેમને અડતાં આભડછેટ માનતા, તેમની પણ આજ એવી દશા થઈ કે તેમની સુલાકાત દેવદર્શન જેવી થઈ પડી છે; એ સર્વ ન્યાય, નિતિ, ઉદ્યોગ, સંપ. પોતાના ધર્મી ભાઈઓને ઉન્નતિમાં જીવન આપ્યું, એમાંજ જૈનોની ઉન્નતિ સમાધ રહી છે. જૈનો માં કન્યાવિક્રય જેવા ખરાબ રીવાજોથી કોણ બાણે હજી આગળ કેવી દશા થશે? કેટલાક તો ‘જે કર્મમાં લખ્યું હશે તે થશે’ એમ માની આજસુ બની ગયા છે. પોતાની સોખતમાં આવનારને પણ આજસુ બનાવે છે અને જૈનોની ઉન્નતિ ઈચ્છવાની તો કોરે મૂકી પણ તેનું સારું થતું જોઈ રાજ પણ થતા નથી. હાલમાં એક અવાજે કબુલ કરવું પડશે કે, કોઈ જૈનોમાં કરોડાધિપતિ નથી તેમ કોઈ રાજ્ય સત્તાવાળો પણ નથી, કોઈ જૈન પૈસા દાર હોય તો તેને દેખી બીજા તેની અદબાધ કરે છે. અહો! કેવી અધમતા! જૈનો મુખથી દયા દયા પોકારે

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૬૯)

પણ પોતાની જાતીના જૈની સગાવહાલાને ખાવાને અન્ન મળતું હોય નહીં, કોઈ વેપાર કરતો ના હોય તોપણ તેની દયા નહિ.

જ્યાં કીર્તિના વાચકા ત્યાં દોડવામ.

જૈનશાસ્ત્રમાં કીર્તિને માટે ધર્મકામ કરવું નહિ એમ ફરમાવ્યું છે, જે કરવું તે કર્મના નાશને માટે અને શુ-ક્તિપદ પ્રાપ્ત કરવાને માટે. પણ હાલ જૈનોમાં એક વિ-જળીક વિચાર એનુસર્યો છે, તે એકે આપણું નામ થા-ચ તેમ કરવું. દેરાશર બંધાવવાં તેમાં પણ પોતાના ના-મનું એનુંત આગળ ને આગળ, કોઈ ટીપમાં પણ ના-મની ખાતર રૂપૈયા ભરવા, જમવું, જમાડવામાં પણ નામની ખાતર દોડવામ થઈ રહી છે, આથી એમ કહે-વાનું નથી કે સર્વ જૈનો નામના ભૂખ્યા છે. ઘણા ભાગ્યવંતો સ્વધર્મના ભૂખ્યા છે. “બહુ રત્ન વસુધરા” દુનિયામાં ઘણાં રત્ન છે, જૈની ગરીબ રાંડી રાંડોને છાનામાના અન્ન વિગેરે આપતાં અવળું મુખ કરી જો અને સગા વહાલાને પરાણે પરાણે જમતાં પણ બે કોળીયા વધારે જમાડીએ. કહો કેવી અધમતા? કોઈ જૈન ગરીબ હોય અને તેને પોતાને ત્યાં નોકરીમાં રાખ-વા તથા તેને પાંચ પચ્ચીશ રૂપૈયાની મદદ કરી ભણા-વવા મુખ મચકોડીએ અને એક નાતવરામાં હજારો રૂ-પિયા ઉઠાડી મુકીએ, ગાડીઘોડાના ઠાઠમાં ખારમાસે પાંચહજાર રૂપિયા ખરચી નાંખીએ, પાંચ પચ્ચીશ

(૭૦)

કન્યાવિકૃત દોષ.

જૈની છોકરાઓને ધંધામાં લગાડતાં તલપાપડ થઈ જઈ એ અને કોઈ કલેક્ટર સાહેબની પધરામણીમાં હજારો રૂપિયા ખરચી નાંખીએ ત્યાં તો કીર્તિના ખાતકા મળે અને જૈની છોકરાઓને ધંધામાં લગાડતાં શું મળે? એ મ પામર છવો પૈસા પુણ્યોદયથી પામ્યા છતાં પણ કીર્તિના આવેશમાં લોભાય છે.

આપણા સગાઓને, આપણા મિત્રોને, આપણા વહેવાઈઓને આપણે બળાત્કારથી ખવરાવીએ છીએ, તેઓનું પેટ ભરાઈ ગયું હોય તોપણ જોરાવરીથી ખવરાવીએ છીએ, તેઓને બદામી હલવો અને ખાસુદી ભાવે નહીં તોપણ ખવરાવીએ છીએ અને તેઓ જમવા આવવાની ચોખ્ખી ના પાડે તોપણ ઉપરા કિપરી તેડાં નોતરાં કરીને, જોર કરીને, ગુસ્સો કરીને, સમ ખવરાવીને, શરમાવીને પણ તેઓને તેડી લાવીએ છીએ, પણ આપણા સ્વધર્મી બંધુઓને ખાતપાનના સાંસા પડતા હોય તો પણ તેના સાચું જોઈએ નહિ એ શું કેટલી નિર્દયતા?

આપણે ઘેર જ્યારે પુત્ર પુત્રીને ખરણાવીએ ત્યારે હજારો રૂપિયા ખરચી નાંખીએ અને દારૂખાનું ઉડાડી સો બસે રૂપિયાના ધુમાડા કરી નાંખીએ પણ એક પોતાની નાતના જૈનધર્મી આલકને ધંધે લગાડવા તથા તેને ભણાવવા બે દરકારી રાખીએ, જુઓ કેટલો બધો જુલમ? આપણો ધર્મોત્તતિમાં કેટલો ઉત્સાહ? તે ચિચારો.

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૭૧)

સ્ત્રીસ્તિ યતા દેશીયો તેનું શું પરિણામ આવશે?

હાલના વખતમાં અંગ્રજોની સાથે તેમના ખ્રીસ્તિ ધર્મે પણ હિંદુસ્તાનમાં પ્રવેશ કર્યો અને પાઢરીઓએ મોટી મોટી શાળાઓ ઉઘાડી ગરીબોને આશ્રય આપ્યો. છે તે એવી શરતથી કે, ખ્રીસ્તિ ધર્મને સ્વીકારવો. તે લોકોના ઉત્તમ ઉદ્ધમથી, ઉત્સાહથી અને સંપત્તી ધણી નીચ વર્ણના લોકો દરવર્ષે વટલી વટલીને હજારો ખ્રીસ્તિ યતા જાય છે તેથી જૈનીઓને વિચાર કરવા થોડા છે. ધર્મના યોદ્ધાએ તે તમારા સામા ઉભા રહી તમારા જાતિ ભાઈઓને આગળ જતાં વટલાવશે.

વિક્રમ સંવત ૧૯૫૬ ની સાલના દુષ્કાળમાં ખ્રીસ્તિઓએ ઘણાં છોકરાં તથા છોકરીઓને ધર્મ સ્વીકારવાની ખાતર આશ્રય આપ્યો, આગળ જતાં તે સર્વ કેળવણી લઈ સારી સ્થિતિ ઉપર આવી જશે. અમુક ઠેકાણે ખ્રીસ્તિ અનાથાશ્રમમાં હજાર છોકરાં છોકરીઓ અભ્યાસ કરે છે, તેમને વિશેષ અભ્યાસ થતાં સારાસારા હુજરો શીખી તેઓ મોટી પદવીએ જશે, ત્યારે તે લોકો ખ્રીસ્તિ ધર્મને માન આપી તમારા સામી કેવી દ્રષ્ટિથી જશે તેને વિચાર કરો. એ લોકોએ ધર્માભિમાનથી ઠેડ વિગેરે લોકોની શાળાઓ ઉઘાડી છે અને તેમને ખ્રીસ્તિઓ બનાવવા માંડ્યા છે તેથી આગળ જતાં દામ ખર્ચતાં ઝાડું વાળનાર પણ તમને નહિ મળે.

(૭૨)

કન્યાવિકૃત દોષ.

શે. તે તો વાત થશે, પરંતુ અત્યારે જે તમે તેઓને નમાવરાવો છો પણ હવે તેઓને સાહેબ કહેવાનો તમારે વખત આવશે. આજકાલ કરતાં હાલમાં આ દેશમાં પગ દીધેલા ખ્રીસ્તિ ધર્મમાં લાખો માણસો ભળી ગયાં છે, અને જૈનધર્મ કે જે સત્ય ધર્મ તેમાંથી સંખ્યા નો ઘટાડો થતો જાય છે. કેટલાક જોસામીના ધર્મમાં ગયા, કેટલાક સ્વામિનારાયણ થયા, અજમેરમાં ત્રિજી ધર્મી કેટલાક ઓશવાળો થયા છે, ઉદ્દેપુરમાં દશરૂપમાં કેટલાક આર્ય સમાજ પંથમાં તથા અન્યમતમાં કેટલાકે પ્રવેશ કર્યો છે, વિજપુરમાં પહેલાં દેશાઈ લોકો સર્વ જૈની હતા અને તેમનો ઉપાશ્રય પદ્માવતીના દેરાશરે હતો, તેમાંના ઘણાખરા વિજીભક્ત બની ગયા છે; કાઠીયાવાડમાં કેટલાક સ્વામિનારાયણના પંથમાં ભળી ગયા છે, તો કેટલાક થીઓસોફીકલ સોસાયટીમાં જોડાયા છે અને તે મત ઓનીબિસન્ટે કાઢેલો છે, તે અમદાવાદ જુઓ. આટલું બધું થવાનું કારણ—ધર્મગુરુઓની અકાળતા, બેદરકારીપણું, અનુચોગતા તે મિષ્ટસોજન જમી સુખશયનતા આગસુ શત્રુના પંજમાં ફસાવાપણું તે ઉચોગરૂપી મિત્રની સાથે કલહપણું, ધર્મડોળ દેખાડી “સ્વયમેવની” ધર્મની કેટલી કરતણતા તે પ્રત્યક્ષાનુભવ કરેલ.

સમાનધર્મીજનો પ્રેમ.

એક સત્યધર્મ સ્વીકારનારા જૈની ભાઈઓનો અત્યંત પ્રેમ અરસાપરસ હોવો જોઈએ. કારણ સંપત્તી અ

કન્યાવિક્રય દ્વાપ.

(૭૩)

શેષ સુખસંપદા પ્રાપ્ત થાય છે. ઉદાહરણ -

સંપે સંપતિ સાંપડે, લાજ વસ્ત્રાણે લોક ॥

સંપ નહિ જે ગૃહ વિષે, તે ઘર હરનીશ શોક ॥૧॥

સગાના કરતાં પણ તેમના ઉપર અત્યંત પ્રીત ધારણ કરવી, સગા ભાઈઓ કરતાં પણ ધર્મીભાઈઓને અત્યંત ગણવા, તેમને સંકટમાં સહાય આપવી, તેમને ધર્મમાં સ્થિર કરવા પણ ભીખારીની માફક તેમની સાથે વર્તણૂક રાખવી નહિ. જે કંઈ વૈભવ આ લવમાં પ્રાપ્ત થયો છે તે સાધુઓની તથા શ્રાવકોની પૂર્વલવમાં ભક્તિ કરવાથી થયો છે, અને તેમને જે આપણે પ્રેમ થી તથા બહુમાનથી કંઈ પણ સહાય નહિ આપીશું તો પરલવમાં શું લેઈ જવાના? અસખત કંઈ નહિ. માટે જૈનીઓને વેપારમાં સહાય કરવી, તેમને ભણાવવા, ગણાવવા, એ આપણી ફરજ છે તે અદા કરવી જોઈએ.

પ્રતિદિન જમાનો બદલાતો જાય છે તેમાં અન્ય ધર્મીઓના સપાટામાં આપણા જૈનબંધુઓ સપડાય ન હિ અને ઉત્તમ સ્થિતિ પામતા જાય તેમ પગલાં ભરવાં એ જૈનોને ઉચિત છે. મોહનલાલ ભાઈએ કન્યાવિક્રય સંબંધે જે વિવેચન કર્યું છે તે ધ્યાનમાં લેવા યોગ્ય છે. જુઓ કે અમુક ગામમાં અમુક માણસે કન્યાના પૈસા ખાયા તો તેની ખરાબ સ્થિતિ થઈ અને ઘેર તાણુ ચસાયું, એમ હજારો દાખલાઓ પ્રત્યક્ષ દેખવામાં આવે છે; માટે મહેરબાન નગરશહે આજરોજ તે સં

(૭૪)

કન્યાવિક્રય દોષ.

અંધી કાયદો ધડવો જોઈએ કે જેથી આ “ પાપી પગ લાંબો પ્રનાશ થાય.”

આ પ્રમાણે કહી નંદલાલભાઈ વકીલ બેસી ગયા કે તેમને આનંદથી વધાવી લીધા. ત્યારબાદ ધર્મચંદની પુત્રી કમળા (જે ઘૃહ તેલીને પરણાવી હતી, ને તેલી મરી જવાથી વૈધવ્ય પ્રાપ્ત થયું હતું તે) નાતની મહા સભામાં ઉભાં થઈ બોલી કે—

મને તેલીને ત્યાં મારા બાપે રૂપિયા લઈ પરણાવી, તેલીએ પોતાના ઘરની માલ મિલકત સઘળી મારા બાપને આપી પોતે પરણ્યા. હવે તેઓ ગુજરી ગયા છે, પાછળ કંઈ પણ મારા માટે બાવા મૂકી ગયા નથી, અને વળી મને બાવાની વખો (હરકત) પડે છે, એમ કહેતાં કહેતાં રોતાં રોતાં બેસી ગઈ. આ સાંભળી સૌ ને અશ્રુધારા વહેવા લાગી.

હરિચંદ શેડે પછી સત્વર સભામાં બેઠેલા લોકોની સંમતિ લેઈ એક કાયદો ધડી સર્વને સંભળાવવા ઉભા થઈ બોલ્યા કે:—

આપણી નાતમાં આજસુધી કેટલાક કુધારાથી નાત ને જે હરકત પહોંચી છે, તથા કેટલાક સુધારા હાલના જમાનાને અનુસરી કરેલા નથી, તેથી નાતની થતી ઉન્નતીમાં પડતી અડચણને દૂર કરવાને આજ સુધીના અનુભવથી તથા આપ નાત સમસ્તની સંમતિથી ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે:—

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૭૫)

જે હવેથી દીકરીને વેચી પૈસા ખાશે તેને નાત બહાર મૂકવામાં આવશે.

આ ઠરાવ સાંભળી સર્વ શૃહસ્થોએ શેઠને તાળી ઝોના અવાજથી વંચાવી લીધા ને માંહેામાંહે વાતો કરવા લાગ્યા કે, હવે આપણે ઉદય દિવાકર પ્રકૃષ્ટપ્રભાથી સુખગિરી આરોહણ કરતો દેખાશે એમ લાગે છે. આવા નગરશેઠથી નક્કી આપણી સ્થિતિ ચઢતી થશે, ઠીક કર્યું; પાપીઆ પોતાની દીકરીના પૈસા ખાતા હતા તે હવે ખાતા બંધ પડ્યા. હવે “ઘોના પાપે પિપળો બળશે નહિ.” પહેલાં જે આવા નગરશેઠ થયા હોત તે કેવું સારું! હશે જે થયું તે ઘણું સારું થાય છે.

એવામાં વિચ્છેદ નામના નામાંકિત વૃદ્ધ શૃહસ્થ સભામાં ઉભા થઈ સંભાષણ આપવા ઉભા થયા. તે મતી ઉમ્મર સિતેર વર્ષ ઉપરાંતની હતી. જૈનોની ઉન્નતિ કેમ થાય!! તત્સંબંધીના વિચારોના પ્રવાહમાં તે મનું મન લીન હતું; નાની નાની પાયરીથી મોટી પાયરી કેમ પ્રાપ્ત થાય તે બાબતમાં તેમના વિચાર પક્ષ અને અનુભવી હતા, તેમનાં વચનો સાંભળવાની શ્રી તાઓને ઘણી આકાંક્ષા હતી. તેઓએ નીચે પ્રમાણે ભાષણ આપ્યું.

મારા ધર્મસાધક સદ્શૃહસ્થ મિત્રો! હું સ્વમત્યાનુસારેણ ચત્ કિંચિત્ વદુ છું તે ઉપર ધ્યાન આપશો. શૃહસ્થ મોહનલાલભાઈએ ને નંદલાલભાઈ નામ

(૭૬)

કન્યાવિક્રય દોષ.

ના વકીલોએ જે વિષય ચર્ચ્યા છે તેનો ફેલાવો આખા દેશમાં થવો જોઈએ, અને તે સંબંધી ચર્ચા જૈનોની ભરાતી કોનફરન્સમાં થશે તો સાફ પરિણામ આવશે. હું ધારું છું કે હવે આપણા જૈનો ઉંઘમાંથી જાગ્યા છે, અને તેમનાં ફળ તેમનાં બાળબચ્ચાં ભોગવશે.

કન્યાવિક્રયથી પુનર્લિપ્તને ઉત્તેજન મળ્યું છે, અને મળશે; માટે કન્યાવિક્રયરૂપ પાપી વૃક્ષનું મૂળ જડમૂળ થી ઉખેડી નાંખવું જોઈએ. દરેક જૈનોની ઉત્તતીમાં પોતાની ઉત્તતી સમાયેલી છે, માટે કાઠીયાવાડ વિગેરે દેશોમાંથી આ પાપી રીવાજ સમૂળગો નાશ પામવો જોઈએ. પાપનો પૈસો હાડકાંને હરામ બનાવે છે અને ખુદ્દિને બગાડે છે, તે ઉપર એક દૃષ્ટાંત સાંભળવા લાયક કહું છું તે શ્રવણ કરશો.

ઝંટ અને મધુકરી.

એક ઉંટવાળાએ કોઈ ધર્મશાળામાં મુકામ કર્યો. અને ઉંટને પોતાની પાસે બાંધીને સૂઈ રહ્યો, તે ધર્મ-શાળામાં કોઈ આવો હતો, તે ગામમાંથી ભિક્ષા માગી લાવેલો, તેમાંથી અર્ધુંપર્ધું ખાધ બાકીનું ઝાળીમાં નાંખી ખૂંટીપર લટકાવી મૂકી મધ્યાહ્નસમય થવાથી જરા એક પડખે ઉંટવાળો તથા આવો મૂઈ ગયા હતા. દર મિયાન ઉંટ છુટી ગયું, અને ખુંટી ઉપર રાખેલી મધુકરી (ભીક્ષા) ખાવા લાગ્યું. ઉંટવાળો જાગી ઉઠ્યો, અ

કન્યાવિકૃત દોષ.

(૯૭)

ને જુએ છે તો ઉંટ ભિક્ષાના ટુકડા ખાતું હતું તે દી
હું. આ બનાવ જોઈ ઉંટવાળો પોકેપોક મૂકી રાખ્યા હતા,
તેથી સંત પણ જાગી ઉઠ્યો, ને ઉંટવાળાને પૂ-
છ્યું તો બનેલી બીના જણાવ્યામાં આવી, સંતને આશ્ચ-
ર્ય લાગ્યું. તે કહેવા લાગ્યો કે:—

હો ભાઈ! ભીક્ષા ખાઈ ગયું તેનો મારી વસ્તુ હતી
તેમાં તું શાને રહે છે, હશે, જાનવર છે, છુટી ગયું ત્યારે
ખાઈ ગયું. હું કંઈ તેનો દાવો કરતો નથી ને કંઈ લ-
ડાઈ ઝગડો પણ કરતો નથી. હું વળી બીજું માગી
લાવીશ. ભોળા ભાઈ રોશોમાં.

આ પ્રમાણે સંતનાં વચનો સાંભળી ઉંટવાળો બો-
લ્યો:—હું કંઈ મધુકરી (ભીક્ષા) માટે રોતો નથી. હું તો
ઉંટ માટે રોઉં છું.

ભાઈ! ઉંટ માટે કેમ રોવો છો! ઉંટ તો સાજું તાજું
છે. સંતે આશ્ચર્ય તાથી પૂછ્યું.

ઉંટવાળો બોલ્યો:—ભાઈ ઉંટ મફતની વગર મહે-
નતની કરેલી ભીક્ષા ખાધી તેથી, તેની જીંદગી નકામી
હરામ હાડકાંની થઈ. હવે તેનાથી કંઈ કામ નહિ થા-
ય, કેમકે ભીક્ષાનો ટુકડો ખાનારનાં હાડકાં હરામ હોય
છે, ને કોઈપણ પ્રકારની મહેનતસાયક તે હોતો નથી.
ભીક્ષાના ટુકડાનો (કડકાનો) સ્વાદ એવો છે કે જેણે
એક વખત પણ તેનો લાભ લીધો તેનું મન વારંવાર
તે તરફ દોડ્યાં કરે છે ને મહેનત કરવી માત્ર સમાન

(૭૮)

કન્યાવિક્રય દાષ.

લાગે છે; બળી ઉઘોગથી બ્રષ્ઠ થાય છે, અને સ્વાર્થ પ-
રાર્થ બને બગડે છે. મારો પાંચસો રૂપૈયાનો ઉંદ આજે
ભીક્ષાનો ટુકડો ખાધાથી ખરાબ થયો; હવે દિન પ્રતિ
દિન મહેનત મજૂરીથી તે પાછો હડી સુસ્ત બનતો જ
શે. આપનું નુકશાનનો હું આપી શકું છું પણ જે માફ
નુકશાન થયું છે, તે કોઈ આપી શકનાર નથી. એમ
કહી સાધુને બે દિવસના ખોરાકના પૈસા આપી ઉંદ
વાળો ત્યાંથી વિદાય થયો.

ભાઈઓ! ઉપરના દ્રષ્ટાંતથી આપણે સાર એટલો
લેવાનો છે કે—દીકરીને વેચી વફતાના પૈસા લેખ ખાઈ
એ તેથી આખી જીંદગી બગડે છે અને રૌરવ દુઃખના
અધિકારી થઈએ છીએ. જેમ તે ઉંદ એકવાર ભીખ
નો ટુકડો ખાધાથી હરામી હાડકાનું થયું, તેમ એકવાર
દીકરાના પૈસા ખાધાથી ધર્મબ્રષ્ઠ, જ્ઞાતિબ્રષ્ઠ, કીર્તિબ્રષ્ઠ,
પુણ્યથી બ્રષ્ઠ બની પોતે મહા દરિદ્રી બને છે દીકરીનો
પૈસો માંસ ખરોખર છે, પૈસો ખાનાર નાતવરો કરે તે
મં જમનાર સર્વ દાષના અધિકારી બને છે; માટે ક
ન્યાવિક્રયી નાતવરો કરે તેમાં જમણું યોગ્ય નથી. કેટ
લાક છાતામાતા કન્યાઓના પૈસા ખાય છે, તે પણ
અંતે દુઃખી થવાના. ઘણા દુઃખી થાય છે અને થશે,
માટે દીકરીનો પૈસો ખાનાર સગો સબંધી હોય તો પ
ણ તેનાથી દૂર રહેવું, અને એવા કન્યાવિક્રયીઓને મા
ટે સખ ઉખાચો લેવા. તે પોતે બગડે છે અને બીજા

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૭૨)

ઓને બગાડે છે. જેમ પ્લેગના સંસર્ગથી બીજા પણ
પ્લેગથી દોષીત બને છે તેમ અત્ર પણ બહુલું.
દુહા.

પુત્રીને પરણાવીએ, કોડી ન ધરીએ હાથ ॥

સ્વશક્તિ પરણાવીએ, યોગ્ય પુરુષની સાથ ॥૧॥

કન્યાવિક્રય જે કરે, લાગે તેટલે પાપ ॥

દુઃખી દરિદ્રો દોષી થઈ, પામેં બહુ સંતાપ ॥૨॥

કેટલીક નાતોમાં જનને કન્યાનો આપ પંદર અથ
વા દશ પાંચ દિવસપર્યંત રાખે છે, વળી તેટલી મુદત
ને માટે જમણવાર પણ મુન્દર કરેલાં હોય છે, તેમને
કહીએ કે ભાઈ આવાં ખર્ચે કમી કરવાં તેમાં બહુ છે,
ત્યારે કહે કે તમે શું સમજો? અમે અમારા વ્યવ
હાર ન કરીએ તો નાત જાત અમારાં લૂગડાં ફાડે અ
ને હલકા પડીએ. લુંદા આવો ને ખવરાવવો, એ ન
કરીએ તો લોકોમાં અમારો આખરૂ જાય. તેને કહેવા
નું કે ભાઈ! દીકરીને વેચવાથી શું આખરૂ નથી જાતી?
તે પાછું વળી જમણ કરી આખરૂ જાળવવા બાકી રહે
એક જમણ એાછું કરવાથી ભાઈની લાજ ના જાય
અને ખર્ચ તો ખડું દીકરીને વેચીને લીધેલા પૈસામાંથી
કરવાનું છે. જો જો જૈનીઓની અને હિંદુઓની લાજ
વ્યવહાર જાળવવાની રીતિ !!! દીકરીને વેચીને વ્યવ
હાર રાખવો એના કરતાં અધમમાં અધમ, પાપીમાં
પાપી નીચ વ્યવહાર કયો !

(૮૦)

કન્યાવિક્રય દોષ.

મુસલમાનો દીકરીને વેચતા નથી.

માંસના ખાનારા અને ઈંદના દિવસે બકરીઓના ગળે છરી મૂકનાર વહોરા મુસલમાન પણ પોતાની દીકરીને વેચી તેના પૈસા ખાતા નથી, જે જૈનો કન્યાઓના પૈસા ખાય છે તે મુસલમાન કરતાં પણ ભૂંડા કેમ ઠરે નહિ? કારણ કે જે મુસલમાનોને જૈનોને જેટલી દયા નથી, વિવેક નથી તોપણ એક ખુદા ઉપર વિશ્વાસ મુઠી પોતાની દીકરીની દયા કરી પૈસા ખાતા નથી તેના કરતાં જે ધર્મમાં અત્યંત દયા છે અને દયામય જૈનધર્મના ભક્ત એવું નામ ધારણ કરે, અમો આવક છીએ એમ કહી કપાળમાં કેશરીયાં ટીસાં કરી શીરો ઝાપટવા મંડી જાય અને પોતાની દીકરીઓના પૈસા ખાય, તેણે મુસલમાન કરતાં ભૂંડું કર્યું એમ કહેવાય નહિ! પારસી લોકો પણ પોતાની દીકરીને પૈસા લેવાની ખાતર પરણાવતા નથી. દીકરીનો પૈસો પોતાના માંસ બરોબર સમજે છે, તેમ છતાં આપણા જૈનોમાં “ઢમઢોલ અને માં હુ પોલ”ની પેઠે આટલું બધું અધેર ચાલે છે. કોમની આંખો ઉઘડતી નથી. અરે! જૈનવર્ગ પડતી દશા ઉપર આવ્યો, તોપણ આપણે ‘પોષ મહિનાનું પાણી’ તેની પેઠે ઠંડા બનીશું ત્યારે આપણી ઉત્તતી કેમ થશે? જુઝા કે કન્યાવિક્રય જ્યારથી પેઠો ત્યારથી તે દેશની પાયમાલી, તે જ્ઞાતની પાયમાલી થતી આવી છે અને

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૮૨)

ત્યારથી જૈનોમાં કોઈ કરોડાધિપતિ પણ થયો નથી. પહેલાં કન્યાવિક્રય થતો નહોતો તેથી લોકો ધણા સુખી હતા.

ખીચારાં ગરીબ માણસ દશ પંદર વર્ષપર્યંત પરણવાની વાલથે વેપાર કરી કરીને પાંચ હજાર રૂપિયા કન્યાના આપને આપ્યા, કન્યા પરણીને ઘર આવ્યો, એ દસામાં કેટલાક દિવસે તે કન્યાનો પતિ મરી ગયો, હવે બિચારી પેલી સ્ત્રી શું આવે? પોતાના આપને કેવી કુઆશિષ આપે? તે વિચારે. આપે દીકરીનો કંઈ સ્વાર્થ તકાસ્યો નહિ, માટે દીકરીનો વૈરી કેમ કહી શકાય નહિ? અલબત્ત તે દીકરીનો વૈરી જાણવો. એવા કન્યાવિક્રયના કુઆલનો જડમૂળથી નાશ થવો જોઈએ.

બુદ્ધાઓને બાળકીઓ દેવી તે પણ એક નિંદકર્મ છે, કારણ કે યુવાન બાળકીનો સ્વાર્થ તેના પિતા તાકતો નથી. કોઈ મને એમ પ્રશ્ન કરશે કે—“શું” તેના પિતા દીકરીનો સ્વાર્થ તકાસતો નથી? ત્યારે શું પોતાનો સ્વાર્થ તકાસે છે? પૈસાદાર હોય પણ ઘરડો હોય તેથી બાળકીને ત્યાં રહેજે તો તેને પૈસા બાબતની કંઈ પણ અડચણ પડે નહિ, ખાવા પીવાની લહેર પડે, અને તે કદાપિ રાંડે તોપણ બીજાઓની પેટે કોઈને ત્યાં ભીખ માગવા તો જવી ન પડે! બિચારી બેઠી બેઠી આવે ને તેના આત્માને શાંતિ મળે, એટલે આપણને માજ કરતી હમેશ સારી દુવા દે. ધર્મ, દાન, પુણ્ય પણ કરે, પૈસાદાર હોવાથી જેટલું કરવું હોય તેટલું થઈ

(૮૨)

કન્યાવિક્રય દોષ.

શકે. શું આથી દીકરીના સ્વાર્થ તરફ તેના પિતાની આંખી કાળજી છે ? ”

જે આ પ્રમાણે કન્યાના પૈસા ખાનાર તેના (કન્યાવિક્રય કરનારના) ભક્તો કહે તો તેને માટે હું કહું છું કે, શું તમે તમારી દીકરીનું સુખ તકાસ્થુ? હા હા! આ છું કામ છે! પહેલોજ તેનો વૃદ્ધ ધોળીદાઢીયુક્ત વર. તેનું મરણ થોડા દિવસમાં થાય અને મરે ત્યારે પોતાની દીકરીને વિધવાનાં લૂગડાં પહેરવાં પડે એ શું તેનું હિત તકાસ્થુ કહેવાય? દીકરીને પહેલું સુખ તો એજ છે કે પોતાનો પતિ ધણાં વર્ષ સુધી જીવે. નાનો દીકરી અને રાંડી, હવે તેની જીવાન અવસ્થા હોવાથી વ્યભિચારકર્મ પણ કરે, તેનું કલંક કોને લાગે તે વિચારો. જીવાન પુરૂષની સ્ત્રી મરવાથી જીવાન પુરૂષને જેમ બીજી સ્ત્રી વિના ચાલતું નથી તો સ્ત્રીને પણ યુવાવસ્થા કુંડીત જાતવેલીને તે વેલીનો અનાધાત સુગંધ સુધનાર પતિ મધુકર વિના ચેન પડતુંજ નથી. માટે શાસ્ત્રાધાર પણ યોગ્યજ છે કે:—

દોહરો.

રજની “રજનીશ્વર” વિના, શોભે નહિં રૂચિકાર;
યૌવનમાં શોભે નહિં, પતિ વિનાની નાર.

સ્ત્રીને પણ પતિ મરણ પામ્યા બાદ જીવાન અવસ્થા કાઢવી દુઃસહ છે, માટે બુદ્ધાઓને કન્યા પરણાવવી

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૮૩)

ચોખ્ખ લાગતી નથી અને બુઢાઓએ પરણવું પણ જો
ધડો નહિ.

હાલના વખતમાં પુનર્વિવાહ ધણેખરે થવા લાગ્યો
છે, અને મુનારાવાળાઓ પુનર્વિવાહને ઉત્તેજન આપેછે;
તેઓ એમ કહે છે કે બિચારી અખળા જીવાનીપણા
થી વ્યભિચારકર્મ કરી ગર્ભ ધારણ કરી છાકરો જણી
તેને મારી નાંખે વા ગર્ભપાત કરે તેથી પુનર્વિવાહ
કરવો એ ઠીક છે. એમ કહે છે તેનું મુખ્ય કારણ
પૈસાદાર બુઢાઓને બાળકીઓ પરણાવવી પણ જાણતા
નથી કે લાકડામાં જવાવાળાઓને કન્યા આપવાથી શો
ફાયદો છે તે અંધા થયા છતાં વિચારતા નથી. વળી
કહ્યું છે કે:—ભલા! પતિ મરી જશે તો પૈસા તો બેઠી
બેઠી ખાશે, પણ એ ઠીક નથી; કારણકે પતિ મરવાની
પહેલી બુદ્ધિ તેજ ખરાબ છે. સમજી અને ધર્મની શ્રદ્ધા
વાળો જો કે ગરીબ હશે તો તેથી કન્યાને દુઃખ પડવાનું
નથી, માટે દીકરીનું હિત ચિંતવવું હોય તો બુઢાઓને
કન્યા દેવી તે “લાકડે માંકડું” વળગાડવા જેવું છે. તેમ
કરવું એ નિંદ્ય કર્મ છે. વિધવા થયેલી દીકરીની ખરા
બ આશિષ તેના માતા પિતાઓને ભેટમાં મળે છે, અને
તેમ કરવાથી સંતતિનો પણ ઉચ્છેદ થાય છે. જીવો કે
હાલમાં સંતતિનો ઉચ્છેદ થતો ધણેખરે ઠેકાણે લાગે છે,
તેનું કારણ બુઢાને બાળકી આપવી એજ.

વિવેકી અને સમજી જૈન સદ્ગુણસ્થોએ આ વિષય

(૮૪)

કન્યાવિક્રય દ્વાપ.

ઉપર ખુબ લક્ષ ખેંચવું અને પોતાની દીકરીઓનું હિત ચિંતવવું, જેને પરણવાની ઇચ્છા દીકરીનેજ પણ થતી ના હોય તેની સાથે દીકરી પરણાવવી એ શું થોડું પાપ છે ? ના થોડું નથી. આ કુરીવાજ જૈનવર્ગમાંથી ના શ પામશે એમ આશા રાખું છું. તેમાં જૈનવર્ગનું ધણું હિત સમાયેલું છે તે સર્વ સદ્ગુણસ્થાની જાણમાં છે તેથી મારે વિશેષ કહેવું તે યોગ્ય નથી. મારી કહેલી હકીકત સર્વ ગુણસ્થો ધ્યાનમાં લેશો. એટલું કહી બેસવાની રજા લઉં છું. સર્વ જ્ઞાતિના ગુણસ્થોએ આનંદના અવાજમાં શેઠ વીરચંદલાઇને તાળીઓથી વધાવો લીધા. સભા વીરચંદલાઇનું ભાષણ સાંભળી આનંદમય થઇ અને સભા વિસર્જન થઇ.

રસ્તે જતા લોકો અરસપરસ વાતો કરવા લાગ્યા કે નક્કી હવે જૈનધર્મની ઉન્નતી થશે. વળી બીજે એમ કહેવા લાગ્યો કે વાણીઆ બોલવામાં “ લાલા લાખ તો સવાલાખ ” ની કહેવત અનુસરનારા હોય છે પણ તેનો અમલ થાય તો સારૂ ફળ આવી શકશે. કોઈ વળી કહેવા લાગ્યું કે પ્રશસ્ય ઉચ્ચમનું ફળ અવસ્ય મળે છે મારે અવસ્ય જૈનોની ઉન્નતી થશે.

વળી બીજા દિવસે ગામના નગરશેઠ હરીચંદના પ્રમુખપણા નીચે સભા મળી, તેમાં પાંચ હજાર પુરૂષ અને પાંચ છ હજાર સ્ત્રીઓ મળી દશ અગીઆર હજાર માણસોની મેદની મળી હતી. ઉછરતા યુવાન, વૃદ્ધ,

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૮૫)

અને ઠરેલ પુરૂષમંડળ તથા સ્ત્રીમંડળથી સભાનું મકાન સુરમ્ય દેખાતું હતું. નગરશેઠ હરીચંદ સભા વિષે ઉભા થઈ સંભાષણ કર્યું કે:—

સુર સહ્ય શૃહસ્થો, અને મારી બહેનો! આપ સર્વેને આ રૂઠા પ્રસંગે જૈનોની ઉન્નતી કેમ થાય? એ ઉપર વિવેચન ચલાવી તેના શ્રેયઉપાયો શોધી કાઢી અમલમાં મૂકી શકાય અને તેથી જૈનોની ઉન્નતી થાય તે માટે અત્રે નિમંત્રણ કર્યું છે, અને મારી તરફના નિમંત્રણને ખાન આપી આપ અત્રે પધારી મારા ઉપર જે પ્રેમ દર્શાવ્યો છે તે માટે આપનો આભાર માનું છું. જૈનોની ઉન્નતી થવામાં વિદ્ય તરીકે પ્રથમ કન્યાવિક્રય હતો, તે બાબત આપ સર્વની સંમતિથી ઠરાવ થઈ ગયો છે અને હવે જૈનોની ઉન્નતી થવામાં બીજો એક કુદારો પડી ગયો છે, તેને માટે આજ આપણો વખત રોકવાનો છે. હું જે વિષય ચર્ચાવવા ચાહું છું તે વિષય “બાળ લગ્નથી થતા ફાયદા અને હેરફાયદા શા છે?” તે છે. આ વિષય ઉપર આ સભામાં બિરાજમાન થયેલા વિદ્વાન નરજનો શુક્તિપૂર્વક વિવેચન ચલાવશે એવી હું આશા રાખું છું.

પ્રથમ પુરુષ—બાળલગ્નનો રીવાજ અવાચીન છે, એમ હું સુકરર કહું છું; પણ એ રીવાજ શાકારણથી પડ્યો હશે? એ પ્રશ્ન બ્યારે યાદ કરું છું તો મારી વિચારશક્તિ મને એમ જણાવે છે કે, જે વખત

(૮૬)

કન્યાવિક્રય દોષ.

દ્વિતીયા તખ્ત ઉપર જૂલમી આદશાહો તખ્તશીન થતા અને જીવાન બાળાઓનું હરણ કરી, બળા ત્કારથી પકાતી લગ્ન કરતા, ત્યારે લોકો તે ભય થી પોતાની દીકરીને નાની ઉમરમાં પરણાવી પોતાની દીકરી ઉપરની સંભાળ રાખવાનો નિત્ય નો બોળે દીકરીનાં સાસરીઆં ઉપર રહે ને પોતાના ઉપરથી ઓછો થાય તે કારણથી વહેલી પરણાવી દેતા. તેવા ઘણા દાખલાઓ પ્રાચીન અર્વાચીન ઇતિહાસો જોવાથી દેખવામાં આવે છે; તે સિવાય બીજા કાંઈપણ શાસ્ત્રનો આધાર બાળ લગ્ન સંબંધે જણાતો નથી. હું તો બાળલગ્નને વિકરાળ લગ્નની ઉપમા આપું છું; કારણ કે એમાં કાયદો કંઈ દેખાતો નથી, ઉલટા કૂકાયદા ભાષે છે. જે લોકો પોતાનાં છોકરાંને નાનપણમાં પરણાવે છે તેને હું મૂર્ખ જાણું છું, અને તે દીકરાની શત્રુતા કરનારાં છે, પોતાના પુત્રનું શરીર ખરાબ કરનારાં છે, અને બાળકોનો નાશ કરનારાં પણ તે છે. તેવા માખાપોનું ભલું શી રીતે થઈ શકે.

દ્વિતીય પુરુષ—મુજો! પ્રથમ પુરૂષે જે વાત કહી તેની હું તરફેણમાં છું, અને તેના એકેક વાક્યને હું સૂત્ર તરીકે સમજું છું. બાળલગ્ન કરવાથી છોકરાઓની દુર્દશાના ઘણા દાખલાઓ મેં નજરે જોયા છે, તે ઉપર નીચે લખેલું દ્રષ્ટાંત જોવાથી આપ મુજા જનોની નજરમાં આવશે.

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૮૭)

વસ્તીથી ભરપૂર સુંદર અને જૈનમંદિરોથી સુશોભિત એક વિદ્યાપૂર નામના નગરમાં એક ધવલચંદ્ર નામના શેઠ લક્ષ્મીવિપતિ હતા, તેમની કીર્તિ નગરમાં સારી હતી, તેમની વૃદ્ધાવસ્થામાં તેમને એક પૂત્ર થયો, તેનું નામ મનોહર પાડ્યું. મનોહર પ્રતિદિન વૃદ્ધિ પામવા લાગ્યો. એક વર્ષનો થયો ત્યારે તેનીજ નાતના લક્ષ્મીદાસ નામના શેઠની ચંચળા નામની પુત્રી સાથે વિવાહ કર્યો. મનોહર એક વર્ષનો થયો ત્યારે તેની વહુ જે ચંચળા તે ત્રણ વર્ષની હતી. મનોહર સાત વરસનો થયો ત્યારે તેને શાળામાં ભણવા મૂક્યો, ત્યાં કેળવણી ખાતામાં સરકાર તરફથી રાખેલા માસ્તરો અને સરકાર તરફથી કેળવણીખાતું સ્થપાએલું હોવાથી મનોહર દિન પ્રતિદિન અભ્યાસમાં આગળ વધવા લાગ્યો. જે કે શેઠનો પુત્ર હોવાથી માસ્તર તેને ધમકાવી શકતા નહોતા, તોપણ અત્યારે ભણવા ઉપર તેનું લક્ષ હતું. ચોતાની બુદ્ધિ અનુસારે અભ્યાસ કરતાં કરતાં જ્યારે મનોહર દશ વર્ષનો થયો ત્યારે તે પાંચમી ચોપડીમાં દાખલ થયો. જેવો મનોહરનો અત્યારે ભણવા ઉપર લક્ષ હતો તેવો તેના આપનો પણ ભણવા ઉપર લક્ષ હતો. છાકરા પ્રત્યે કેવી રીતે વર્તવું તે આખત શાસ્ત્રમાં કશું જ કે:—

કાલયેત્ પંચવર્ષાણિ, દશવર્ષાણિ તાઢ્યેત્ ॥
 પ્રાપ્તે ચ ષોડશાબ્દેતુ, પુત્ર મિત્ર મિત્રા ચરેત્ ॥૧॥

(૮૮)

કન્યાવિક્રય દોષ.

પાંચ વર્ષ સુધી અચ્છી રીતે પુત્રનું લાલન પાલન કરવું. બાલ્યાવસ્થાથી છોકરાઓને રમત ગમતથી બહુ મુખ મળે છે, તેનાથી તેનું શરીર ખીસે છે. બાલ્યાવસ્થામાં પુષ્ટ પદાર્થો બાધથી શરીરનો બાંધો મજબૂત બને છે, મોટા પદાર્થોનું જ્ઞાન રમત ગમતમાં બાળકોને આપવું, દશ વર્ષપર્યંત તાડના (તર્જના) કરવી, એટલે લણાવવા ગણાવવા, તેમની ખરાબ દેવો સુધારવી, દુનિયાનું સ્વરૂપ દર્શાવવું, મનુષ્યજન્મ પામીને શું શું કરવું તેનું જ્ઞાન આપવું, અસત્ય બોલવું, હોકો, ચલમ, બીડી આદિ કુવ્યસનમાં છોકરાને નાંખવા નહિ, અને તેમની એવી કુદેવો હરેકરીતે નાશ થાય તેમ કરવા પ્રયત્નો કરવા, અને સારી રીતે અભ્યાસ કરાવરાવવો. શોળા વર્ષ થતાં પોતાના મિત્રની પેઠે તેની સાથે વર્તવું. પશ્ચાત્ તેમને આગળ અભ્યાસ પોતાની મેળે સૂઝે છે અને હિત અહિતને પોતાની મેળે સમજે છે. જ્યારે મનોહરનું ચિત્ત આ વખતે લણવા ઉપર લાગ્યું હતું ત્યારે ચંચળાની રીત આથીજ ખીજ દીરા તરફ હતી. માટે હવે જરા ચંચળાની હકીકતથી વાકેફ થવો.

ચંચળાની ઉંમર આ વખતે તેર વર્ષની થઈ હતી. આ ગામમાં દસ બાર વર્ષની છોકરીઓને તથા દસ બાર વર્ષના છોકરાઓને પરણાવે છે, એવો રીવાજ પહેલાંથી પડ્યો હતો. ચંચળા લક્ષ્મીવાનના ઘરની પુત્રી હતી, તેની મા રાંધવા ખાવા પહેરવા વિના

કન્યાવિકૃત્ય દોષ.

(૮૯)

બીજી કાંઈ સમજતી નહોતી, વિદ્યાભ્યાસ તો સ્વ-
પ્ને પણ યાદ કરતી નહોતી. ગામમાં કન્યાશાળા
ઓ અને જૈનશાળાઓ છતાં ચંચળાને ભણવા મૂક-
તી નહોતી, અને જ્યારે કોઈ વિદ્યાભ્યાસથી આનંદ પા-
મેલું ભણવા માટે લક્ષમણને કહેતું, ત્યારે લક્ષમણ છ-
લ્લેકા કરી આવનાર માણસને કહેતી કે મારી છોકરીને
ભણીને ક્યાં રળવા કમાવા જવું છે? તેમ ધર્મનું ભણી
ને કંઈ સાધ્વી થઈ જવું છે કે જૈનશાળામાં ભણ-
વા મોકલીએ? અને મારી છોકરીને ક્યારે ખતપત્ર કા-
ગળ લખવા પડે તેમ છે કે તેને લખતાં વાંચતાં શીખ-
વીએ? અમારે પૈસા છે તો નોકરી કરનાર, રાંધનાર
રસોયા, નામુ લખનાર ગુમાસ્તા ઘણાએ મળશે. જ્યારે
ભણાવું ત્યારે બીચારી સૂકાઈ જાય ને તમારા સરખો
ચીપડી ને પાતળી સૂકલકડી થાય. ને મારે થવા દેવી
નથી. ઇત્યાદિક કહેનારને સામી બોલી કમકાવતી, તેથી
તેને કોઈ કહી શકતું નહોતું. વળી બીજા કોઈ માણસે
પણ તેજ પ્રમાણે કહ્યું કે તમારી છોકરીને ધર્મનું ભણ-
વા મોકલો, અને લખતાં વાંચતાં આવડે માટે કન્યાશા-
ળામાં મોકલ; ત્યારે લક્ષમણ ઉપર પ્રમાણે કહેવા મંડી
કે બગી એ નિશાળ રાંડતી! એકની એક છોકરી અને
તેને નિશાળનું દાર દેખાડીએ એટલે જમનું દાર દેખા-
ડીએ. બીચારી જ્યાં નિશાળ જમનું દાર દેખે એટલે
મુકઈ જાય, રાંધતાં આવડ્યું એટલે સ્ત્રી જાતનું ગાડું

(૯૭)

કન્યાવિકૃત દોષ.

આદ્યુઃ આપણે કંઈ સુધારામાં મોકલવી નથી, રાંડની કદાચ ભણીને છાકરી બગડી જાય તો કોણ હાથ દેવા આવે. ઇત્યાદિક વચન કહેતી બીચારો સાંભળનાર આવું વગર પાણીવાળું ખરખડીઉં નાળીઝેર જોઈ ઝં ખવાણું પડી જાય ને ઘેર જાય.

ચંચળા આખો દિવસ તોફાનમાં પોતાનો વખત ગાળતી અને નહારી છાકરીઓની સાથે સહુવાસ દિન પ્રતિદિન રહેવાથી ખરાબ ગાળો ભાંડતાં ને કુટેવોવાળી થઈ, સ્વભાવ પણ રીસાળ થયો, વાનમાં બોલવામાં વાતવાતમાં ઘડી ઘડી છલુકા કરતી ચીડાઈ જતી, ઉધાઈનાં વચન બોલતી, નાત વિનાને પણ ગાળો દેતી, ઇત્યાદિ દુર્ગુણની કોથળી થઈ ગઈ. તેની માતાનો કંઈ એ કરવાનો સ્વભાવ પણ તેનામાં ઉતર્યો અને જેમ એક કૂતરી બીજી કૂતરીને ભસે ત્યારે કૂરકૂરીયાં પણ ઉચી પૂંછડી કરી ભસે છે તેમ ચંચળા પણ બીજી છાકરીઓની સાથે બાઝવા લાગી. આ તેની ખરાબ દેવને કોઈ સુધારે તેમ નહોતું; કારણકે શીખામણ દેનારનેજ પહેલાં તો ગાળોની પુખ્યાંજલીથી વધારી લેતી એટલે વળતી કોઈ બોલતું નહીં. તેનો બાપ પૈસાદાર અને એકની એક છાકરી હોવાથી તથા લાડમાં ઉછરેલી હોવાથી તેમ તેની માતાના હેતથી તે છાકરી પૂરું રાંધવા, ખાંડવા, પીસવાનું, તેમ કોઈને સન્માનગીરી કરવાનું પણ શીખી નહોતી; એમ નહિ પણ આવડતુંજ નહોતું.

એક દિવસ લક્ષ્મીચંદ શેઠ ઘેર આવ્યાને માટે આ

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૯૧)

બ્યા, ખાધને સોપારી પાન ને એલચી લઈ ગાદીપર બેસે છે, તેવામાં લક્ષ્મણાએ કહ્યું કે:--

ઓ ચંચળાનાં બાપ ! આ ચંચળા આપડી મોટી થઈ તોપણ હજી પરણાવાની વાત સરખી પણ તમે તો કાકતા નથી. પેલા કાળીદાસે પોતાની પુત્રી ભાગીરથી ને અગિયારમે વર્ષે પરણાવી, છાટાલાલે પણ તેટલાજ વર્ષે નર્મદાનું લગ્ન કર્યું, અને તમે તો રાત દિવસ દુકાનનું કામ સંભાળો છો. તમારે તો દુકાન ભણી ને ઘર ભણું, પણ છોકરી ઉમરલાયક થઈ છે તેનો કંઈ વિચાર કરો. છોકરીને નાની પરણાવીએ, જમાડીએ ને સારાં સારાં ઘરેણાં પહેરાવીએ તેનો લહાવો લેવાનો કે મોટી ઉમરે પરણાવીએ ત્યારે લહાવો લેવાનો? કેમ વિચાર કરતા નથી? તમારે તો ગગનમાં ગાજે છે.

લક્ષ્મીચંદ-હજી એનો જેની સાથે વિવાહ કર્યો છે તેતો નાનું દશ વર્ષનું છોકરું છે. નાકમાં લીંટ લાખડે છે, પરણવું વહુ એ તો શું તેની તો સમજણ નથી, તેની સાથે કેમ લગ્ન થાય?

લક્ષ્મણા-તમે કહો છો પણ હું રાંડ કાંઈ સમજી ને કહેતી હુમશ. બેરાંની વાતમાં તમને શી સમજણ પડે? છોકરીને વહેલી પરણાવી દેવામાંજ સારું છે.

લક્ષ્મીચંદ-હાલ તો તું સમજતા રાખ. હું ધવળ શાને મળીશ ત્યારે લગ્નની વાત કરીશ અને નક્કી કરીશ. ફીકર કરીશ નહિ.

(૯૨)

કન્યાવિક્રય દાષ.

લક્ષ્મણા—ફીકરની મા નાતરે ગધ, જે કરો તે વ
હું કરજો. ભૂલશો નહિ હોડે.

લક્ષ્મીચંદ હુકાને જાય છે, એવામાં હુકાને એક જા
હેરપત્ર (માનપત્ર) આવેલું તે શેઠને ગુમાસ્તા વાંચવા
આવ્યો. શેઠ વાંચવા ફરમાવ્યું: ગુમાસ્તાએ વાંચવા માંડ્યું.

આ જાહેરપત્રથી સર્વ લોકોને ખબર આપવામાં
આવે છે કે, શેઠ હઠીસગની વાડીમાં બાળકને ઉપર
ભાષણ આપવામાં આવશે; માટે સર્વ સદ્ગૃહસ્થોએ
ખચોરના બે વાગે પધારવા કૃપા કરવી. વિરસં. ૨૪૩૦
ચૈત્ર શુકલપક્ષ પંચમી. લિ. ચિંતામણી.

આ પ્રમાણે ગુમાસ્તાએ ખબરપત્ર વાંચ્યું. શેઠ ગુ
માસ્તાને પૂછવા લાગ્યા. અલ્યા ! ત્યાં શું તે કહેશે ?

ગુમાસ્તા બોલ્યો—શેઠ સાહેબ ! એક મુઢરેલ
માણસ નાનાં છોકરાંને પરણાવવાં નહીં, એ સાંખધે ભ
લામણ કરે છે, અને એવું એવું બોલે છે કે તેના બે
લ બાણસમાન આખા શરીરમાં લાગી શરીરને ચાન
ક લાગે છે કે તે વખત ફરીથી ન કરવા અંતઃકરણથી
કબૂલ કરવું પડે છે. બોલતાં જરા પણ અચકાતો ન-
થી, તેની શી વાત કહું. એક એક વચન લાખ રૂપિ
યાનું કહે છે.

લક્ષ્મીચંદ—અલ્યા રૂપચંદ ! (રૂપચંદ ગુમાસ્તા
નું નામ હતું) એવું છે ત્યારે મને ભાષણની વખતે
ખબર આપજો હાં. ભૂલતો નહિં, “જીવતાં વેન જોયું

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૯૩)

ભણું ” આપણું શું જાય છે ? સાંભળીશું તો ખરા !
ક્યાં આપણને બાંધી રાખવાનો છે.

રૂપચંદ-શેઠજી સાહેબ ! અરે મેં તો એકવાર તેનું
બોલવું સાંભળ્યું છે, તેમ અત્યારે જાણે સજ્જડ કાળ
જામાં તેનાં વચન ચોંટી રહ્યાં હોય તેમ લાગે છે.

બપોરનો દોઢ વાગ્યો જાણી શેઠને ગુમાસ્તો બોલા
વધા લાગ્યો કે, હવે વખત થઈ ગયો છે માટે ચાલો.
શેઠ પણ કહેવા લાગ્યા કે, જરા પાન સોપારી ખાઈ
લઈએ. બંને જણે પાન સોપારી ખાઈ લીધી. પછી શેઠ
ગુમાસ્તો બંને ભાપણ કરવાની જગ્યા જે હઠીસંઘની
વાડી હતી ત્યાં ગયા તો માણસની મેદીની ચિકાર ભરાઈ
ગયેલી છે, બેઠકમાં બે હજાર માણસે ભાગ લીધો હતો.
જેકે શેઠ હતા તોપણ તેમને માણસની મેદીની ભરપૂર
ભરાયાથી વચમાં બેસી શકવા જવા મારગ ન હોવાથી
જ્યાં મારગ હતો ત્યાંજ બેઠા. ભાપણનો મુકરર કરેલો
દાઈમ પૂરો થતાં ચંદ્રમણી જેવો જેનો પ્રભાવ છે એવો
ચિંતામણી સલાના મધ્યપ્રદેશમાં ઉભો થઈ ભાપણ
બોલવા લાગ્યો કે:—

મહેરબાન સદ્ગૃહસ્થો ! આપણા જૈન લોકોની
ઉત્તતિ અથે હું જે કંઈ યથાશક્તિ અનુસારે કહું છું તે
આપ સજ્જન સહ્યજનો સાંભળવા ધ્યાનપૂર્વક લક્ષ
આપશો.

(૯૪)

કન્યાવિકૃત દોષ.

વાઝલમ જાણણ.

મારી ઉમર વોસ વર્ષની થઇ છે, મેં શરીર આરોગ્યતાનાં પુસ્તકો વાંચ્યાં, તેમાંથી સાર એ કાઢ્યો કે આપણા જૈન લોકો શરીરે નિરોગી કેમ રહે તે સંખંધી લક્ષ દીધું. છેવટે જણાયું કે જૈનોમાં બાળલગ્નની નઠારી ટેવને લીધે જૈનો શરીરબળથી હીન થતા જાય છે; દશ દશ બાર બાર વર્ષની ઉમરે છોકરા છોકરીઓને પરણાવે છે તેથી તેમનું શરીર પાયમાલ થઈ જાય છે. આરોગ્યશાસ્ત્રનો એવો નિયમ છે કે પચ્ચીસ વર્ષની ઉમરે માણસના શરીરમાં ધાતુ પરિપક્વતા પામે છે અને તેથી પચ્ચીસ વર્ષ પછીનાં લગ્ન કરનારના શરીરનો બાંધો મજબૂત અને કઠાવર તથા ગૌરવર્ણનો સુંદર ચહેરો બને છે, અને પચ્ચીસ વર્ષ સુધી શરીરમાં પોષણ કરવા લાયક બાધેલો ખોરાક કામ આવે છે. પચ્ચીસ વર્ષ થતાં સુધી બ્રહ્મચર્યવૃત્ત પાળવા આવશ્યકતા છે, એ બ્રહ્મચર્યવૃત્તથી એ ફાયદા થાય છે. પ્રથમ તો ધર્મનાં તત્ત્વો મેળવવા સહાયભૂત થાય છે, ને તેથી પોતાને ધર્મની વૃદ્ધિ થાય છે. અને બીજું શરીર સંરક્ષણ થતાં શરીર બલ વૃદ્ધિ પામે છે. પહેલાંના વખતમાં મોટી ઉમર થતાં સુધી છોકરાઓને પરણાવતા નહોતા. જ્યારે સર્વ કળા વિદ્યાભ્યાસમાં વિલક્ષણ થાય, અને સંસાર વ્યવહાર ચલાવી શકે તેટલી શક્તિ થાય ત્યારે પરણાવ

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૯૫)

તા. હાલ તેથી ઉલટો રીવાજ પડી ગયો છે, તેથી બા
 દ્યાવસ્થામાં નાનાં છોકરાંથી જે સંતાનની ઉત્પત્તિ થાય
 છે તે નિર્માલ્ય બને છે અને તેના થકી જે સંતતિ બને
 છે તે તેના કરતાં વધારે નબળી થાય છે. નબળી સંતાતિ
 થી મહાનુ કર્મો થઈ શકતાં નથી, છોકરાં મડદાસ અને
 બોકણ પાકે છે, ધૈર્યનું સત્યાનાશ વળે છે, સાહસ કામ
 તો તેનાથી થઈ શકતું નથી. એવી મડદાસ પ્રજાથી જેન
 ધર્મ પણ બરોબર શીરીતે પાળી શકાય. કહ્યું છે કે:—

“ વીર્યે મૂલં ચ જીવનમ્. ”

જીવનનું મૂળ વીર્ય છે, તે વીર્યની પકવાવસ્થા બા
 દ્યાવસ્થામાં હોતી નથી, અને તેવામાં સ્ત્રી સાથે સં-
 સારભાવે રમતાં વીર્યનો નાશ થાય છે, તેથી બળ ઘટે
 છે, એ સિદ્ધ વાત છે. લોકોમાં પણ કહેવત છે કે શ
 રીરનો રાજ વીર્ય, તેનો સાર કોઈ બાળનું નથી. છોકરાં
 ને નાની ઉંમરમાં પરણાવાથી તેઓની ડાક વાંકી રહે
 છે, તેઓનું શરીર નમનું રહે છે, અટકણ વગર તેઓ
 થી બેશી શકાતું નથી, પલાંડીવાળીને બે કલાક જેના
 થી સ્થિર આસનથી બેશી શકાતું નથી, એવાં નબળાં
 શરીર બાળલગ્ન કરવાથી બને છે. સર્વ વૈદ્યકના ગ્રંથો
 માં લખ્યું છે કે, વીર્યક્ષય—ધાતુક્ષયથીજ પ્રાણાન્ત પર્યંત
 હાલ થાય છે. શરીરની સ્થિતિને માટે એટલે આયુષ્કર
 પ્રયોગમાં વૈદ્ય હમેશા વીર્યવૃદ્ધિના અને વીર્યશુદ્ધિના ઉ
 પાયોથીજ શરીરશુદ્ધિ થાય છે એમ દર્શાવે છે; તેમજ

(૬૬)

કન્યાવિકૃત દોષ.

માંદા મનુષ્યને ઔષધ આપવાની સાથે બ્રહ્મચર્ય પણા વે છે. ચરીમાં મુખ્ય બાબત બ્રહ્મચર્ય પાળવા બતાવે છે; આથી શરીરની સ્થિતિમાં પણ મુખ્ય કારણ વીર્ય છે, એમ સ્પષ્ટ નિકળી આવે છે. જેમ રાજા વિના દેશ માં અને પ્રજામાં અંધાધુધી છવાઈ જાય છે, તેજ પ્રમાણે શરીરમાં વીર્યને અભાવે એક પ્રકારનો અંધકાર છે, અને ક્ષય ઉધરસ આદિ અનેક પ્રકારની વ્યાધિઓ શરીરમાં પેસે છે. વીર્યને શરીરનો રાજા કહેનાર ક્યાં માતાપિતા હાલ પોતાના પુત્રને જેમ અને તેમ વહેલો વરરાજા બનાવવાને હર્ષવેલાં બની ઉંચાં નીચાં નહીં થાય? તેમજ છોકરાંને તેનાં છોકરાં વહેલાં વહેલાં જોઈ દાદા દાદી થવાને સંતાનમેધ યજ્ઞ કરી વહેલાં વહેલાં વાઝીયાં કે ખાંડિયાં મેડિયાં અને હોલાં વેલાં વંશજોના પૂર્વજોની પદવી પામવાનાં દુષ્ટ કૃત્યોમાં પણ કોણ ઉતાવળ ન કરી શકે?

આવી અનર્થમય પ્રજાની સ્થિતિ થવાનું મુખ્ય કારણ બાળલગ્ન છે. આપણી જૈનપ્રજાની સ્થિતિ સર્વ અનર્થમયી થઈ ગઈ છે, તેનું કારણ બાળલગ્ન છે; અને બાળલગ્નનું કારણ અજ્ઞાન છે. એ અજ્ઞાન પતિ સ્ત્રીમાં એટલું વ્યાપિ ગયું છે કે “આંખે દેખતાં પણ આંધળાં, સાંભળતાં પણ ધ્રુવાય નમઃ” બાળલગ્નથી ખોટાં પરિણામ આવે છે તેમ દેખ્યા છતાં પણ ઘોર અંધકારમાં હોયનિ ! તેમ કુબે છે, અરેરેરે ! ખરી સત્ય

કન્યાવિક્રય દે.પ.

(૬૭)

વાત ઉપર કોઈ લક્ષ દેતું નથી. મોટી ઉંમર થતાં પણ દરરોજ સ્ત્રીની સાથે સંલોગની ના કહેલી છે, તો બાલપણમાં એમ વર્તવાથી શરીર મડદાલ બને અને શુકલકડી જેવું બની જાય, તેમાં શું નવાઈ! આપણે અનુભવીએ છીએ કે એંશી વરસનો ઘરડો માણસ જે કામ કરે છે તેટલું આપણા બાળલગ્નના બાવલાઓથી બનવાતું નથી.

રૂશિયન લોકોમાં બાળલગ્નનો રીવાજ નથી; તેમજ જાપાનદેશમાં પણ બાળલગ્નનો રીવાજ નથી; તેથી ત્યાંની પ્રજા કેવી બળવાન બની છે. એકલા રૂશિયન ને જાપાનમાં બાળલગ્ન થતાં નથી એટલુંજ નહિ પણ કહેવાતા મુઘરેલા અમેરિકા અને યૂરોપમાં કોઈ બાળલગ્નનું નામ પણ જાણતું નથી. ત્યાંતો ઉંમરલાયક થઇ મળતા સ્વભાવ, મળતી ઉંમર, મળતો વિદ્યાભ્યાસ અને તેમનું સ્વરૂપ જોઈ ઇપતી પોતાની પસંદગીથી લગ્ન કરે છે. એકવાર મેં વાંચ્યું હતું કે ૧૨૦ વર્ષના ડાસો બીજી વખત પરણ્યો, તેનું કારણ એ કે ત્યાં બાળલગ્ન ન થવાથી અને શરીર સંબંધી આરોગ્યતાના નિયમ પ્રમાણે વર્તવાથી જીવાન જેટલું કામ કરવાની તાકાત રહે છે; તેમ તેઓનું ઉપરના કારણે શરીરે બળવાન રહે છે. આપણે જાપાન, રૂશિયા વિગેરે દેશના દરના દાખલા લીધા પણ આપણા હિંદુસ્થાનમાં જોયો તો અબર પડશે કે ફક્ત આપણી જૈનકોમ સિવાય બીજી ધર્મીય

(૯૮)

કન્યાવિક્રય દોષ.

રી કોમમાં બીલકુલ બાળસન્ન થતાં નથી ને મોટી ઉંમરે પરણાવે છે એવું જોઈએ છીએ. જુઓ કે હાલ રશિયાના જર સાથે પણ જાપાન લડાઈમાં ટક્કર લઈ લઈ છે, નેપાળ તથા ભૂતાનના ચુરખા લોકોમાં પણ મોટી ઉંમરે પરણવાનો રીવાજ છે. કાશ્મીરમાં પણ મોટી ઉંમરે પરણવાનો રીવાજ છે. ઇંગ્લાંડ, ફ્રાન્સ, જર્મની પણ બાલ્યાવસ્થામાં પરણવાની મનાઈ કરે છે. જે વખત વિદ્યા શિખવાની તથા હુન્નર તથા વેપાર શીખવાની છે, તે વખતનો ઉપસોગ આડામોર્ગે કોણ કરે? જે મૂર્ખ હોય તેજ કરે. જુઓ ત્રાન્સવાલના બહાદૂર લોકોએ ઇંગ્લાંડની સામે યુદ્ધ મચાવ્યું; તેનું કારણ પણ એજ છે; એટલે બાલ્યાવસ્થામાં લગ્ન કરી સંસાર વ્યવહાર કરવો નહિ. જુઓ અમેરિકા દેશના લોકો જે ચારે ખંડમાં વેપારમાં, હુન્નરમાં, કળાયત્રમાં, લડાઈમાં, પ્રખ્યાત થયા અને પોતાના દેશની કીર્તિને ચારે દિશામાં ફેલાવી, તે પણ બાળસન્નને વિકારે છે. જુઓ આ દેશમાં પણ કેટલાક શિખ મુસલમાન વિગેરે લોકોમાં બાળસન્નનો રીવાજ નથી, તે તે લોકો આપણા કરતાં વિશેષ બળવાન છે. જૈનોમાં કેટલીક નાતો અને દેશોમાં બાળસન્ન થતાં નથી, પણ ગૂજરાત, કાઠીઆવાડ, કચ્છ વિગેરે ઠેકાણે આ દુષ્ટ રીવાજ ઘણાજ દેખાય છે; તેથી બાળસન્ન જેનાં થયાં છે તેનાથી જે પ્રજા થાય છે તે મડદાલ દમ વિનાની ઉત્પન્ન થઈ છે અને આ

કન્યાવિકૃત્ય દોષ.

(૯૯)

ગળ વળી કેવી થશે તે જ્ઞાની સિવાય બીજો જાણવા સમર્થ નથી.

આપણા જૈનોમાં પ્રાચીન વખતમાં પણ બાળસગ્ન નહોતાં. ઋષભદેવ સ્વામી મોટી ઉંમરે પરણ્યા હતા; ભરતરાજ, બાહુબલી, રામચંદ્ર, લક્ષ્મણ, કૃષ્ણ, બલદેવ એ સર્વે મોટી ઉંમરે પરણ્યા હતા, તે વિચારો. કૌરવ પાંડવોએ પણ બાળસગ્ન કર્યાં નહોતાં, તો હાલ જૈની, બાળસગ્ન કરવામાં શો વિશેષ ફાયદો જાણતા હશે.

એવામાં ઝોક કૌતુકી વચ્ચે બોલે છે કે, સાહેબજી! એમાં તો લાઘડાઓનો વાંક નથી, એતો રાંડની કુવેડો ધરતી ગાંડીયોનો વાંક છે. સભા એકદમ આશ્ચર્યમાં પડી. સર્વનાં મુખ હાસ્યચુક્ત થયાં. હવે ચિંતામણિનું ભાષણ આગળ થવા માંડ્યું.

પોતાનાં છાકરાંને બાલ્યાવસ્થામાં પરણાવવાં એ વાત શાસ્ત્રે માન્ય નથી. વળી વિચારો કે બાલ્યાવસ્થામાં પરણાવેલી છાકરીનો ધણી મરી જાય તો બીચારીને દશ વર્ષથી રંડાપો. હવે તે શેડીયાની છાકરી દશ વર્ષથી વિધવા થએલી તેનું દુઃખ માત્ર પિતાને શું આણું? હવે તે વિધવા છાકરી વીશ પચ્ચીશ વર્ષની ભર યૌવનાવસ્થાવાળી જ્યારે કાગતું જોર ખમી ન શકે એટલે વ્યભિચાર કરે તેમાં શું નવાઈ? કેટલોક વિધવા બાળાઓને વ્યભિચારકર્મથી ગર્ભ રહ્યા હોય છે અને તે પ્રસવ થતાં છાકરાંને મારી નાંખેતાં પણ સાંભળ્યાં છે.

(૧૦૦)

કન્યાવિક્રય દોષ.

કેટલીક યૌવન અવસ્થાવાળી વિધવા છોકરીઓ ગર્ભ ધાતન પણ કરે છે, અને બહુ ઠેકાણે વિધવાએ વ્યભિચારકર્મ પણ કરેલાં નજરે પડે છે, તેથી વિધવાઓને બીજીવાર પરણાવવા સુધારાવાળા હાલના સુધારાવાળા કહે છે. અને તે પુનર્જન થતાં હ્યારે અટકે કે બ્યારે બાળજન્મ થતાં અટકે તો બહુ વિધવાઓ થતી બાંધ પડે. નાનાં છોકરાંઓને ચરવાનો સાંભળ વિશેષ રહે છે, તેમ બુદ્ધા ડોસાઓને તો ચરવાનું નક્કીજ. માટે તે બેની સાથે લગ્ન થતાં અટકે તો બહુ વિધવાઓ થઈ શકે નહિ. દશ બાર વર્ષમાં રાંડેલી કન્યા ચાત પિતાને કેવી ખુરી દુવા આપતી હશે તે તેનું મન બાણે. અત્રે લખી શકાય તેમ નથી.

ચોખ્ખ ઉમરે બાળક અને બાળકીયોનો વિવાહ કરવો ચોખ્ખ છે. કોઈ શેઠીયાનો પુત્ર પારણામાં હુલતો હોય અને તેની સાથે પોતાની પુત્રીનો વિવાહ કર્યો, હવે તે છોકરો ત્રણ ચાર વર્ષનો થયો ત્યારે આદમ પડયું કે બોબડો વા ગાડો છે. હવે પોતાની દીકરીને તે ગાંડા અગર બોબડાની સાથે પરણાવવામાં દીકરીની કેવી દશા થાય? તેમ તે દીકરીની પણ તે બોબડા ગાંડા સાથે પરણવા પરજી ધાય કે જે આખો લવ પોતાનો ખરાબ કરવા તે ગાંડા બોબડા સાથે પરણે. મોટી ઉમરે વિવાહ કરવાથી એવાં દુઃખોમાંથી મુક્ત થવાય છે. કુણી વા નિર્ગુણીનો પરિક્ષા મોટી ઉમરે સારી રીતે પડે

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૧૦૧)

છે, અને તેથી વિવાહ કરવામાં કોઈ જાનનો દોષ રહે
તો નથી. નાનપણમાં છોકરાંને પરણાવવાથી ઘણા દોષો
ઉત્પન્ન થાય છે અને ઘણું તુકશાન થાય છે.

પ્રથમ તો છોકરાંથી બરાબર અભ્યાસ થતો નથી,
કારણ કે તે વખત સ્ત્રી પરણેલો ન હોવાથી તેનું ચિત્ત
સ્થાયી હતું પણ સ્ત્રી પરણવાથી તેને ચિંતાનું કારણ
જાય છે. આખો દિવસ સ્ત્રી છોકરા ખાસે મારે અમુક વ
સ્તુ જોઈએ તે લાવી આપે, અમુક વસ્તુ માટે મને પૈ
સા આપે, અમુકને આમ જઈ, તેમ કરી તેને! એવ
ખાય તેથી તે ચિંતામાં અભ્યાસથી તેનું મન પ્રતિકૂળ
થાય છે, તેથી સ્ત્રી અભ્યાસમાં વિચ્છેદ થાય છે ને શ
રીરનું લોહી ગુસી લે છે, કારણ કે જેમ કપૂર જેમાંથી
નીકળે છે તે વૃક્ષ નાનું હોય, પરિપક્વ થએલું ન હો
ય તે વહેલાં વહેલાં તેમાંથી કપૂર લેવા છિદ્ર પાડીએ
તો આખર કપૂર થોડાજ નિકળી શકે ને છેવટે તે કપૂર
નું વૃક્ષ સૂકાઈ નાશ પામે. માટે નાની ઉંમરમાં છોકરું
જોરાક ખાધ પરિપક્વ થવાની આવશ્યકતા વખતે હો
ય તેમાંથીજ વિર્ય ઓછું કરવા ખરીએ તો તેનું આશુ
ભ્ય ઓછું કરવા વધુબર છે.

૨ છોકરાંને સ્ત્રીના હિસાબવાથી વ્યાપાર આદિ
ન્ય પ્રવૃત્તિ થાય છે, અને કાલી ઉંમર તેથી પોતાના
સાર્થથી અજાણ થઈ શાળાના અભ્યાસ પડતો મૂકે છે.

૩ વ્યાપાર વિગેરેની કેળવણી પણ બરાબર મ

(૧૦૨)

કન્યાવિકૃત દોષ.

જાતી નથી અને દેશ વિદેશનું જ્ઞાન પણ મેળવી શકે તે નથી.

૪ ઉપર પ્રમાણે સ્ત્રી વારંવાર પોતાના દુઃખની વાર્તા કર્યા કરેથી તેનું દુઃખ નિવારણ કરવા સંકલ્પ વિ કલ્પ કરવા પડે તે ચિંતામાં ને ચિંતામાં શરીર બળી જાય તેથી પણ અભ્યાસ થતો નથી ને વેપારમાં કુશળતા મેળવતો નથી.

૫ બાલ્યાવસ્થામાં સંસારભાવે વર્તવાથી શરીરની શક્તિ ઘટે છે ને શરીરનો રાજ વીર્ય તેનો નાશ થતાં રોગાદિક શત્રુઓ શરીરમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને તેથી મનુષ્યનો ક્ષય શિઘ્ર થાય છે.

૬ બાલ્યાવસ્થામાં પરણેલાના શરીરમાં કૌવત—દૈવત રહેતું નથી અને તેનાથી ધૈર્યનાં કાર્ય બની શકતાં નથી. વૈદ્ય, ડાક્ટરની વારંવાર જરૂર પડે છે, અને ક્ષયરોગ પણ થઈ જાય છે.

ઇત્યાદિ દુઃખો બાળસંબંધી થાય છે, માટે મુજોએ પોતાના પુત્રોને બાળપણમાં પરણાવવાં નહીં જોઈએ. એટલું કહી મારા ભાષણની સમાપ્તિ કરું છું. આ પ્રમાણે બોલતાં સભાએ તેમને જયજયના અવાજથી વધાવી લીધા.

સભાનાં જન એક પછી એક વેરાવા લાગ્યાં અને રસ્તે ચાલતાં વાતો કરવા લાગ્યા, કેટલાક તો કૂહેવા

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૧૦૩)

લાગ્યા કે વાહરે! વાહરે! ભાપણુ તો બહુ સારું કર્યું. આ ભાપણુનો અમલ થાય તો ઘણા ફાયદા થાય. વળી એ ક બીજુ ટાણું જે શેડીયાઓનું હતું તેમાં પણ વાતો થતી હતી.

જિનદાસ—કેમ વર્ધમાનશાહ! આ ભાપણુ તમને પસંદ પડ્યું કે? વાત તો ન્યાયની છે.

વર્ધમાનશાહ—હું ક્યારે ના કહું છું. આપણા દેશની પડતીનું કારણ તથા જૈનોની પડતીનું કારણ પણ બાળલગ્ન છે. બાળલગ્ન કરવાથી ઘણી સ્ત્રીઓ રાંડે છે, તે વિધવાઓને દુઃખી જોઈ મને ત્રાસ છુટે છે.

જિનદાસ—કેમ ધવલચંદ! તમારા છોકરાને બાળપણમાં પરણાવતા નહિ હો.

ધવલચંદ—શું કરું જીનદાસ, મારું બેટું નાનપણમાં દિકરાનો વિવાહ કર્યો! સાલો રીવાજ ખરાબ છે, નાત જાતનાં કામ, પુત્રની વહુની ઉંમર મોટી થઈ છે. બને તે ખરું.

લક્ષ્મીચંદ—(ધવલચંદના વેવાઈ) કેમ ધવલશા! દીકરો બીકરો ખુશીમાં છેને? અમારી ચંચળાની ઉંમર થઈ ગઈ છે માટે હવે લગ્ન લેવાં જોઈએ. મારી ધરવાળી લૂગડાં ચુથે છે, કેમ શું ધાર્યું?

ધવલચંદ—ધાર્યું બાર્યું કંઈ નથી. આ જુઓને! ભાઈ શું બોલ્યા? નાના છોકરાને પરણાવવો તેતો ઠીક લાગ

(૧૦૪)

કન્યાવિક્રય દોષ.

હું નથી. (એમ વાતો કરતા કરતા પોતાના ઘેર આવે છે. લક્ષ્મીચંદ શેઠ ઘેર આવી બેઠા ત્યારે) લક્ષ્મણાએ પૂછ્યું, કેમ ચંચલાના આપ! છોકરાના લગ્નનું શું કર્યું?

લક્ષ્મીચંદ—હા કંઈ કર્યું નથી. આજ ધવલશા મળ્યા હતા, તેને એમ કહેતા હતા કે હવે છોકરું નાનું છે ને તમે શું લગ્નની વાત કરો છો? હાલ કંઈ બનવાનું નથી. એમ કહેતા હતા.

લક્ષ્મણા—ઓ પીટયો વહેવાઈ, મારી છોકરી ડાવા જેવી થઈ તેની કંઈ સમજણ પડે છે. મોટું પેટ વધારી દુકાને બેઠાં બેઠાં ગળ્યાં મારવાં, અને ચંચળાના આપાને તો કંઈ કહેવું નહિં. આવો ઉંઘી પૂતળીવાળો વહેવાઈ ક્યાંથી મળ્યો. એમ કહી બેઠા ગાળો ચોપડાવે છે.

લક્ષ્મીચંદ—છાની રહે. શું લવરી કરે છે. શું એકદમ ભલે સવા મંડી છે. જુએ છે ચંચળાનો નાવલો. હા નાકમાં લેંટ લગડે છે, બીચારું નાનું બાળું. શું કરે ધવલશા.

લક્ષ્મણા—તમારાંજ બધાં કાળાં કર્મ છે, બે બોલ જરા તાકુકીને કહ્યા હોત તો કેમ માંને નહિ. શું તેના માંધામાં ગજ ઘાલ્યા છે? એવો કેવો ત્રીસમાર ખાંતો આપ! હું તો મળી હતો “તુર્ત દાનને મહા પૂજ્ય કરી નાંખ્યું હત.”

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૧૦૫)

લક્ષ્મીચંદ-એકદમ કેમ આટલી ઊંચી નીચી થઇ જાય છે. હોય નાત જાતનાં કામ છે, સમતાનાં કામ મીંઠાં છે. 'કમ જોર ને ગુસ્સો વડોત' જોરાંતો ઉછાં છજો સ્વભાવ પ્રગટ થયા વિના રહેતો નથી. સમતા રાખ, કાલે વળી જરા દલાવીને કહીશ.

લક્ષ્મીચંદ શેઠને રાંધી ખવડાવી લક્ષ્મણા બની ઠની મગલા નામની પેતાની વહેવાણને ઘેર જાય છે અને ત્યાં ઘરમાં પેસે છે એટલામાં મગલા-“આવો વહેવાણુ” એમ કહી બોલાવી બેસાડે છે.

મગલા-કેમ વહેવાણુ! આવવું થયું. ઘણા દહાડે આવ્યાં હો! સૌ ખુશીમાં તો છની?

લક્ષ્મણા-ખુશી ખુશી ઘેર ગઇ મારી બાઈ, મારે તો 'બાર બાંકુજી' ને તેર તુટે છે.' ચંચળા પરણાવવા જેવડી થઈ તેની વાત મેં ચંચળાના બાપને કરી હતી, તેમણે તમારા ધણીને કહ્યું હતું પણ કાંઈ ગણકારતા નથી, એમને તો ગગનમાં ગાજે છે, તે મારે આવવું થયું છે. કહો કેને? તમે શું ધાર્યું છે.

મગલા-મારે ક્યારે ના છે. આપણે તો તૈયાર છીએ, મોટાના ઘરના છોકરાને વહેલો પરચાવવો જોઈએ. હું તો ક્યારનીએ મનોહરના બાપને કહું છું જે દહાવો લેવાયો તે ખરો, કાલે કોણે દીડી છે.

લક્ષ્મણા-તમારા ઘરમાં તમારા ઘરવાળા કેમ ના પાડે છે. તેમને તમે કેમ કંઈ કહેતાં નથી, અગર તમારું

(૧૦૬)

કન્યાચિહ્ન દોષ.

તેની આગળ કંઈ ચાલતું નથી કે શું?

મંગલા—કેમ ચાલતું નહિ હોય! હું કોઇની ઓશીયાળી છુ કે શું! પીટ્યાને આજ ધધડાઇને કહીશ. પોતાના હાથે છાકરાંને પરણાવ્યાં એટલે નીકાલ થયા. ખરું કહું કે ખોટું. એટલામાં ધવલશેઠ અને મનોહર ઘરમાં આવે છે. લક્ષ્મણને દેખીને શેઠ કહે છે કે ઓહો! વહેવાંણુ આવ્યાં કે શું? ખુશીમાં તો છાને! લક્ષ્મણ—તમેને દેખ્યાં એટલે આપણે તો ખુશી. સગાના જેવું મુખ સ્વર્ગમાં પણ નથી.

ધવલશા—કેમ ધણા દહાડે પધારવું થયું. કામકાજ હોય તો ફરમાવશો.

લક્ષ્મણ—આપણી ચંચલાતું લગ્ન લેવું એમ કહેવા આવી છું. મેં સાંભળ્યું છે કે તમે લગ્ન લેવાની ના પાડો છો. શું ખાવા પીવામાં હરકત તો નથી કે શું?

ધવલશા—જીઓ વહેવાણું! તમે ક્યાં બેરાં, તમારે કંઈ ધંધો છે. કાલ તમે ભાષણ સાંભળવા આવ્યાં હો ત તો માલૂમ પડત. એક માણસ આવ્યો હતો તે એમ કહેતો હતો કે બાળલગ્ન કરવામાં ઘણી ખરાબી છે, માટે બે ત્રણ વરસની સમતા રાખો. હું મનોહર દશ વર્ષનો થયો છે.

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૧૦૭)

લક્ષ્મણા—એસો એસો! બળથું તમને તો બાનાં કહાડ
તાં આવડે છે. હું કંઈ બીજાના જેવી નથી કે ત
મારું ગાંડીયું ગાડું ગમડાવો. હવે તો લગ્ન લીધા
વિના છુટકો નથી. કેમ સંગત સાંભળો છા કે ?

મંગલા—લક્ષ્મણા વહેવાણુ શું ખોટું કહે છે! એને લોકો
મહેણાં મારે છે, ખોસા જેવડી દીકરી સાસરાના
ઘર શાભે. તમને તો ધણાએ પીડ્યા ભોળા લોકો
ભરમાવશે, હું પણ ક્યારનીએ તમારા રોઢડા રોડે
છું. હવે તો એકની બે થવાની નથી. હા કીધે
છુટકો છે નહિ તો કાલથી મારે તમારા ઘરમાં
રાંધવા રહેવા, ખાવા, પાણી પીવાના સમ છે.
બળથો રાંડના જન્મારો! એમ કહી પથરાથી માથું
કૂટી રાગડો તાણી રૂએ છે અને અનેક હુગ કરી
ધર્તાંગ માંડે છે.

ધવલશા—છાંની રાંડ છાંની! ગાંડી રાંડની, એક વાત જ
રામાં ઘડીમાં કેવો ગાભરો બની ગઈ. મં તો તા
રી પરીક્ષા કરવા કહું. જા, હવે લગ્ન જોવાનીશું.
એમ કહી લગ્નનું નક્કી કરી લક્ષ્મણા પોતાના
ઘર આવી.

લક્ષ્મણા પોતાના ધણી લક્ષ્મીચંદને કહેવા લાગી
કે, જુઓ! આજ મેં દીકરીનાં લગ્ન ધવલશાને ઘેર જઈ
તકો નિરધાર્યાં છે, હવે એક મહિનાનો વાર છે, વૈશાખ
શુદ્ધ ત્રીજના દિવસે પોતાની દીકરી પરણાવવી પડશે
મારે તૈયારી કરો.

(૧૦૮)

કન્યાવિકૃત દાખ.

હવે ધવલશા તથા લક્ષ્મીચંદના ઘેર પાપડ વણવા લાગ્યાં, ઘર ઘોળાયાં, ચંદ્રવા બંધાયા, પંદર દિવસ લગ લગ રહ્યા કે—વરકન્યાની પીઠીયા ઘોળાવા લાગી. આ વખત મનોહર શું કરે છે તે આપણે જોઈએ. મનોહર આ વખત પાંચમી ચોપડીમાં નાપાસ થયો હતો તેથી માસ્તર ધવલચંદને ઘેર આવી કહેવા લાગ્યા કે તમારા પુત્રને હજી લેસન બરાબર આવડતું નથી તેથી એક વર્ષ પાંચમી ચોપડીમાં રહેવું પડશે. છોકરું તિક્ષણ છુદ્ધિવાળું નથી.

ધવલશા—માસ્તર સાહેબ ! એક વર્ષ પાંચમીમાં રહેશે તો કંઈ હરકત નથી, પણ હાલ તો મનોહરનાં લગ્ન છે માટે એક મહિનાની રજા આપશો.

માસ્તર—આવડા નાના બાળકનાં લગ્ન કરવાં ઠીક નથી. જે તમે ઢીંગલા ઢીંગલીની રમત પેટે આજ થી પરણાવશો તો તેનો હાવબગડશે તેમાં દાખના આધિકારી તમે થશો.

ધવલ—હું કેમ કરું! એની મા મારો જીવ ખાયછે અને રૂએ છે માટે કર્યા વિના છુટકો નથી.

માસ્તર—બરેબર શેઠ,—ચોતાના પુત્રોનું હિત પાંચ નારા માળાપો કોઈકજ હોય છે, તેમાં સ્ત્રીવર્ગનો ધણા દરજ્જો ખરાબ છે. બીચારી સ્ત્રીને જે કે બવણી આપી હોય તો અને સદ્બોધ પહેલાંથીજ આપ્યો હોય તો આવું પરિણામ આવે નહિ.

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૧૦૯)

ખાતું, પીતું, રોપું, જોતું, નહાતું, બેસાંને પ્યાડું હોય છે. કેટલીક માતાઓ પોતાના છોકરાને વહેલાં પરણાવી પોતાને કૃતાર્થ માની પુત્રનું જીવન કુળમાં બાંહે છે. કેટલાક પુત્રના પુત્રનાં દર્શન કરવા સારૂ વહેલાં પુત્ર પુત્રીઓને પરણાવે છે, પણ તેથી દેશની તથા ધર્મની ખરાબી થાય છે અને જોતોતી નબળી હાલત થાય છે. કોણ જાણે શું થવા જોઈએ છે. એમ કહી માસ્તર પોતાને ઘેર ગયા.

લગ્નમાં ઉભયના ત્યાં વાજાં વાગવા લાગ્યાં, એક બે દીવસ ખાકી રહ્યા એટલે વરઘોડો ચડ્યો, તેમાં ઘણા રૂપિયાનો નાશ થયો. દારૂખાતું ઉડાડવામાં, નાત વરામાં તેમ લગ્ન પાછળ ખાલી નકામા ખર્ચથી પૈસાનું પાણી થયું. પુત્ર પુત્રીઓને લગ્ન પહેલાં નીચે પ્રમાણે ઉપદેશ આપવો જોઈએ.

પુત્ર પુત્રીઓને પરણાવતા પહેલાં આપવાની હિતશિક્ષા.

પુત્ર પુત્રીઓને પરણાવતા પહેલાં માતૃપિતાએ જો અને હિતશિક્ષા આપવી જોઈએ. તમારે પત્ની તથા સ્વામી રીતે ખરાબર વર્તવું. સ્ત્રીએ પોતાના પતિની આજ્ઞા માનવી, તેમને દુઃખકર વચનોથી સંતાપવા નહીં, તેમની મરજી પ્રમાણે વર્તવું; સાસુ સસરાનો વિનય કરવો, તેમના સામું ઉદ્વેગથી બોલવું નહિ, સાસુ

(૧૧૦)

કન્યાવિક્રય દોષ.

કપકો આપે તો તે શાંતભાવથી સહન કરવો, કદાપિ સાસુએ કહેલી વાત યુક્તીયુક્ત ના હોય તોપણ તે વખતે કહેવું નહિ, તેમનું મન પ્રસન હોય તે વખતે નમ્રપણે કહેવું, સાસુ કોપીલી હોય તો વહુએ સામાં કોંઈકર વચનો બોલવાં નહિ. પતિએ પોતાની સ્ત્રી સાથે પ્રેમ ભાવથી વર્તવું, સંસારમાં વ્યવહાર વિરૂદ્ધ વર્તવું નહીં, પરણ્યા એટલાથી કૃતાર્થ થવાનું નથી, સંસાર વ્યવહારમાં ન્યાયનીતિથી ચાલી ધર્મ અર્થ દામ મોક્ષ એ ચારે વર્ગનું સાધન કરવું, પોતાની સ્ત્રીને ધર્મના માર્ગમાં જોડવી, ધર્મ કરવામાં તેને અંતરાય કરવો નહિ, જેથી સ્ત્રીની લાગણી દુઃખાય તેનાં કટુક વચનો કહેવાં નહિ, લોક વિરૂદ્ધ વર્તવું નહિ, પુરૂષે પોતાની સ્ત્રીને ધર્મની કથાઓ સંજ્ઞાવાવી અને વર્મ કરવામાં સ્ત્રી પુરૂષે અકચભાવથી વર્તવું, પણ મોજ શોખથી પોતાનું જીવન ગાળવું એ કંઈ પરણવાનું ભૂપણ નથી. આ સંસાર અનિત્ય અને સ્વાર્થીઓ છે, તેમાં એક ધર્મ તેજ સાર છે. સાંસારિક પદાર્થો અનિત્ય અને પોતાના નથી માટે વૈરાગી જીવોતો સંસારનો ત્યાગ કરી સાધુપણું અંગીકાર કરે છે. જ્યાં રાગ ત્યાં દ્વેષ અવશ્ય રહે છે, સ્ત્રી પણ પોતાની નથી, પોતાનું શરીર પણ પોતાનું નથી, તો અન્ય વસ્તુ પોતાની ના હોય તેમાં શી નવાઈ ? માટે બનેતો મુનિવ્રત અંગીકાર કરવું એ શ્રેષ્ઠ વાત છે, તે ના બનેતો માહતીયકર્મનો ઉદ્ધવ હોય તો સ્ત્રી પરણવી, પણ તેને

કન્યાવિકલ્પ દોષ.

(૧૨૧)

પોતાની માતૃત્વ નહિ; તેમ સ્ત્રીએ એમ જાણવું કે પતિ
એ પણ અન્ય જીવ છે, પણ સંસારમાં રહ્યા છીએ તે
થી પરસ્પર સંસારિક નીતિ પ્રમાણે વર્તવું જોઈએ. આ
પ્રમાણે શિક્ષા આપીને જે પરણાવવામાં આવે તે ધ-
ર્મજ્ઞાનથી થઈ શકે. હવે આગળ શું બન્યું તે કહેવાય છે.

અંબળાને મનોહરવેરે પરણાવવા અંબળાના આપ
લક્ષ્મીચંદના ઘેર મનોહરને લઈ સર્વે માણસ આવ્યાં.
તોરણ આગળ મનોહરને ઉભો રાખવામાં આવ્યો, ત્યાં
પ્રથમ લક્ષ્મણ સાથે તરફથી સંસારની સુક્તિ દેખા-
ડવા વિષે પ્રથમ સાંભેડું લગતે પોંખવા માટે આવીને
સાંભેડું દેખાડવા માંડ્યું એટલે સાંભેડાવતી પોંખવા
મંડી. તે ઉપરથી સમજવાતું કે જેમ ઉજામાં દાણાને
સુસલવડે ખાંડવામાં આવે છે તેમ સંસારરૂપી ખાંચગ્રી
આમાં મારી દીકરી તરફની પડતી હરકતોરૂપી સાં-
ભેડા વડે આપ જે દાણા ખાંડશે તે ચિંતા ઉપાધ્યતું
કારણ છે, માટે મારી દીકરીને તમે પરણવા ધારો છો
તો તમારી એવી અવસ્થા થશે. તેમ છતાં પણ જ્યારે
મરજી દેખાય છે ત્યારે વળી ધુંસર દેખાડે છે. તે ઉપર-
થી એમ સમજાવે છે કે જેમ જળદ ધુંસરાને ધારણ કરી
ટાક તાપ સહન કરી પોતાના કામમાં પ્રવર્તે છે, તેમ ત-
મારે પણ આ સંસારમાં મારો દીકરી રૂપ ધુંસર ખાંધે
ધારણ કરીને ટાક તાપ ઉપાધિ શોક આદિ દુઃખોને ધા-
રણ કરી સંસારમાર્ગમાં વર્તવું પડશે. વળી સામુ વર્તે

(૧૧૨)

કન્યાવિકૃત્ય કાવ્ય.

ત્રાક દેખાડે છે, તે ઉપરથી એમ સમજવાનું કે ત્રાક રૂપ સ્ત્રીથી સંસારમાં ઉત્પન્ન થતાં આાધ વ્યાધિ ઉપાધિ દુઃખોથી વિ'ધાણું પડશે, પરણતું સહેલ નથી. વળી રવેચે! દેખાડે છે, તે ઉપરથી એમ સમજવાનું કે જેમ ધીને ચાટે છાશ બહોવાય છે તેમ તસા દવાઈને માટે વલોવાશો. ઇત્યાદિ તેના ઉપનય પુરૂષમતિ અનુસારે જુદા જુદા પણ થઇ શકે છે. જો પ્રમાણે દેખાડના છતાં પણ જ્યારે વર તરફથી મોહને લીધે કંઈ જવાળ દેવાતો નથી ત્યારે સાસુ સસરા પોતાની દીકરીને ચાર ફેરા ફેરવી પરણાવે છે. ચાર મંગલના ફેરાથી એમ સમજવાનું કે હવે આ મોહનીતું ધર એવી સ્ત્રી પરણવાથી ચાર ગતિમાં પુનઃ પુનઃ ફેરા ફેરવા પડશે; જો એના ખરે ઉપનય જાણવામાં આવે તો વર સ્ત્રી પરણવાની ઇચ્છા કરે નહિ, અને ખરું પૂછો તો અજ્ઞાનજાવે પરણાવવાથી એ ક્રિયાનો શો અર્થ છે તે બીલકુલ જાણવામાં આવતો નથી. હવે આ પ્રમાણે બીચારા નાના બાળકનું ચંચળાની સાથે લગ્ન થયું.

મનોહર પરણતું એટલે શું તેનો અર્થ પણ સમજતો નહોતો, જેમ બિચારા હિયા કરાવે તેમ કરતો, પોતે એમ સમજતો કે પરણેલી સ્ત્રીને વહુ કહેવાય છે. હવે નાનપણમાંથી સંસારભાવે ચંચળાની સાથે મનોહરને વર્તણું પડ્યું. કારણ મળે દરેક સંજ્ઞાઓનો ઉદય થાય છે, તે પ્રમાણે આને મૈથુનસંજ્ઞા ઉદયે આવી, મ-

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૧૧૩)

હિતા બાદ મનોહરને નિશાળે લણવા જવું પડ્યું; ચંચળા બીજકૂલ મૂર્ખ હતી, લણવાને તે તો ધિક્કારતી હતી, તેમ તેના ચીડીયા અને કદામહી લડાઈખોર સ્વભાવ પડ્યો હતો. તે મનોહરને નિશાળે જતો દેખી કહેવા લાગી કે હવે નિશાળે જવું ખોટું છે, મને લોકો મહેણાં મારે છે અને મારી બીજા બેરીઓ મશ્કરી કરે છે, પણ તેથી મનોહરને કંઈ અસર થઈ નહિ; કારણ કે પિતાનો આમ્રહ લણવા સખંચી ધણો હતો. મનોહરનું ચિત્ત વિદ્યાભ્યાસ ઉપરથી કંટાળ્યું હતું અને બરાબર લેશન પણ થઈ શકતું નહોતું. માસ્તર વારંવાર ઠપકો આપતા હતા, મનોહરની માતાતો પોતાની વહુને દેખી પોતે ધન્ય ધન્ય માનતી હતી. અહો! માતાઓ પોતાના પુત્રનો ખરો સ્વાર્થ સમજી શક્તી નથી અને ક્ષયના હોમમાં પોતાના બહાલા છોકરાને હોમે છે.

મનોહર હવે શાળામાં જતો બંધ થયો, કુમિત્રોની સોખત થઈ તેથી વેશ્યાને ઘેર પણ જતાં શિખ્યો, અને તેથી તેને ચાંદીનો રોગ થયો, તે મહા મહેનતે હજારો રૂપૈયા ખર્ચતાં મર્યો. મનોહર એક દુકાનેથી બીજા દુકાને ભટકવા લાગ્યો, મોહના પાસમાં બાલ્યાવસ્થામાં પડવાથી ખર્ચ સંસાર સ્વર્પ બાણી શકતો નહોતો, કે રક્ષાક લોકો તેને મશ્કરીમાં તેની વહુને તેની મા કહીને બોલાવતા, મનોહર તેથી ચીડાતો પણ શું કરે? કોઈ વખતે સહેજ બાળ્યમાં મનોહર અને ચંચળાને કનેશ

(૧૧૪)

કન્યાવિક્રય દોષ.

પણ થતો, ચંચળા અને સાસુ વચ્ચે પણ કોઈ વખતે કેશા કેશી ગાળા ગાળી યુદ્ધ મચતું, આખા ઘરમાં ચંચળા તોફાન મચાવતી, રોતી લડતી, અને ખાતી પણ નહોતી.

અતિશે લામ લમાવવાં નહીં.

સાસુનો ધર્મ છે કે, પુત્રની વહુને પહેલાં પોતાના ઘરની નીતિ શીખવવી. આ પ્રમાણે સંસારમાં વર્તવું, સાસુ સાથે આ પ્રમાણે વર્તવું, અમુક વખતે અમુક અમુક ઘરનાં કામકાજ કરવાં, પોતાના પતિની ભક્તિ કરવી, સાસુ સસરાને નમન કરવું, પરપુરુષ સાથે એ કાંતે છાની વાત કરવી નહિ, હસવું નહિ, સવારમાં સૌના પહેલાં ઉઠવું, મોટાના સાસુ બોલવું નહિ, પોતાની મર્યાદા પ્રમાણે ચાલવું, એ પ્રમાણે સાસુ જો પહેલાંથીજ પુત્રની વહુને શિખામણ આપે તો કેશા કેશી યુદ્ધ બનવાનો વખત આવે નહિ.

ચંચળાના મુખમાં દેમકું પેટું.

એક દિવસ ચંચળા લક્ષમણા સાસુ સાથે ગાળો દઈ ખુબ લઠી અને રીસાઈ કોઈ કચરાળી જગામાં કો ધથી જઈ સૂઈ રહી, એવામાં એક નાનું દેડકું કૂદતું કૂદતું તેના મુખમાં પેટું, એકદમ મુખ પહોળું કરવાથી પેટમાં ઉતરી ગયું, ખૂબો ખરાડા ખાડવા લાગી. ઉંચી નીચી થવા લાગી, માથું પટકવા લાગી, અંતે ધવલ

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૧૧૫)

શકેને માણસ પડવાથી ડાકટરને બોલાવી પ્રતિકાર કરાવ્યો તેથી દેડકું નીકળી ગયું; તોપણ ચંચળાએ પોતાના સ્વભાવને છાડ્યો નહીં. ચંચળા કાચું પાકું ખુખ ખાતી, દેવદર્શન કરવાં અને ગુરૂ પાસે ધર્મ સાંભળવા જવું તે તો ઝેર જેવું લાગતું; કોઇની નિંદા કરવી, કોઇનું ઉંધું ચતું કરવું, લાકડાં લડાવવાં એ તેને બહાણું લાગતું. એક દિવસ તેણીએ પોતાની બેનપણી પાસે એક મોતીની માળા દેખી તેવી માળા મેળવવા પોતાના પતિને કહ્યું, ત્યારે મનોહરે કહ્યું કે, માણસ મારા બાપા આગળ કંઈ ચાલતું નથી, તારે બાપ હોય તો મારા બાપાને કહે. ત્યારે ચંચળાએ કહ્યું. પીટ્યા! તું શું કર્યા પરણ્યા આવ્યો હતો, વાંઢો રહેવું હતું, મને તું પરણ્યો છે કે તારો બાપ પરણ્યો છે, કે જેથી તેને કહેવાતું કહે છે.

મનોહર-નકર ! વિચારોને બોલ ! બોલતાં બોલતાં બહેકી કે શું ?

ચંચળા-અહો હો ! આટલી બધી શેખાઇ કેના ઉપર મારોછો, શું જઘન કરી નાંખ્યો છે, હજી તમારા ઘરનું એક કાપડું સરખું પણ લીધું નથી, રાંડની બમે વરસથી ઉઘાડી ફરે છે, એક મોતીની માળા સરખી પણ તમારાથી અપાય નહિં ત્યારે તમોને પરણીને શું સુખ માણ્યું. શાં પાપકર્મ કર્યાં હતાં કે ભોગજોગે આરો ઘણી મળ્યો.

(૧૧૬)

કન્યાવિક્રય દાષ.

ઘરેલાંનો ઘમઘમાટ.

સ્ત્રીએ ઘરેલાં પહેરી પોતાને કૃતાર્થ માને છે, પણ સમજતી નથી કે ઘરેલાંની શોભા કરતાં ગુણની શોભા મોટી છે. પોતાના પતિને પંજેળી ઘરેલાં પહેરવાં એ મહા પાપ છે, તેમ ગામમાં બે પૈસાનું દેવું કરી પતિને કનડી ઘરેલાં પહેરવાં એ પણ અન્યાય છે. પતિના દુઃખમાં સ્ત્રી ભાગ લેનારી હોય છે પણ પેત્રેજ તેને નકામો સંતાપે ત્યારે તે પતિવ્રતા સ્ત્રી શી રીતે કહી શકાય. કોઈ ગાંડો ઘણી હોય વા વ્યસની પતિ હોય અને પોતાનાં ઘરેલાંને પતિ વટાવી દેવાળું કાઢે તે વખતે સ્ત્રીએ જેમ પોતાનું સાફ થાય તેમ વિચારવું. સ્ત્રીઓનો મુખ્ય અલંકાર પતિવ્રતાપણું છે, તેમજ સાસુ સસરાને નમન કરવું એજ તેની મોટી કીર્તિ છે; પોતાના પતિનું ખૂફ ચિંતવણું નહીં, અને મુખ દુઃખમાં પરસ્પર સાહાય્ય કરવી એજ સ્ત્રીનું ભૂષણ છે. અંતે થાકીને માતીની માળા માટે મનોહર પોતાના પિતાને કહ્યું. તેણે માતીની માળા પોતાની સ્ત્રીને આપી ત્યારે તેનો સાલ ચંચળાએ છાડ્યો. અહો! કદામહી અને મૂર્ખ સ્ત્રીઓથી કેટલું દુઃખ સહન કરવું પડે છે. ચંચળાને જોઈ વર્ષની ઉંમરે એક પુત્રનો પ્રસવ થયો, પણ તે છ મહિનાનો થઈ મરી ગયો.

મનોહરની મા મનોહરનું મુખ દેખવા રહી નહીં,

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૧૧૭)

તેણે પરભવની વાટ લીધી એટલે મૃત્યુ પામી. ધણેશ
 ૩ વૃદ્ધ થયા હતા તેને એક આ કારી ધા લાગ્યો, તેપણ
 ચિંતામાં ને ચિંતામાં મૃત્યુ પામ્યા. મનોહરને દુકાન
 નો ભાર વળ્યો, નાની ઉંમરમાં કેળવણી બરાબર લી
 ધી નહિ તેથી વ્યાપારમાં તેને સમજણ પડતી નહોતી,
 તેના ગુમાસ્તા કેટલુંક ધન ખાઈ ગયા, પ્રતિદિન લક્ષ્મી
 ખુટવા લાગી, મનોહરશો મોટો વ્યાપાર પણ થઈ શક
 તે નહોતો, છેક નિર્ધન અવસ્થા આવી, ખાવાનું ખુ
 ટ્યું, ઘર પણ રહેવાનું ધરેણે મૂક્યું, ઓછામાં પૂરો ક્ષય
 નો રોગ તથા ભગંદર અને પરમીયો એ ત્રણ રોગ મ
 મોહરને ઉત્પન્ન થયા, ખીચારો મનોહર ખાટલે પડ્યો,
 અંચળાને કેઠરોગ ઉત્પન્ન થયો તેથી તે પણ દુખડી
 બની ગઈ, તેની અભિમાનદશા ઉતરી ગઈ, બાળકને
 જોડું દુઃખી હાલતમાં આવી પડ્યું. એક દિવસ મનો
 હરે દુઃખથી આ પ્રમાણે પથારીમાં સૂતાં સૂતાં ગાવામાં
 ચાતાના દુઃખના ઉલ્લાસ કાઢવા માંડ્યા.

રાગ કાન્હરો.

લગ્ન બાળકનાં કરશે ન કોઈ,
 મારાં દુઃખડાં નજરે જોઈ. લગ્ન ૦ ૧
 ધાતુ ક્ષય વિધા ક્ષય થાવે,
 કાળજી ફેલી સ્ત્રિ નિત ખાવે. લગ્ન ૦ ૨
 ચિંતા ચિંતા સમ મન બાળે,
 શોક વિયોગ તે દેહને ગાળે. લગ્ન ૦ ૩

(૧૧૮)

કન્યાવિકૃત્ય દ્વાય.

લણ્ણતર ગણ્ણતર દુરે નાસે,
 વ્યાપાર હુન્નર મન નવિ લાપે. લગ્ન૦ ૪
 શરીરશક્તિ ઘટતી જાય,
 ક્ષય ગળતી બહુ રોગો થાય. લગ્ન૦ ૫
 માતા પિતાએ મને પરણાવ્યો,
 હોમાગ્નિમાં મને સળગાવ્યો. લગ્ન૦ ૬
 દુઃખના દરિયામાં હું પડિયો,
 મરણપથારીમાં રડવડીયો. લગ્ન૦ ૭
 કરગરી કરજોડી કહું વાત,
 લગ્ન બાળનાં કરજો ન માત. લગ્ન૦ ૮

આ પ્રમાણે ગાયન ગાઈ મનોહર દુઃખના ઉભરા
 કાઢે છે. પ્રમેહ રોગથી જૂઓ ઘરકા પાડે છે, ડાકટરને
 ઘેર બોલાવ્યો, ડાકટરે શરીર તપાસી કહ્યું કે, તમારા
 શરીરમાં મૂળથી ધાતુવિકાર થયો છે અને વીર્ય ક્ષય થ
 ચું છે તેથી ખાદ્ય પચી શકતું નથી અને તેના લીધે
 બીજા રોગો ઉત્પન્ન થયા છે, આદિ કારણો કહી બતા
 વ્યાં. રોગ અસાધ્ય છે. અંચળા હવે દુઃખની સ્થિતિમાં
 આવી પડી, બે ત્રણ વર્ષ પથારીમાં પડી રહ્યો, ઉધરસ,
 શ્વાસોશ્વાસના ઉપાડને લીધે અત્યંત પીડાવા લાગ્યો,
 ત્યારે તેનાં સગાંવહાલાં કુટુંબી સંબંધી સર્વ મળવા
 આવ્યાં, તેવારે મનોહરે આ પ્રમાણે અડકતે અડકતે વચ્ચે
 દુઃખીયારીસ્થિતિમાં પણ પોતાના દેશના કલ્યાણને માટે,
 જૈનવર્ગની ઉન્નતિને માટે આ પ્રમાણે બોલવા લાગ્યો.

કન્યાવિકૃત દોષ.

(૧૧૬)

મારાં સગાં વહાલાંઓ! તમે જાણો છો કે ‘પહેલું’
 મુખ તે જાતે નર્પી ” એમ કહેતાં કહેતાં આંખમાંથી દડદડ
 આંસુની ધારા વહેવા લાગી અને છાતી ભરાઈ આવી,
 ત્યારે કાકાઓએ તથા કાકીઓએ તથા સાસુ વિગેરેએ
 ધીરજ આપીને કહ્યું કે, તમે ગભરાશો નહિ. ત્યારે મ-
 નોહર આગળ બોલ્યો. આ માફ શરીર રૂધિર માંસના
 લોભા વિનાનું શિથિલ હાડકાંની માળા જેવું થઈ ગ-
 યું છે, તેવું કારણ મને મારા માતાપિતાએ નાનપણમાં
 પરણાવ્યો તેજ છે. અહાહ! અરે હાય! મમમને બીજું
 દુઃખ એ છે કે માફ થયું એમ બીજાનું થાય નહિ.
 મારા શરીરમાંથી વીર્ય નાશ થઈ ગયું, ત્યારે સર્વ રો-
 ગો શત્રુની પેઠે પીડવા લાગ્યા. હાય! અરે! હવે કોનો આ
 ધાર. લાઠમાંને લાઠમાં મારી માતાએ મને પરણાવ્યો,
 ભણવાનું મૂકાવ્યું, ભણવા ઉપરથી ચિત્ત ઉઠી ગયું,
 વ્યાપારમાં ગમ પડી નહિ, તેથી અંતે ધન સર્વ ખુટી
 ગયું, બૈરી પણ અવિનીત અને કલેશ કરનારી મ
 ખી, હવે ક્ષયરોગમાંથી બચવું મુશ્કેલ છે, હવે સૌ સ-
 ગાં સાથે છેલ્લા પ્રણામ છે, એમ કહી બે હાથ જોડે છે
 અને આંખમાંથી અશ્રુધારા વર્ષાવે છે, તે દેખી સગાંવ
 હાલોં પણ રડી પડે છે અને ગળગળાં થઈ થયાં. નવકાર
 મંત્ર અંતે સંભળાવ્યો. તેણે કહ્યું કે મારાં વહાલાંઓ!
 હું તો જાઉં છું પણ અંતે અંત શિખામણ એ છે કે કોઈ
 બાળકને કરી સંસાર વ્યવહારમાં વરવહુને વર્તાવશે.

(૧૨૦)

કન્યાવિક્રય દોષ.

નહિ. એમ કહેતાં કહેતાં તેના આત્માએ આનાશયંત શરીરનો સંગ છોડ્યો. સગાં વહાલાંએ મરણકૃત્ય કર્યું. અંચળા હાથપીટ કરવા લાગી, પણ હવે શું વળે. શરીરમાંથી નીકળેલો આત્મા કંઈ પાછો આવતો નથી.

હિતશિક્ષા.

સુજ્ઞો ! મનોહરની અત્યાવસ્થાથી કેને દુઃખ થયા વિના રહેશે. બાળલગ્ન કરવાથી એવા કુફાયદા થાય છે. ધવલશેઠે લગ્ન માટે કંઈ સારો વિચાર કર્યો હતો પણ ઘરમાં સ્ત્રીએ અજ્ઞાનદશાથી પોતાના પુત્રને પરણાવ્યો ત્યારે અતે અખમેદાન થઈ ગયું, વંશનો પણ ઉચ્છેદ થયો; માટે માતૃપિતાને શિખામણ કે પોતાનાં છોકરાંને નાનપણમાં પરણાવવાં નહિ. બાળલગ્નથી થોડી માત્ર પણ હાનિ પહોંચ્યા વિના રહેશે નહિ અને શરીરની યયલી અવસ્થા થશે અને પોતાનાં છોકરાંથી મહાન-કાર્ય થઈ શકશે નહિ; માટે વિદ્યાભ્યાસ પૂર્ણ થાય, વ્યાપારકળામાં હુશિયાર થાય ત્યારે પરણાવવા, કે જેથી સંસારમાં કોઈ જાતની અડચણ પડે નહિ અને શરીરની ખુવારી થતી અટકે. આ એક પોતાના પુત્રના એકલાના હિતને માટે નથી પણ સમગ્ર સંતતિ તથા જૈન વર્ગને માટે હિતકારક આ વાત છે. આ હિતશિક્ષાને માન્ય આપશે તે લોકો શરીરે સુખી થશે અને સંસારનાં તથા ધર્મનાં મહાન કામો કરી શકશે અને દુનિયામાં અમર થઈ જશે; અને જે હિતશિક્ષા નહિ માને તે વિપરીત ફળ પામશે, નિર્બળ પ્રજાનાં મનપણ

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૧૨૧)

નિર્બળ રહે છે અને તે પ્રમાણે સત્વગુણ પણ ઝોઝો રહે છે, તે તેથી ધર્મકાર્યમાં પણ તેની યથાયોગ્ય પ્રવૃત્તિ થતી નથી. સુરૂ હોય તેજ ધર્મને સાધી શકે છે, તે બાળલગ્નથી જેનાં શરીર મડદાલ બની ગયાં હોય અને વળી તેનાથી ચૌદ, પંદર, સોળ વર્ષ વધુથી ઉત્પન્ન થનાર પ્રજા તેનો વિશેષ કરી ધર્મમાં હિંમત વિનાની રહે છે. અર્થાત્ ધૈર્ય અને દૃઢતાપૂર્વક તેનાથી ધર્મસાધન થઈ શકતું નથી અને સત્તાવાન ધૈર્યવાન પુરૂષો હોય છે તે ધર્મ વા કર્મમાં પૂરા હોય છે. કહેવત છે કે “જે શુરા તે સર્વ વાતે પૂરા.” નિર્બળ પ્રજાથી વિદ્યાભ્યાસ પણ બરાબર કરી શકાય નહિ; વળી બાળલગ્ન થયા બાદ વિદ્યાર્થિઓની યાદશક્તિ પણ કમતી થાય છે અને ચિંતાવાળું મન રહે છે; માટે બાળલગ્નનો કુધારો બંધ કરવો અને યોગ્ય ઉંમરે લગ્ન કરવાં એજ હિતશિક્ષા છે. ઇતિ શ્રી શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ:

આ પ્રમાણે દ્વિતીય પુરૂષ બાળલગ્ન ઉપર ભાષણ આપ્યું, તે સાંભળી સભાના સદ્ગૃહસ્થોએ તેમને વખાવી લીધા. ત્યાર બાદ તૃતીય રત્નમણિ નામના પુરૂષ ભાષણ આપ્યું કે:—

ગૃહસ્થો—બાળલગ્ન સંબંધી આપણી જૈન કોમમાં એક ઠરાવ કરવો જોઈએ છીએ કે કોઈ બાળલગ્ન કરે નહિ. મને ખાતરી છે કે બાળલગ્ન ન કરવા સામે આ સભામાંનો બેઠેલો અને બહારનો કોઈ પણ માણસ વાંધો લેશે નહિ. એ દુષ્ટ રીવાજને દશનીકાલ કરવા

(૧૨૨)

કન્યાવિકૃત્ય દોષ.

ને અત્રે આ સભા ભેગી થઈ હોય એમ હું માતું છું. હવે હું આટલું કહી નાતના શેડીઆઆએ શાંશાં કૃત્ય કરવાં જોઈએ તે વિષય ઉપર બે બોલ કહું છું. નાતના શેડો નાતનું ભલું કરવા, તેનો બદોબસ્ત રાખવા, નાતની ઉન્નતિ કરવા તથા ધર્મના કાયદા પળાવવા ની મવામાં આવે છે; જેમકે અમુક વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતના શેઠ, અમુક ઓશવાળ જ્ઞાતિના શેઠ. જ્ઞાતિને સુધારવી, તેને સારા માર્ગે દોરવી તે શેડીઆનું કર્તવ્ય છે. જેનો પક્ષ જખરો હોય, રાજકાજમાં ભાગવગવાળો હોય, ખાન દાન હોય, ગંભીર હોય, ઉદાર હોય, દયાળુ હોય, પોતાની જ્ઞાતિની ઉંચી સ્થિતિ થવામાં જેની દરરોજ ભાગ લી હોય, સમયનો જાણુ હોય, ધર્મી હોય, લજ્જળુ હોય, બહાદુર અને ધૈર્યગુણુ કરી સંપન્ન હોય, સર્વ જ્ઞાતિને સન્માર્ગે દોરવાની જેનામાં કળા હોય, ન્યાય અને અન્યાય નો જાણુ હોય, યથાચોગ્ય ઇન્સાફ આપનારો હોય, કોઈની શરમમાં લેવાય નહિ એવો હોય, ગ્રાણુનો નાશ થતાં પણ લાંચ લેનાર ના હોય, સત્યવાદી એવો શેઠ વા નગરશેઠ જૈનવર્ગનું તથા પોતાની જ્ઞાતિનું ભલું કરી શકે છે.

નામના રોગો.

જેનામાં સત્યગુણ ના હોય તથા લાંચના પૈસા ખાનારા હોય, જીઠાનો પક્ષકાર હોય. “વર મરો વહુ મરો પણ ગોરનું તરભાજું ભરો.” એ ન્યાયે પોતાના

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૧૨૩)

સ્વાર્થમાં પૂરા હોય અને પારકી કયા રાખનાર ના હોય, સત્યવાદીપણું તે જોનાથી દૂર રહેલું હોય, પોતાની નાતની જેને ફરકાર ના હોય, ઘડીમાં કંઈ બોલે ન ઘડીમાં કંઈ બોલે, કહેણી પ્રમાણે રહેણી ના હોય, પોતાના પગે કુવાડો લેનાર ના હોય, કુસંપી અને કદા શુદ્ધી હોય, કામના ભૂખ્યા ના હોય પણ જે નામના ભૂખ્યા હોય, જેનો ભારબોજ પડે નહિ, પોતાની નાતીમાં પડેલું અવ્યવસ્થીતપણું તે દૂર કરી શકે નહિ, કુસંપ પડેલો હોય તે પણ દૂર કરી શકે નહિ, એવા વીશાશ્રીમાળી શેઠ અગર ઝોશવાળ જ્ઞાતિના શેઠો વા પોરવાડ વિગેરે દરેક જ્ઞાતિના શેઠ હોય તે નામના આત્ર શેઠો જાણવા, તેનાથી પોતાની જ્ઞાતિનું હિત થઈ શકે નહિ, અને જૈનવર્ગની ઉન્નતિ પણ થઈ શકે નહિ, સત્તા વિનાના શેડીયાના વખતમાં નાતની સ્થિતિ ખરાબ થાય છે, અને તે નાત કિંચી સ્થિતિમાં ચઢી શકતી નથી. જ્ઞાતિનો હું શેઠ છું, માટે તેના ભલામાં એક કલાક વા બે કલાક દિવસમાં તે સંજ્ઞાથી પ્રયત્ન-ઉદ્યમ કરવો જોઈએ, એથી જેના મનમાં લાગણી નથી તેને શેડીયા કરવાથી જ્ઞાતિનું કંઈ ભલું થતું નથી.

શેડીયાનું ફરજ.

નાતના શેડીયા લોકો કહે તેથીજ આનંદ માનવાનો નથી, પણ જ્ઞાતિવર્ગની સેવા બજાવવી, પ્રાણ અને તન ધનનો ભોગ આપવો, પરોપકાર કરવો એજ સુક

(૧૨૪)

કન્યાવિકૃત્ય દોષ.

તીવ્ર છે. પોતાની જ્ઞાતિમાં રાંડીરાંડા કેટલી છે, તેની આજીવિકા શી રીતે ચાલે છે, તેની તપાસ કરી ગુણ અન્નદાનની સગવડતા હરેક રીતે કરી આપવી, પોતાની જ્ઞાતિના છોકરાઓને ઉત્તમ પ્રકારની કેળવણી આપવી, અપાવવી, તેમને ભણવામાં સાહાય્ય આપવી, ગરીબ છોકરાઓ કે જે પોતાના ઘર તરફથી અભ્યાસ કરવાને અશક્ય છે તેને હરેક સ્થાને ભણવાની ગોઠવણ કરી આપવી, પોતાની જ્ઞાતિવર્ગમાં જે છોકરીઓ હોય તેને ધર્મશાસ્ત્રની કેળવણી અપાવવી અને તેના માટે ખંદા બસ્ત કરવો, પોતાની નાતમાં ટંટા પડવા દેવા નહિ, એક નાતમાં ઘણા શેડીયાઓ હોય તોપણ પરસ્પર અ દેખાઈ કરી તડ પાડવાં નહિ, કારણકે તેથી નાતની ખરાબી થાય છે, સંપમાં જે સુખ છે તે કુસંપમાં જરા માત્ર પણ સુખ નથી. પૃથુરાજ જે દિલ્હીનો હિંદુપતિ હતો તે પણ કુસંપથી હાર્યો અને જયચંદ્રનું રાજ્ય પણ નાશ પામ્યું.

પોતાની જ્ઞાતિમાંથી કોઈ સ્વામિનારાયણ વા ગો સાધ વા થિઓસાફી વિગેરેના ધર્મ પાળે તો તેને જ્ઞાતિ બહાર કરવા, અને તેની સાથે ભોજન વ્યવહાર પોતાના કાયદા માને તો રાખવો, પોતાના જે જે સારા વિચારો હોય તે પહેલાં જ્ઞાતિના સદ્ગુણસ્થાને યોગ્યતા સંભળાવવા અને સર્વની અનુમતિ લેઈ અમલમાં મૂકવા. ઈંગ્લીશ કેળવણીના લીધે ખ્રીસ્તિમતને અનુસર તારા એવા બુવાન છોકરાઓને સદ્ગુણહારાજની પા

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૧૨૫)

સે મોકલવા, પોતાની જ્ઞાતિનું ભણું કેમ થાય તે ધન વાન અને ધર્મી ક્યારે બને, તે માટે જેની સદા શુભ મતિ વર્તતી હોય તેવા શેઠીયાઓથી જ્ઞાતિનું તથા જૈન વર્ગનું ભણું થાય છે, નાતની પંચાતમાં અન્યાયીઓને પક્ષ કરવો નહિ, કોઈએ કન્યાવિક્રય કર્યો હોય તો તેને ખુબ સખ શિક્ષા કરવી અને નાતબહાર મૂકવો કે જેથી બીજાઓ એવાં પાપનાં કૃત્ય કરતા અટકે. કન્યા ના પૈસા ખાનારનો પક્ષ કરનાર જે નાતનો શેઠીયો હોય તો તે મહા પાપી અને જ્ઞાતિનું ખુર કરનાર તેનો નાશ કરનાર પણ બન્યો. શેઠીયાઓએ જ્ઞાતિનું ભણું કરવા હરેક પ્રયત્ન કરવો. એજ હિતશિક્ષા.

શેઠીયાઓ પ્રતિ નાતને કેવી રીતે વર્તવું?

પ્રીતિ અને નમ્રભાવથી શેઠીયાઓ પ્રતિ નાતને વર્તવું, અને તેમના કહેલા વચનને માન્ય આપવું, તેમના પ્રતિ દ્વેષની છુદ્ધિ ધારણ કરવી નહિ. ઝઘડા ટંટા જ્ઞાતિમાં કરવા નહિ, અને શેઠીયા સામું થવું નહિ, કદાં પિ શેઠીયા લાંચીયા હોય અને નાતની ખાખાવીખી કરી નાંખતા હોય તો તે શેઠીયાઓને સર્વ ગૃહસ્થાએ ભેગા થઈ સમજાવવા, અને તેમ છતાં તેમના કદાગૃહથી જ્ઞાતિ ધણી દુઃખી થતી હોય તો શેઠીયાઓને પણ દૂર કરવા. શેઠીયાઓ જ્ઞાતિનું ભણું કરનાર છે, અને જ્ઞાતિ તે ના વચનને અનુસાર છે, તો તેથી પરસ્પર સંપીને ચાલવું, અને પોતાની જ્ઞાતિની ઉન્નતિ પ્રશ્નવી. નાતના ગૃહસ્થ

(૧૨૬)

કન્યાવિકૃત્ય દોષ.

એ પરસ્પર લઠવું નહિ, આપણે માણસ જાતિ સ્વતંત્ર છીએ, તે વળી આપણે માથે જ્ઞાતિના શેઠીયા અને તે મના કાયદા આપણે માનવા લો તે શેઠીયા કેમ જોઈએ એમ વિચારવું નહિ. દરેકના માથે એક અંકુશની જરૂર છે, તે વિના પરસ્પર આપણે અન્યાય કરીએ તો આપણને કોણ શિક્ષા આપી શકે; માટે શિક્ષા આપી સન્માર્ગે દારનાર શેઠીયા રાજા શુદ્ધભદ્રારાજ વિગેરેની જરૂર છે માટે તેમની આજ્ઞા માનવી. નહિતો નીચે લખેલા દૃષ્ટાંત પ્રમાણે જરૂર ના ધારનારને કેવી રીતે હરકત પડે છે તે ખ્યાલ આવશે.

इन्द्रियो अने जठर वच्चे अणवनाव.

એક દિવસ આંખ, કાન, નાક, જીભ અને ચામડી, તથા હાથ પગની મંડળી એકઠી થઇ, અને તેમાં એક બીજાની મોટાઇ દેખાડવા લાગી. આંખ કહેવા લાગી કે હું સર્વ કરતાં શ્રેષ્ઠ છું; મારા વિના કોઈ પણ પદાર્થ દેખી શકાય નહિ, સારું નરસું જોવામાં ખાડો ખચકો શત્રુ મિત્રને પ્રથમથીજ હું દેખું છું. આ સાંભળી કાન કહેવા લાગ્યો કે, અરે! આંખ આટલી બધી બડાઇ કોની આગળ હાંકે છે. જો હું ન હોત તો તારા એકલાથી કંઈ પણ થઇ શકે નહિ; કારણ કે આ વસ્તુ સારી અને ખોટી છે, અમુક દુષ્ટ છે, અમુક સજ્જન છે, અમુક ધર્મ છે, અમુક પાપ છે, એવું પ્રથમ શ્રવણ કર્યા વિ-

કન્યાવિકૃત્ય દોષ.

(૧૨૭)

ના તું શી રીતે પરીક્ષા કરી શકશે; માટે ખરેખર સર્વમાં શ્રેષ્ઠતા મારી છે. ત્યારે નાક કહેવા લાગ્યું કે, મારા વડે જ તમે સૌ કાયમ છો અને જીવી શકો છો, કારણ કે નસકોરાંથી શુદ્ધ હવાનો ધ્વાસ લઉં છું, અને ખરાબ હવા કાઢી નાંખું છું, ઉંઘમાં આંખ પણ ખીંચાઈ જાય છે, કાન પણ સાંભળવાનું કામ મૂકી દે છે, પણ હું તો તે વખતે પણ પેરો ભરું છું, મારે તો એક માનદ પણ વિશ્રાંતિની જગ્યા મળતી નથી; માટે મારી આગળ તમે શા હિસાબમાં છો! નકામી બડાઈ કેમ હાંકો છો, હું સર્વમાં શ્રેષ્ઠ છું. ત્યારે જીસ ચમકીને બોલી ઉઠી. અરે! તમે સર્વ મારી આગળ નકામાં છો, ને હું વિવિધ પ્રકારના ઉચ્ચાર કરી રસની પરીક્ષા કરવામાં, અન્યને બોધ કરવામાં, મારો ખપ પડે છે, છએ રસની પરીક્ષા હું કરું છું, ઝેર અને અમૃતની પરીક્ષા મારા થી છે, કડવું અને ગળ્યું હું પારખી શકું છું, અને સર્વ પદાર્થ હું ખાઈ આખા શરીરમાં પુટ્ટી તરોકે મોકલું છું. કહો કેવી હું મોટી? હાથ પગ પણ બડાઈ હાંકવા લાગ્યા. સર્વએ વિચાર કર્યો કે આપણે તો પરસ્પર એક બીજાને મદદ કરીએ છીએ પણ આ જઠર કંઈ ઉદ્યોગમાં નથી અને બેડું બેડું આપણી કમાઈ ખાયાં કરે છે. આપણે બધાએ થોડા દિવસ ઉદ્યોગ કરવાનું બંધ રાખવું. જુઓ જઠરની કેવી અવસ્થા થાય છે! એમ નક્કી કરી બધી ઇંદ્રિયોએ થોડા દિવસ સુધી જઠરને દુઃખ દે

(૧૨૮)

કન્યાવિક્રય દોષ.

વા ઉદ્ધમ ત્યાગ્યો; પણ અવિચારી ઇંદ્રિયોના જાણવામાં નહોતું કે જઠર પણ અન્ન પચાવતું, લોહી ઉત્પન્ન કરતું તેનું કામ કરે છે, અને તેના લીધે આપણને શક્તિ મળે છે, આનો વિચાર કર્યા વિના જઠરને નકામું ધારી પોત પોતાનું કામ છોડી દીધું. ત્રણ દિવસ થતાં તો આંખે અંધારાં આવયાં લાગ્યાં, કાનની સાંભળવાની શક્તિ નરમ પડી, શ્વાસોશ્વાસ લેવામાં મહેનત પડી, શબ્દ યોગ્યતાં અચકાવાપણું થયું; પગથી ચાલવા લાગ્યું નહિ, હાથથી કંઈ કામ થાય નહિ, એવી ખરાબ સ્થિતિ બધી ઇંદ્રિયોની થવા લાગી; ત્યારે મને સર્વને ભેગી કરી કહ્યું કે, જો તમે આમ કરશો તો તમારો સંક્ષય થાશે. સર્વ ઇંદ્રિયો પણ પોતાની દુઃખી સ્થિતિથી તુરત યોધ પામી, અને મનને પૂછ્યું.—અમારી અવસ્થા કેમ થઈ, ત્યારે મને વિચાર કરી જણાવ્યું કે તેનો ઉત્તર જઠર આપશે. જઠર અત્યાર સુધી મૌન રહ્યું હતું તે બોલ્યું—અરે અવિચારી ઇંદ્રિયો! તમે મારી ફરજ બીલકુલ જાણી નહિ, જુઓ હું તમારા સૌને માટે અમુલ્ય સેવા બજાવું છું તે તમને માલુમ નથી. અનાજને પચાવી તેનું લોહી બનાવતું, અને તે લોહી તમારી સર્વની પુષ્ટિને માટે હું મોકલું છું. આ સાંભળી સર્વ ઇંદ્રિયો આશ્ચર્યમાં પડી, અને જઠરનો ઉપકાર માન્યો, અને પોતપોતાનું કામ કરવા લાગી. તેમ જ્ઞાત વર્ગે પણ નગરશેઠ, શેઠ વા રાજા, ગુરૂમહારાજ વિગેરે

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૧૨૯)

ની ઉપયોગ્યતા જાણી તેમના પ્રતિ પ્રીતિભાવે વર્તવું.

છવટે રત્નમણિએ ઉપસંહારમાં કહ્યું કે:—આપણા નગરશેઠની વર્તણૂક તેમની નીતિ અને ઉત્સાહ ન્યાય એવો છે કે હવે આ ગામની ચઢતી દશા કર્યા વિના રહેશે નહિ. મને આશા છે કે તેઓ સાહેબ તન મન મનથી જ્ઞાતિવર્ગનું ભણું કરવા મન્યા રહેશે અને જ્ઞાતિ વર્ગમાં જે જે દુષ્ટ રીવાજો પડી ગયા છે તે સંખંધી કાયદા ઘડવા ભેદબેદ. આ પ્રમાણે કહી રત્નમણિએ ભાષણની સમાપ્તિ કરી ત્યારે જ્ઞાતિવર્ગે જય જય ધ્વનિથી તેમને વધાવી લીધા.

નગરશેઠ હરીચંદ ઉભા થઈ જ્ઞાતિવર્ગને આ પ્રમાણે નિવેદન કર્યું. મારા બહાસા બંધુઓ! બાળલગ્ન સંખંધી સદરહુ શુદ્ધસ્થે ભાષણ કર્યું તથા શેઠીયાઓની ફરજે કહી બતાવી તે યથાયોગ્ય છે. મારો વિચાર એવો છે કે આપણી જ્ઞાતિમાં દશ અગિયાર વર્ષનાં છોકરાંને પરણાવી તેમને સંસારી રીતે વર્તાવવા પડે છે, તે સંખંધી કંઈ કાયદા ઘડવા ધારૂં છું. એકદમ આ દુષ્ટ રીવાજનો નાશ નહિ થાય, માટે પ્રથમતો મારો એવો મત છે કે અઢાર વર્ષ ઉપરાંતનો છોકરો અને તેર ચૌદ વર્ષની અગર તે ઉપરાંતની છોકરીનાં લગ્ન કરવાં, અને વિવાહ એવી રીતે છોકરાંનો કરવો કે છોકરી કરતાં પુત્રની ઉંમર પાંચ વર્ષની વધારે હોય અને પીસ્તાળીશ વર્ષ ઉપરાંતના પુરૂષને કન્યા આપવી નહિ. આ કાય

(૧૩૦)

કન્યાવિક્રય દાપ.

દા ગુજરાતના વર્ગને માટે છે અને આખી સત્તાવીશના માટે પણ યોગ્ય છે; કેમ તમારો કેવો અભિપ્રાય છે? જ્ઞાતિના સર્વ ગૃહસ્થોએ કહ્યું કે એ કાયદો પ્રમાણ છે, તે પ્રમાણે અમે વર્તીશું; એમ કહી જિનશાસનની જય યોલાવી. ત્યારબાદ વળી નગરશેઠ બોલ્યા કે હું બે કલાક નાતિયું તથા ગામના લોકોનું ભણું કરવા ગુમાવીશ, બોડાંદોરોની સંભાળ લેવા એક કલાક પાંજરા પોળમાં જઈ ગુમાવીશ, ગુરૂપાસે વ્યાખ્યાન સાંભળવા તથા જૈની છોકરાઓને ઉત્તમ કેળવણી આપાય એવી યોજનામાં તથા જૈની છોકરા કે જેને આશ્રય ના હોય તેને આશ્રય આપવા ધંધા-વેપારમાં વળગાડવામાં તથા જૈની બાળાઓને કેળવણી આપવામાં ઉત્તેજન અર્થે કેટલોક વખત પ્રતિદિન ગુમાવીશ, કોઈ પણ માણસ અને સારી વાત આવીને કહેશે તો હું ધ્યાન દેઈ સાંભળીશ, એમ કહી શેઠ સંભાષણ સંપૂર્ણ કરી નીચે બેઠા ત્યારે નાતિયર્ગે જયની ધ્વનિથી વધાવી લીધા.

ત્યારબાદ નાતના આગેવાન ગૃહસ્થોએ ઉભા થઈ જણાવ્યું કે જ્ઞાતના દરેક મહુએ શેઠની પ્રતિ પ્રીતિલાવથી વર્તેલું, અને તેમના ભલામાં રાજ રહેલું; તેમને પ્રાણ પણ સમર્પણ કરવા ચુકવું નહીં. આ પ્રમાણે તેમણે કહ્યું.

ત્યારબાદ નાથાલાલ નામના એક સદ્ગૃહસ્થે ઉભા થઈ જણાવ્યું કે, નાતના સદ્ગૃહસ્થો અને નગરશેઠ પ્રતિ વિનંતી કે—જૈન શ્રાવક જ્ઞાતિનો કાયદો શિથિલ પડવાને લીધે કેટલાક જૈનો સ્વામિનારાયણીયા થઈ ગયા

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૧૩૧)

છે તે કંટલાક ગોસાધજી, થીઓસોફીસ્ટ, હાંદીયા વિગેરે બની ગયા છે, કંટલાક વિજ્ઞાનસક્ત બની ગયા છે, તેને આપણા જ્ઞાતિવાળા કન્યા દે છે તે બંધ થવી જોઈએ; અને તેમના માટે કંઈ બંદોબસ્ત થવો જોઈએ. આ બી નાતના માણસો એકે અવાજે બોલી ઉઠ્યા કે એ વાત સાચી છે. મિથ્યાત્વી થઈ ગયેલાની સાથે આપણી પુત્રી પરણાવવાથી પુત્રીને મિથ્યાત્વી બનવું પડે છે. અને ઘરમાં ધર્મ સંબંધી ઝઘડા ચાલે છે તે માટે પાપ છે. હાલનો વખત ખારીક છે, જો નાતનો પક્કો બંદોબસ્ત નહિ રહે તો ઘણા લોકો મિથ્યાત્વીયો બની જશે, માટે શેડસાહેબે કંઈ કાયદો ઘડવો જોઈએ.

સર્વની ધર્મોલિમાનની એક સરખી લાગણી દેખી કાયદો ઘડી બહાર કર્યો, અને વાંચી સંભાળાવ્યો કે.— સર્વ આપની જ્ઞાતિ સમક્ષ જ્ઞાતિના જનોની સંમતિથી ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે આજથી જૈનધર્મથી વિપરીત ધર્મ પાળનારા મિથ્યાત્વીઓને કોઈએ પોતાની કન્યા દેવી નહિ. તથા જે કોઈ મિથ્યાત્વી ધર્મમાં જશે જેવા કે સ્વામીનારાયણ, ગોસાધ, વૈષ્ણવ આદિના તેને નાત બહાર મુકવામાં આવશે; તેને કોઈએ દીકરી આપવી નહિ અને તેની દીકરી લેવી પણ નહી. સર્વાનુમતે આ ઠરાવ કરવામાં આવે છે. એટલું કહેતાં સર્વાનુમતે પ્રસાર થયો અને શેડને સર્વેએ જયંતી ધ્વનિથી વધાવી લીધા. ત્યાર બાદ નથુભાઈનામના એક સદ્ગૃહસ્થે ઉભા થઈ નીચે પ્રમાણે લાખણ આપ્યું:—

(૧૩૨)

કન્યાવિક્રય દોષ.

જાણણ.

આપણા પૂર્વજો ઘણા ધનવાન હતા, શ્રી મહાવીર નિર્વાણપદ પામે આજ ૨૪૩૦ વર્ષ થયાં, આપણા જૈનોમાં ઘણા વિદ્વાનો થઈ ગયા છે, જૈનોનો એક વખત એવો ઉદય હતો કે સર્વ લોકમાં જૈનોની અતિશય ખ્યાતિ હતી. હાલ કર્મ યોગે જૈનોમાં કોઈ રાજ નથી તથા કોઈ એવા આચાર્ય નથી કે જે જૈનોની ઉન્નતિ કરી શકે; તેથી જૈનોની પડતી આવી છે. પણ આપણા માટે આપણા પ્રાણના આધાર અને મોક્ષમાર્ગના વાહક આચાર્યો હજારો થઈ ગયા છે, તેમણે પરમાત્મા શ્રી તિર્થંકરની વાણી આગમોમાં પુસ્તકોમાં લખી છે, તે પુસ્તકો લખતાં તથા રચતાં અત્યંત મહેનત પડી છે. તે મળે એવી પરોપકારી બુદ્ધિથી પુસ્તકો રચ્યાં છે કે આ ખણી પશ્ચાત્ થનાર જૈનપ્રજા આ પુસ્તક-ગ્રંથોને વાંચી તેનો લાભ લેશે, અને તેથી ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધાવાળી જૈનપ્રજા થઈ ધર્મ માર્ગ આદરી સુક્તિપદ પામશે. એ પુસ્તકોને લખતાં લખાવતાં કરોડો અખજ રૂપૈયાને ખર્ચ થઈ ગયો છે, અને તે પુસ્તકોના ભંડાર પાટણ જેસલમેર ખંભાત અમદાવાદ વિગેરે ઠેકાણે છે. તે પુસ્તકોમાં-ગ્રંથોમાં અપૂર્વ વિદ્યા ભરેલી છે, અને તે પુસ્તકોનો લાભ આપણાથી લેઈ શકાતો નથી. મંત્રના ગ્રંથો, યંત્ર શાસ્ત્રો, તથા જ્યોતિષ ગ્રંથો, તથા વ્યાકરણના ગ્રંથો, તથા ન્યાયના ગ્રંથો, તથા વૈદકના ગ્રંથો, તથા ધર્મ

કન્યાવિક્રય દાખ.

(૧૩૩)

શાસ્ત્રના હુકમરો અંથો છે, તથા તંત્રના પણ અંથો છે, તે આપણા ગુરૂઓએ બનાવ્યા છે, કે જેથી આપણે તે મનો મોટો ઉપકાર માનવો જોઈએ. અને તેને સાચવી રાખવાં જોઈએ, છતાં આપણે સડી જતાં, ખડી જતાં, કકડા થઈ જતાં, શાસ્ત્રોનો ઉદ્ધાર કરીએ નહિ, તે ઉપર થી બીજી પ્રતો ઉતરાવીએ નહિ તો આપણા જેવો બીજો કયો મુખ કહેવાય ? અને આપણો જન્મ સફલ પણ શી રીતે કહેવાય ? ધર્મ વિના સંસારની બહાદરી ચાતુરી સાથે આવતી નથી, ધર્મકરણીથી સંસારસમુદ્ર પાર પામી શકાય છે તે વિના બીજું બધું અલેખે છે. તે ઉપર હું દ્રષ્ટાંત કહું છું તે શ્રવણ કરશો.

મુખાઈમાં કોઈએક શેઠ રહેતા હતા, તે ધનવાન હતા તેમ કળાવાન હતા. એક દિવસ તેમણે સમુદ્રમાં હોડીયામાં બેશી પ્રવેશ કર્યો. હોડી સમુદ્ર મધ્યે ચાલે છે તેવામાં શેઠ ખારવાને પૂછવા લાગ્યા:—અલ્યા ખારવા ! તારું નામ શું છે ?

ખારવો—શેઠ ! મારું નામ મોતિયો.

શેઠ—અલ્યા કંઈ પરણ્યો છે કે નહિ ?

ખારવો—ના શેઠ સાહેબ, આપણે ખંદા તો કુંવારા એ કીડા છીએ.

શેઠ—ઝ, ત્યારે તો તારી અડધી ઉમર નકામી ગઈ. અલ્યા ! કંઈ ધંધાત કરતાં આવડે છે કે ? તથા વાંચતાં લખતાં આવડે છે કે ?

ખારવો—ના શેઠજી. વાંચતાં લખતાં આવડતું નથી.

(૧૩૪)

કન્યાવિકૃત દોષ.

તથા પંચાત ખંચાત કરતાં પણ આવડતી નથી, ખાત્રું પીત્રું તથા હોડી હાંકવી એટલું જ આવડે છે. શેઠ—જારે જા, ત્યારે તો તારી, પોણી ઉમર નકામી ગઈ. એવામાં હોડી આગળ ચાલી, પોણીનાં શોભાં ઉછડ્યાં ત્યારે ખારવે કહ્યું—કેમ શેઠજી! તરતાં તો આવડે છેને! શેઠ કહેવા લાગ્યા. ના તરતાં આવડતું નથી. ત્યારે ખારવો બોલ્યો—ઓહો! ત્યારે તો શેઠ ખુબ જની, મારી તો પોણી ઉમર નકામી ગઈ અને તમારી તો આખી ઉમર નકામી થઈ. એમ કહેતાં હોડીયું પોણીથી ભરાવા લાગ્યું, અને છેવટે ખૂડ્યું. ખારવો કૂદીને તરી કાઢે ગયો, શેઠજી ખૂડી સુઆ. તેમ સંસારમાં આપણે કુશળ છીએ પણ ધર્મકરણીમાં પ્રવૃત્તી નથી ત્યારે તો આપણી આખી ઉમર નકામી ગઈ; માટે પુસ્તક લખાવવાં, તેની સંભાળ રાખવી. ધર્મકરણી કરીશું તો સંસારસમુદ્ર તરી શકીશું; નહિ તો આપણી કળા હુશિયારી બહાદુરી ધન આદિ સર્વ નકામું જાણવું. માટે પુસ્તક લખાવવાં, જીર્ણ દેરાસર સમરાવવાં, પ્રભુ પૂજા કરવી, જ્ઞાન ભણવું, ભણાવવું, ભણતાને સાહાય્ય કરવી, જૈન ભાઈઓને મદદ કરવી, પોસહ પ્રતિક્રમણ આદિ ધર્મકરણી કરી મનુષ્ય જન્મ સફળ કરવો જોઈએ. હજી જૈનધર્મ નો ઉદય થવાનો છે, ત્રેવીસ ઉદયમાંના ઘણા બાકી છે. શ્રી દીવાળીકલ્પને વિષે તે ઉદય બતાવ્યો છે. તે નિચે સુજાળ જાણવા સાર કહું છું.

કન્યાવિક્રય દોષ.

(૧૩૫)

ઉદયનો અનુક્રમ અંક.

યુગમધાન.

૧	પ્રથમ ઉદયે,	૨૨
૨	બીજામાં.	૨૩
૩	ત્રીજામાં.	૯૮
૪	ચોથામાં.	૭૮
૫	પાંચમામાં.	૭૦
૬	છઠ્ઠામાં.	૮૯
૭	સાતમામાં.	૧૦૦
૮	આઠમામાં.	૮૭
૯	નવમામાં.	૯૫
૧૦	દશમામાં.	૮૯
૧૧	અગીઆરમામાં.	૭૬
૧૨	બારમામાં.	૭૮
૧૩	તેરમામાં.	૯૪
૧૪	ચૌદમામાં.	૧૦૮
૧૫	પંદરમામાં.	૧૦૮
૧૬	સોળમામાં.	૧૦૩
૧૭	સત્તરમામાં.	૧૦૪
૧૮	અઠારમામાં.	૧૧૫
૧૯	ઓગણીશમામાં.	૧૩૩
૨૦	બીસમામાં.	૧૦૦
૨૧	એકવીસમામાં.	૯૫
૨૨	બાવીસમામાં.	૯૯
૨૩	ત્રેવીસમામાં.	૪૦

(૧૩૬)

કન્યાવિક્રય દોષ.

એ પ્રમાણે યુગપ્રધાનો ૨૦૦૪ જે હજારને ચાર થવાના છે, તેમાંથી ઘણા ઉદ્યો બાકી છે અને તેમાં થનાર યુગપ્રધાનો પણ બાકી છે માટે જૈનીઓએ ઉદ્યમ કરવો અને ધર્મની શ્રદ્ધા કરવી. શાશનદેવતાઓ જૈનોને સાહાય થાઓ અને જૈનવર્ગની પ્રતિદિન ચઢતી થાઓ અને જૈનધર્મનો મહિમા મહિમાં શાશ્વત પ્રસરે. ઈત્યયમ્ શ્રી શાંતિઃ શાંતિઃ શાંતિઃ આ પ્રમાણે નથુભાઈ એ ભાષણ આપ્યા બાદ સભાએ તેમને વધાવી લીધા. સભા વિસર્જન થઈ.

મંગલમ્.

દૂહા.

કન્યાવિક્રય ગ્રંથ આ, પૂર્ણ થયો સુરસાળ;
તદનુસારે ચાલતાં, હોવે મંગળમાળ. ૧
સંવત ઓગણી ઉપરે, શાઠની સાલ વિશાળ;
ચૈત્ર શુદ્ધ એકાદશી, પૂર્ણ થયો સુખ કાર. ૨
ભણશે ગણશે જે ભવિ, લેશે તેનો સાર;
બુદ્ધિસાગર સુખ લહી, પામે ભવજળ ખાર. ૩

॥ इत्येवम् श्री शांतिः शांतिः शांतिः ॥

मुकाम विजापुर. (वीद्यापुर.)

